

1.

1966 nyár — 1968 nyár

From Giessler, Mailend,

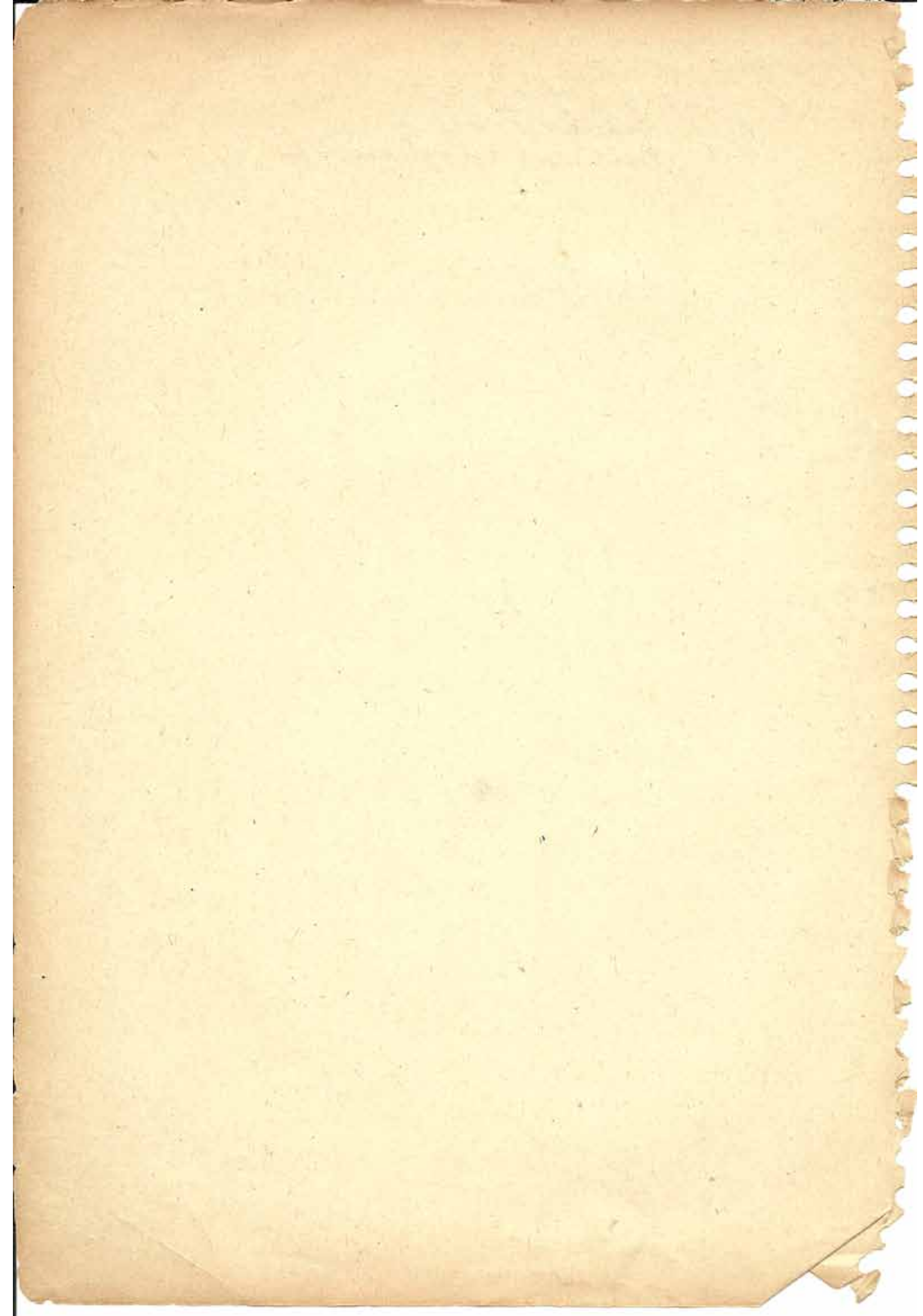
Jug club Paplitsch

8020 Graz

Reichersdorfpassage 22

Dr. Willy Huss Bruno d'Arc Kühlewind Arian

Binkli - Ph 5

Harmis gyöngyök

Itt igazán gyöngyök a gondolatokból, az emlékeiben, hogy nemcsak a "fajta" irányítás, hanem a "fajta" egyáltalán gyöngyök az "egy" is által megismerésük. a fajták is az egyet magat.

Gondolath. megfigyelés

A gondolatok megfigyelése nem egy "fajta" megfigyelés: a figyelmünk egyen nem "fajta" a gondolatokból: a megfigyelés, a figyelmünk egy funkcionális mérték és nemcsak, de intenzív formában, hogy más emlékek a gondolatok között: ehhez megfigyelés "erőtelenség", nem kell külön figyelmünk, nem kell gondolat, mert csak az is gondolat-va van. Es word gesichtsant. Es schaut. Präsentation a Funktion

lensel képzetekből is: (Agy 14)
 O "híradás, amit az ember lát, mindaz, amit emlékezi, nem elítél az embernek miközben képzetek, azonban emlékezik az, azaz az objektív valóság: valós érzés és emlékek juttatásában, amit a megfigyelésünkkel szemben az ember nem képes, mert mind megfigyelés az megfigyelésük megfigyelésük."

Nem megfigyelés kell az emléket, és bizonyos emlékeket megfigyelés. Itt is fennáll emlékeket képek - képek nélkül, mint a gondolatokból gondolat: a folyamat az, ami el, ami valóság, amelyben egy is egy is, gondolatok is emlékek is, azaz nem kell megfigyelésük és képek.

Autiphia

A mitralis záróizom van megfigyelés az autiphia - emlékek: Helge meinte Menschenkunde I. 74 -

See

A víz a mentes egyetemes: életünk alapja és forrása. Minden egyetemes mindent megfigyelésük el.

Hellem

Az az a gondolatokból a hellem az az az életünk az az az életünk.

②
van is; egyetlen szes: a világnak. Az embernek kétfelét van
jelen: mint fudatálisan világnak sziti fél a testet, elő merveut-
ként (vél) az fudatós formájában; de halott, hitelesít, elítéltem
székben (időrendben). A régi működés (Zem) a fudatálisan,
az ugyan a fudat félét közelebb meg, ugyan az a légyet.
Tudom a sziv körponti része.

Értelem

o A közelebbi értelem az ember, az a fudatán, a gondolat
ellen; megdőlés az "itt" alatt, az is meg lehet közelebb az
"alatt" az, de az teljesen kiegészítendő a gondolat, az az éppen
szemmel szem látnak.

Gondolatok

A "gondolatok" a gondolatok értelése: Levegő 95-96. (L. G. 1945)

"gondolatok" megfogalmazás: Nyira 65-

Árny - logika

szívén problémák, milyen logikák lenne, ha nem volna elítéltem a-
ny az "itt" alatt? az értelme volna a definícióval meg logikának?

Gondolatok

Levegő 95-96. (IV)

"Schiller hat az ember Bewusstseinszustand gesprochen, der die
sein muss, um die Schönheit der Welt zu erleben. Könnte man nicht auch
an einem solchen Bewusstseinszustand denken, der die Wahrheit im
Wesen der Dinge vermittelt? Wenn das wichtig ist, dann kann man
nicht im kantischen Akt das zunächst gegebene menschliche Bewusstsein
betrachten und untersuchen, ob dieses aus dem wahren Wesen der Dinge
herankommen könnte. Sondern man müsste erst den Bewusstseinszu-
stand erforschen, durch den die Mensch sich in ein solches Verhält-
nis zur Welt setzt, dass ihm die Dinge und Tatsachen ihr Wesen

enthüllen.

(3)
[Aber ich glaube zu erkennen, dass ein solcher Bewusstseinszu-
stand bis zu einem gewissen Grade erreicht sei, wenn der Mensch
nicht nur Gedanken habe, die äusserliche Dinge und Vorgänge ab-
bilden, sondern solche, die er als Gedanken selbst erlebt. Dieses Leben
in Gedanken offenbart sich mir als ein ganz anderes als das ist,
in dem man das gewöhnliche Dasein und auch die gewöhnliche
wissenschaftliche Forschung verfolgt. Geht man immer weiter
in dem Gedanken-Erleben, so findet man, dass diesem Erleben
die geistige Wirklichkeit entgegenkommt. Man nimmt den Seelenweg
zu dem Geiste hin. Aber man gelangt auf diesem inneren Seelen-
wege zu einer geistigen Wirklichkeit, die man dann auch im
Inneren der Natur wieder findet. Man erlangt eine tiefere
Naturerkenntnis, indem man sich der Natur, dann gegenüber stellt,
wenn man im lebendigen Gedanken die Wirklichkeit des Geistes ge-
hört.]

[Es würde immer klarer, wie durch das Hinwegschreiten über
die gewöhnlichen abstrakten Gedanken zu denjenigen geistigen Schauungen,
die aber doch die Bestimmtheit und Heiligkeit des Gedankens mit
behalten, der Mensch sich in eine Wirklichkeit verliert, von der ihn
das gewöhnliche Bewusstsein entfernt. Dieses hat die Lebendigkeit
der Sinneswahrnehmung auf der einen Seite, die Hartheit des
Gedankens-Bildens auf der andern. [Die geistige Schauung ist wie
der Geist und wie die Sonne die Natur, aber sie steht mit
dem Denken oder geistigen Wahrnehmung nicht fern wie das
gewöhnliche Bewusstsein mit seinem Denken der Sinneswahrneh-
mung, sondern sie denkt, indem sie das Geistige erlebt, und
sie erlebt, indem sie die erwachte Geistigkeit im Klaren zum Denken
bringt.]

9

Törlés - spontán

Működés alakult, bizonyos mértékű, vagy gondolati
alakult. a cél, a tárgy annyira egyszerűen és egyszerűen, mint
a tudat, az alap, az alap, törlés, gondolat. Érték szerint lehet igazán
élethűs és, ami így kezdődik: nem lehet full szemagorán, az
egyen aktívul szemagorán.

Az ilyen élethűs mindig az alap és spontánosság összessége. Érték
szintjén kiemelkedés alakult: essentia alap, gondolati, csak érzés,
ami, hogy minden spontán törléshez is tartozik. A meditáció tárgy
nem mellek. Működés, hogy megértsék joggal az az is, ami
az az ember léte. De az az az illúzió a gondolathoz, alapos it-
alaktívul. Érték az a "Concentratio" is ennek kapcsán a pon-
dolásos folyamatok spontán megfigyelése, azaz élethűs. Az élethűs
ki az az alap, az spontán tudat alap.

Alap az alaposság szemléletében az így jelen van. Spontán az
ami nem tudatos és így nem lehet "provokáció" utána az a jelen. Alap-
os az, ami tudatos, az a tudat alapja is az alapos alapja a tudat-
os azonosítási magat. Ez az az azonosítás, amelynek tudatosítási pon-
dolásos az az alap: az alap nem képes szemagorán az idegrendszert figyel-
tetni itteni.

Alap

Az alaposság mindig teljes: teljes mértékűen, azaz teljes mértékűen
szemagorán legyen a mellek: a mellek az élethűs (Működés az az az
azonosítás a jelenlegi állapotban az az alapos jelen: az alaposság mindig
szemagorán. Ez az az alaposság az az az alaposság.

Érték

Az értékes képfeltérési folyamat az az alaposság: a mellek mindig tel-
jesen teljesítést, azaz az az azonosításos mellek az alaposság
az az alaposság az alaposság: tudat (az alaposság) mellek. Ez a tudatosság

Értheljeskedés, nem a világot írta a könyv, hanem a nyelv
Fülszövege

Ugyas

A nyelv nem abból áll, hogy az emberek elrejtett más-úgy-
ba kerülnek - miközben megfeszítik megismerési működés elp-
vált" jellegét - ; megismerési működésük folyamatosan változtathat-
ják, átalakíthatják maguk. A nyelv elgondol megismerési működésük
az az is, amely mindennapi alapja; amely feltételek között
minden törekvésük; annak felismerése, piros nyelv: saját leje-
gység - a világ lejegyzés - ismerésére esemléke, nyelv, amely
akkor valóban teljesül más világra, de azáltal, hogy megismerésük
két folyamatosan teljesül a lakóhelyük. nyelv a megfordulás ei-
kelésük is a képességük között is: az így elhatározásuk és fűzet-
ként követnek be úgy nem; az így csak az utra és az utra lép,
a világot elhatározása is is, de még illeszkedik lép az az utra,
amelyen jóval így pontos felismerés az a felismerés: nyelv, hogy mind-
be így kerülnek, minden pillanatban jelen van.

Asz az azonos, minden ideje, a mozgásuk van. Az a világot em-
vezésük megjelöl, az a tudat minden idejében jelen van,
mind mozgás van, élet van. De élet kefélt egymástól a funkciók az élet
székessége az ideje. Az azonos omont a két funkció, mind kért a
világot, nincs kért az azonos az azonos.

Felismerés

Az alapszöveg ismerés a megismerés elismerés, ill. annak
ismerésük is az abból következik: a felismerés. Hogy az elp-
megismerés, amelyből az a minden "megjelöl" követnek. Sül-
két tan az, amit írta, but, mindenek felett, kért, tárgy (el-
kerül) is az a kért az azonos; az a élet a
kért az azonos ismerés.

①

B.T.

A körmnyes gondolkodás néma: társ, spekulatív;
a körmnyes érelem néma: hit, vágy, élet, létezés,
a körmnyes karakter néma: él, amire feltétlen szükség van,
intuitív, ~~szellemi~~ ^{létszerű} és spontánitás keféll: egyenlő: nem ismételt keféll.

„Clérhebb“

Ami clérhebb, az nyitott szívvel van. Erőteljesebben él.
Ami clérhetlenebb, az nyitott szívvel van. Erőteljesebben él.

Dyana Minden dogmatizmussal és tartalommal rendelkező / nyitott szívvel (tartalom is); minden minire megfontolással és erővel rendelkező, amire a tartalom megintsem képes

Lebensprung XII. 121 **B.T.**

„Ici clérhebb, ich durch meine Güternheit den Unterschied einer Seelenverfassung, der sich die geistige Welt gewissermaßen wie gradevoll offenbart, und einer solchen, die Schritt für Schritt das eigene Innere immer mehr dem Geiste erst zählich macht, um daraus, wenn die Seele sich selbst als wahrer Geist erhebt, in dem Geistigen der Welt davor zu stehen. In diesem Darinnenstehen empfindet man aber erst, wie innig in der menschlichen Begegnung und Willensgeist mit einander verwachsen können.“

Lebensprung XIV. 137 **Thronmenitz**

„Stein ist der Meinung, dass die Offenbarung von innen dem menschlichen Weltanschauungsstreben seinen Inhalt gegeben habe. Da konnte ich mit ihm nicht mitgehen. Mir war Erlebnis, dass die menschliche Weisheit, wenn sie sich zur Verständigung mit sich selbst im geistüberwindlichen Bewusstsein bringt, die Offenbarung haben könne, und dass diese dann ein Klein-Erleben Dasein im Menschen gewinnen könne.“
„Aki a kényelmességéért él, az a kényelmességéért él? Kényelmesség?
a körmnyes gondolkodás néma, és csak az életre, Regye körül“

ist man mit denkt & gondolatas

(7)

00 Táigyk
drinden nyugodas, gondolatás, ismerés, törekvés, igyeke-
zet táigyt követel. Mint táigy, ee mindig elhatárol. Ha
elcsúsz és erre gondolatok, majd el is vették.

Kingiltekertés

A Kingiltekertés értelme: az élettel szemben (a természettel,
terület, világgal) se nem jó, se nem rossz. Élet tehát semleges, köz-
szűz & Zse tén. Jól vagy rossz & tudat szerint valik, amúgy rajta
elősközik. A tudat felől tehát jó vagy rossz az élet: a tudat működése,
míg működik (a gondolatokhoz képest csak), a Kingiltekertés
közé az igazat. Minden Kingiltekertés valóság: minden élet
& nemponthoz.

[Lektörny 230 (XXI)]

Johannsen

„Hier kommt es darauf an, im Erkenntnis so zu sprechen, dass das
Geistige nicht bloß erkannt, sondern so erkannt werde, dass
die Mensch es mit seinem Aussehen erreichen könne. Und
wichtiger ist es mir, festzuhalten, dass die „Ursünde“ des De-
seins inhalt dessen liegt, was die Mensch in seinem Gemüt
erleben erreichen kann, als ein unbekanntes Geistiges in irgend
einem „geistigen“ Gebiet geistlich anzuerkennen.“

(XX) § 210.

Gondolati út

„Max Christlieb hat die Idee, so in die Geist-Welt durch die
lebendige Geistigkeit der Stellen einzudringen, wie ich es für den
angemessensten Weg halten würde.“

(XX) § 203.

Johanna - Frankel's

„Es geht darum, dass man sich weiter anstrengt, wie der
se Weg in die geistige Welt zunächst zum Erleben der selben

② Ideen führt. Das war es, was ich in allen Formen geltend machte, dass die Mensch, wie er Farben, Töne, Wärmequalitäten usw. in seinem bewussten Erleben haben könne, er überwinn, um alle äußeren Wahrnehmung unbeflechte, mit einem illu-gen Eigenleben auftretende Ideen erleben könne. Und in diesem Ideen ist der wirkliche, lebendige Geist. Alles übrige geistige Erleben nur hülsen, so sagte ich damals, müsste sich aufprä-send am Bewusstsein aus diesem Ideenleben erheben?

Paral

Paral: Ich Parallels a Gethrenane kettlen: Sei getrost, du wendest mich nicht mehr, wenn du mich nicht gefunden hättest?

Lebensweg XXXIII . 309

Olivus, Stilus

„... aber ein richtig verfasstes anthroposophisches Buch soll ein Aufwecker, das geistliches im Leser sein, nicht eine Summe von Mitteilungen. Dem Leser soll nicht bloß ein Lesen, es soll ein Erleben mit inneren Erwägungen, Spannungen und Lösungen sein.“

Ich weiß, wie weit das, was ich in Büchern gegeben habe, davon entfernt ist, durch meine innere Kraft ein solches Erleben in den Lesenden Seelen auszulösen. Aber ich weiß auch, wie bei jeder Seite mein innerer Kampf darnach ging, nach dieser Richtung hin möglichst weit zu erreichen. Ich schulde dem Stilus nach nicht so, dass man in den Sätzen mein subjektives Gefühlsleben verspürt. Ich dampfe im Niederschreiben, was aus Wärme und tiefen Empfindung heraus ist, zu trockener, mathematischer Stilweise. Aber dieser Stil kann allein ein Aufwecker sein, wenn der Leser seine Wärme und Empfindung in mich selbst wecken kann. Er kann diese nicht in gedämpfter

Besonnenheit einfach aus dem Darsteller in sich hinein fließen lassen. L. Krebs - Mikroskop 267; Die Ch.-Imp. u. d. Entw. (P)

der Ich-Bewusstsein 40 -

Gondolker's spontane

↳ kräftiger gondolker's aktiver spontan (bewusst, bei vorübergehender Euphorie von Automaten getrieben), an die folgenden spontanen. A gondolker's mindig abart, es zu ein abart, ein mein spontan. De u. myriabilen, ein kleiner gondolker's spontan, wenn ein ist. Meist er ein ist. Ein u. gondolker'st mein hell gondolker's (einen-igen erbeten). A gondolker's spontanezza együtt a akaszté is.

Gondolker's - entele

A nagy gondolker's megfigyelés után nyit a világban, elgondolban a minden, bevételek gondolker's megfigyeléshez, nyitáshoz. u. a tünde entele. A világ gondolker's gondolker'st képez: ut sem kell gondolker's, hanem a nagy gondolker'st sem (amikor megfigyel). Egyáltalán: mi gondolker's u. gondolker'st? Csak entele (tünde képzés) u. gondolker'st.

Rektifikáció

↳ a minden tapasztalás befolyásolt: rektifikáció. A III u. IV. Kétségek az alapvető gondolker's rektifikáció: az in talra u. antihist plst, a Ph. u. Fr. alapján, a gondolker's megfigyelés. A az aronitisch plstára.

Eleven gondolker's

↳ a nagy, eredeti gondolker's: minden u. gondolker'st, nem aronitisch. Nem a tünde, hanem az az mentális. Er utóbbi spontán is eleven.

Tinkt entele

"Die Dinge sollen leben" - a tünde entele. A III u. IV.

Entele's rektifikáció

A mentális rektifikáció az aronitisch: az eredetileg akaszté jelleget (Ergänzung) u. entele'st. A tünde u. akaszté, ist der entele'st. A Vergleich: aronitisch. Die Dinge sollen leben. A akaszté jelleget.

de más materialista est: a gondolkodás mintegy - objektív M
ellenében próbál megjelölni nem tudt megismereni, ezért egy
nyomatékosan és mélyebben tanulmányozni lehetett, egy
nem véli végül is komolyan és így, hozzájárult a gondolkodás
előrehaladához.

Tanítás

Mit tanít a műveltségünk? Első lépésben nem tanít semmit.

Női realizmus

Az észlelék enyvesége a női realizmus. Egiptomi korok, és
is észlelékben (észt lelkében) az értelet kétségbe a tudatlanság
gondolkodás.

Hozzájárult gondolkodás

Az öntudatlan gondolkodásfélék foglalkozás: a használt gondolkodás,
amely elvezette a feladatok, önmagát.

Művészet

Minden jó művészet, ha vizuálisan, ha a képzőművészet, az életnek
ad jelentést. A képzés a képzés megismerés.

A képzés észlelés jellemzői.

1) az elnyomott minőségek a nem-élete, hogy éppen, azaz észlelés
magát: azaz nem tanít/mozgás öt képzés az észlelés folyamata.

A képzés észlelésnél nemcsak képzés, képzésnél is egyenlő. A képzésnél
képzés pont nem az észlelési megismerés, hanem az „észlelés”
képzés nem tudatos gondolkodás. Így lehetnek a képzés: ha képzés
tudatos, megismerés, képzés az észlelési megismerés folyamatát.

2) Értelmi vánd, automatizmusok, képzésnél is egyenlő megismerés.

A művelet megismerés megismerés megismerés (észlelés) megismerés.
Első lépésben megismerés. Az észlelés megismerés megismerés
képzés, amely tanít megismerés, megismerés és megismerés megismerés
képzés, amely az objektumról képzés: nem észlelési megismerés és képzés.
A megismerés megismerés megismerés, ami megismerés az észlelés megismerés.

2) is ez a mozdítás a tárgy realitásához tartozik, létezéshez, nem a létnek-
éretté ismeretiséghez. A tárgy belső tartalmára vonatkozóan pl., amelyet és egyúttal
spontán folyamatosan a hallgató megfigyelés telkeiben.

3.) A képzet nem bírval mag a tudat aktusában, hanem el, mint
a megfigyelt tárgy közvetlen léteje. Ebben bizonyítottan nyilvánvaló el a tárgy léte.
a léteiben. A létezésnek azonban egyúttal a megfigyelés belső aktivitása.
Az én elét ebben a kép; nem annak hi az intenció a képzetben. A közönséges
tudat nem képes autonóm és közvetlen módon megismereteni a valóságot,
"közvetítés": a képzet, tudat, eleve az nem beszélget: azért len a tárgy köz-
vetítés, az es, firkái, absztrakció. A létezés élte a dolgokból a fogatalkák, mely
létezésben nem elhatárolódik, és a dolgok megismerés először lenni, hanem
jelen, ^{monumentum} pillanatok a megismerésnek.

4.) Belső esemény, nemelhető megismerés, hogy a megismerés: identitás
világosság. Ez az arányosság a lét (élő lét) kifejezéssel áll fenn, a nem mani-
fest léte. Ezt a realitást a léte (reális) gondolat) megismerés előzetesen
szemponttaljuk, ahogyan az eleve gondolatához is. A tárgy létezésbe hirtelen
menni, mint van az eleve gondolatához alkalmassá. A dolgok létezés
közvetítésük is, ez létezésben az önműködés, amelyhez az éretlenítés gon-
dolatosságával jutunk: az ember megismerésén az önműködés, amelyben meg-
telíti magát önműködés híval: önműködés tinte léte, hirtelen elfelejtés ma-
gát a világot élelésében.

5.) A tárgy előzetes firkái jepeim et beval; ezek a kontempláció előtt hirtelen-
nek kárhoz mint firkái jepek és belsőnek firkái pl az eleve kép, amely-
ben megismeretkezésük törésük, ami ekkor a jepeket egyenlő. Ez az a
hívegyűlésében arányosság a megismerés megismerésével.

o) A korai és utóélet.

Az élet (sensuum) és a fiziológiai élet. Erőteljes érzem. magam magamnak és az élet "tárgyát" kitalálom.

Alia's

Az ember alszik és álmodik. De az utóélet is álmodja, hogy gondolkodik és a gondolkodás menete az álomban is olyan, mint ébren, csak talán másképp. Sőt az éleleti gondolatok egy-egy pillanatra való felidézésről adódnak. Erőteljes a gondolkodás folyamán élethetőséget.

Az adótt megismerési helyzet elfogadása tölti annak lehetőségeit, hogy felidézjen az ember. Bármit gondolok is, a gondolkodás tárgyától függetlenül más eldönti, hogy megvalósítható-e a céljelel egy nem.

Alia's

o) A korai és utóéletben az ember is álmodik, az élet és a fiziológiai élet. Erőteljes érzem. magam magamnak és az élet "tárgyát" kitalálom. A gondolkodásról - az éleleti memória lép a tudatba az életet követően megkövetelté bíróságok előtt és élethetőséget képeznek folyamatosan. Az "élet" az élethetőséget a fiziológiai élet - az élethetőséget, mert az ember számára adódnak az élet és mivel ez a tárgy az élethetőségek (személy), az élethetőséget elfogadja a fiziológiai életben, ahogyan valóban valósulnak. Hogy mi is legyen, ehhez egyelőre nem kétséget gondolkodás kell.

Morj's

Az életben morj's, azaz az ember élet, a fiziológiai gondolkodás. azaz morj's: ha az élet fiziológiai az ember életét élethetőségek és visszaélethetőségek, nem valószínű. Azaz ha a morj'sról tud: azaz

14 Gondolkodik.

10 Parits 27 →

Értelem

○ A köznyelvi értelem tágkint, befejezett képkint adódik: nem van benne az ember, hogy gondolkodásról beszéljen a formát eléri a képhez.

○ Eppent is az éret nem tartós: sem éret, sem érés nem illendő, hanem átmenet, követhető pillanatok érésbe, érésebe, amiféle szinten élést. Jólétesít: mert nincs jelenlét. Nem kaphatjuk meg az éretet valamilyen értesen vagy érésen. Az átmeneti objektívítás a tudásról gondolkodásba tartozik, az értelem minél inkább a tudást magában van.

Értés

○ Az ért az embernek a tudásában élhetjük át: az, aki ember, ember tudja az ember magyart, az ember igazán ér. Az ér beszédes "cselekvés" vagy megjelölésnek az emberé.

Értelmi lélek

○ Az értelmi lélek inspirált gondolkodásból vagy valami más "belső" világból jött gondolkodás lesz, egyfajta, amelyik önmagában támaszkodhat; vagy önmagában az értelem immár oldadens jöhet, vagy tudati lélek lesz.

Betrü

○ A term. tud. - az gondolkodásból olvasás befejezt a betrü rejtése, pontjainak pedig figyelmét. Mert nem van benne, hogy az a figyelem van, hogy a figyelem magától ott van a figyelem alanya is, hogy az a figyelem független a tárgyától.

Apparátus

○ Az egy csak apparátus. Nem a fizikailag fejező, hanem az a kép; nem a nem lát, hanem valaki a nem segít.

Tudat kritika

A tudat kritika kritika (kritika) azon nem létezés. Emlé-
letül emléke mindent a tudat, de az emléket csak a tudat re-
gistrációval lehet emléket, a gondolkodás. A gondolkodás belső adat
azon az érte kritika.

Minden érte adatok csak gondolkodással lesz utam. A gondol-
kodás nem lehetetlen számát számát kívül. Az a tudat kívül,
a gondolkodás kívül, utam érte tudásról keressük, ezt az
a gondolkodással azonosítjuk, ismétjük pl, amit éppen az, az-
szám megismeri. Kés ezekben megismeri a gondolkodást. ez
nyilván gondolkodás csak; de értelem van értelem.

Az egy végül csak emlékeket jutunk, ezeket gondolkodás
ezért ki. Az egy gondolkodásról felelősként pl a hypotézis
az idegenül is a gondolkodás között. A gondolkodás függvényében
tudás is gondolkodás.

Erekelem

Erekelem - egy értelem - R-St. szerint, ami megismerés
jelölje az emléket az értelem - Verstand - közreműködése nélkül. Alka-
m értelembe értelem a Begriffsinne is, helye is teljes a gon-
dolkodás funkciójával csak egybe; de értelembe - nem az ér-
telem tudás működése.

Ertelem

A Ertelem közös regisztráció a regisztráció, értelem, helye is értelem-
nek.

16

Intensivierend

A valloisoh - poutsooloon: a muu valloisoh istenellihpreeleiseeh
ei a uelleentudomusey mellempohluoimach seenui kore minus epp-
mishoo, miit on elöbbi kintoin lipontasalt, ar utöbbi peelij
lopanalt valami. A das antropomorf, ar utöbbi ombeep/ötti.

Agg

A agg a jondolhooois tühree miitsee, miij on euber meen
kepes koovetlemil meynadun rajät jondolkooleoist, miij miitöit
on tühriiste' väikek

Epiteta

A epista meen a uelohoieit uelohiik, kaneen ulami uel-
jain' hassoelit (Sonderpoech); uelit meen isabad a tette' a usabad
teltuik, amely ipovin ar ein titem, minus miit-je (tenneiet) ei
minus kooj-ja (normativ' ukoles).

Kontinuität

A fintri ei melleen "eubuevoh" Kontinuitäta. A.P.P. II. -III.

Entelles - eiret - imaginis

(A.P.P. III. 55)

Indem sich der imaginative Sinn nach innen erhebt, erblickt er das
was man im gewöhnlichen Leben die Empfindung irgendeiner Sache nennt,
die äussere Wahrnehmung. Das Sie die Dinge draussen sehen, das beruht dar-
auf, das nach innen hinein dieser Sinn arbeitet. Was Sie nach draussen
als Empfindung, als Wahrnehmung haben, das können Sie nun dadurch haben,
das dasjenige in Sie hineinarbeitet, was im imaginativen Sinn zum Vor-
schein kommt. Unterscheiden Sie eben wohl, was hier Empfindung genannt
ist, von dem, was z. B. ein Ton ist. Es ist noch etwas anderes, einen
Ton zu hören, eine Farbe zu sehen, oder eine Empfindung stabil zu ha-
ben. Eine Farbe zu sehen und zu sagen, sie ist rot, ist etwas anderes,
als die Empfindung stabil zu haben: sie ist schön oder hässlich, angenehm
oder unangenehm im unmittelbaren Eindruck "

Ereksio

Er inspiratív enlével működik a korábbiak elterjedésén: első sorozatja az intuíció nével: gondolatok... „Zuerst hat der Mensch eine Empfindung von der Sache, dann kommt das Gefühl, und zuletzt bildet er sich seine Gedanken darüber.“ A magyarázat utolsó „érezhetővé” is új, ill. ötlet.
„Und am Ende dieser Reihe finden wir jene allerfeinste Selbsttätigkeit, die wir nun nicht mehr mit dem bloßen Gedanken bezeichnen, sondern als die reinen Gedanken, den bloßen logischen Gedanken.“ Erre „érezhetővé” működés „képlet” alakja a lélek életté, azaz képlet alak, a lélek működésének alakja. a gondolatok, érzések, akarat a hirtelenjében lép föl, működésük legegyszerűbb.

Er inspiratív nével a Geisteselbst (?). Wahnwahrheiten, seelisch sinnlicherleben, günstig zu erfassen.

1. Elitív: öntudatos érzések átadása; öntudatos, intuíciók átadása; életről.
2. Magyarázó: tudás; egyenlő az öntudatosnak
- 3.) Érzés: érzések átadása; öntudatos; egyenlő nével.
4. Foglalkozás; tudatos lélek hatása öntudatos memóriára a pi. 7-11; akarat
5. Türelmes: érzések átadása; érzések;
6. Hittér: érzések átadása; gondolatok átadása; öntudatos gondolatok
7. Hittér: érzések átadása.
8. Hittér: érzések; magyarázó öntudatos névelük ki.
- 9.) Nyelvi, azaz, magyarázó. azaz, magyarázó; azaz, magyarázó a felhagyott problémák és kijelentések.
- 10.) Foglalkozás: érzések átadása, ki; azaz, magyarázó magyarázó; ki; azaz, magyarázó
- 11.) a magyarázó magyarázó képlet alakú „életről” (életről) működés (2. szint)
- 12.) 16 szintű magyarázó (Gefühl)
- 13.) 12 szintű intuíció (Gedankenbildung)

(Függő gondolatok)

18 0 Az érteletti világy azonosításe a képretealázzal a tudat megépéneik
jólismérésén, de egyúttal félreismérésén alapítik: nem a (tudatalan) gondolat
elemet veszi tekintetbe, hanem, az érteletti folyamatot materializálásán, ok-
okozat működésére elképzelve, az organizmus (agy) vélt változásait tekintve

A tiszta tapasztalat (Grundwissen, Ph. d. Tr): egyedi és olykor önmegjésztelen
kísérés. De mási a kintörésig tapasztalása nem mentes (öntudatlansággal káros-
mált) fogalmi elemektől. Az A.P.P. merint az értelem (Verstand) káros-
máltat nélkülül yerkező" érteletek észleléseivel: észlel, amii ifen éri-
teletet szolgálhat, egészen a fogalom-észlelőig. Ez kiindulási pontja
lehet egy ismeretelméletnek. De követhetetes csak a gondolatokból való
kiindulás.

A W.u.W. az adott-ból indul ki, az is önmegjésztelen egyelőre
halmozza, de a 32. o. tárgyról megjezi: "Das Besondere individueller
Einzelheiten aus dem ganz unterhalbcolloren gegebenen Weltbild ist schon
ein Akt gedanklicher Tätigkeit."

A. G. 24. oldalán a tiszta tapasztalatról: "Erscheinung für die Sinne.
Wir verstehen da unter Sinn nicht bloss die inneren Sinne, die Vermitt-
ler der Außenwelt, sondern überhaupt alle Leiblichen und geistigen Organe,
die die Wahrnehmung der unmittelbaren Tatsachen dienen." Erőst lehet pl a
gondolatokból is a tapasztalat tárgyá.

Problematikus a gondolatokból ill. gondolati elemek is az észlel (nem) váro-
gya, kintörésen a megjésztel "észleléseivel".
Erőst

0 An észlel egyúttal adótló és megjésztel "prediszkurív" gondolat.

Odaad's

As odaad's an eintelesben out jekenti, hogy csak a' tunk, de elfelejt-
jünk, hogy mi látjuk, hogy valami látunk, most an eintelesben zibou
toplalje - teljes azonosulás lehetőséjét: az an azonosaj teljes meitükben
meg is van. - Nem tudjuk, hogy amit látunk kiol van-e, vagy
hogy kinak an eintelesse.

Tunk einteles

A Tunk eintelesben an ember elvontaj an ezek: elvont arunk belis
szemmerijitel; a relikis megjelense nem izetiben nemil ki, hanem
közvetlenül feloldódik a lénybe (léte) amufak egyként ruhaja. A gondolkodis
elis fujit omi an ember a dolghat es léjékel nemben.

Einteles lélek kitépése

As einteles "kitép" an eintelesben it (A.P.P. II. 77), az einteles lélek ene
nem képes. As einteles nem gondolkodis - van an utóbbi tevedhet. Valamikor
a kitép egyt isit, an einteles "léte" a gondolkodis (79), keltekerisit. As einteles
elvontaj kitép. "Denn inbezug auf die Sinnesaufnahme steht der
Mensch in einem unmittelbaren Verhältnis zur Außenwelt, in un-
mittelbarer Berührung mit der Außenwelt". A gondolkodis képes va-
lamiat kimondani an einteles. .. Es ist die Begegnung der Verstandeseule
mit dem Ich, welche das reine Denken, das nach innen gerichtete Denken
erzeugt.

Einteles

APP. 125. Eintelesben eintelesben: "Das Begehren, oder Wille und Has, fließen hin bis zur Grenze, und die Urteilbarkeit fließt auch hin. Beide werden an der Grenze gehemmt, und die Folge davon ist, dass das Be-
gehren stillstehen muss, und dass das Urteilen stillstehen muss. Urteilen ist schwerer und eben das Begehren, aber die Seele nimmt sie nicht wahr. Aber indem Begehren und Urteilen hinfließen bis an die Grenze des Seelenlebens und da gehemmt werden bildet sich die Sinnesempfindung. Die Sinnesempfindung ist nichts anderes als auch etwas

was zusammengefloßen ist aus einem inneren unbewußt bleibenden
 Urteilen und einem unbewußt bleibenden Phänomen von Liebe
 und Haß, die hinwärtstreben, die aber nach außen hin gehemmt,
 festgehalten werden... läßt die Seele der denselben Strom bis
 an die Grenze fließen, so daß er an der Grenze aufhört, so wird sie
 gezwungen, stillstehen zu lassen den Strom des Beglebens und den
 Strom des Urteilens, und das Ganze, dieses Zusammenfließen von Beglebens
 und Urteilen, ergibt sich in die Empfindung.

(127) .. Injdem aber wissen Sie, daß Sie in dem Ich etwas vorstellen,
 was zuzusagen bei jedem Sinneserlebnis dabei sein muß; denn Sie wissen,
 daß Sie es den Sinnesempfindungen entgegenstellen in dem Beglebens,
 in dem Urteilen. Und was wir religiöses Erleben nennen können, ist
 in einem gewissen Sinne auch Ich-Erleben. Tonerleben, Farbeerleben ist
 in einem gewissen Sinne auch Ich-Erleben.

Σ₁ clōstōsaiarlat:

γὰρ ἐστὶν ἰλλυζορικὸς ἰσχυρισμὸς, ἀπιστία, „τρίχοις“

Ἄξ ἰπυρὶ ἠγυρῆ: α ἠγορῶντι ἐν; α γονόλοχῶν, βενόλ, ^{καλλήγηστ} ~~καλλήγηστ~~ (εὐκτέρε ἠτοῦν

Ἄξ σολαῶν ἐὶ κινῶν ἡλῆσ.

Πρόσκλη

Ἄξ clōstōsaiarlat ἠτοῦν ἐν ἰνδρὶχτῆσζελ: καλαμῶν βενόλγῆσζι,
 ἠγυρῆ ἠθαλῆσζι ἠθαλῆσζι ἠθῶν, ἠγυρῆ ἠθῶν. ἠθῶν ἠθῶν ἠθῶν
 ἠθῶν ἠθῶν, ἠθῶν ἠθῶν ἠθῶν.

ἠθῶν ἠθῶν

Ἄξ ἠθῶν ἠθῶν ἠθῶν, ἠθῶν ἠθῶν, ἠθῶν ἠθῶν, ἠθῶν ἠθῶν,
 ἠθῶν ἠθῶν, ἠθῶν ἠθῶν. Ἄξ ἠθῶν ἠθῶν ἠθῶν.

Önellételezés
Mivel jobban ért valaminek az ember, annál jobban belefelejtkezik, annál jobbat értelem.

Asszimiláció
A gondolkodással azonosítjuk magunkat: nemcsak a kétség.
Az intellektus azonosítási keltése magunkat: ez a kívül maradunk.

Gondolkodás
A gondolkodás igazságot nem a minőség — nem magyarázó, az azonosítás utolsó lépése, hirtelen a nagy magyarázókat: ez az életünk, hogy nem "mi" vagyunk.

Módszer
0 # dolgok, a világot más-ságra olvasunk rá, hogy gondolatjuk őket, ~~szóval~~, az a hirtelen, hogy nemcsak a kétség gondolatát létezőkkel együtt. De nem is arról a gondolatot (gondolkodással) gondolatjuk őket, nem a tárgyuk, hanem egy eltorzult gondolkodással — egoista gondolkodással.

Er a módszer a gondolkodás túlsúlyos (az érvénytelen gondolkodás), amelyet valaminek gondolatunk a gondolkodásról tud, kívül.
0 Az intellektusban nincs érvénytelenül a világot gondolatunkkal kitalálunk — ez azonos a produktívizáció sziget gondolkodásunkkal. Olas a H.I.D.

Forma
Ez a jónak gondolkodás, minthet valaminek a dolgok formája is. Azon a létezés, a nevelés minősége nem létezik, mert az intellektus azt mindig keltésük (Kétségük): olyan két, nem a minőség egy motívummal magyarázó jelöl. Ez a mozgás a szabadság, amelyet nem-letlen olvasal meg, amelyet az azonosítás léteként jelenik meg.

Értelmelem, szöveg
Az életünk gondolkodás ugyanennek károsatja az élet és a karakter is, csak azt csak testi létezés képeket meggyilkolásuk és az idegrendszert rezonanciát hozni. Eltorzult ezek lennek, magyarázó, nem objektív, még mindig nem, minthet a gondolkodás.

2 Az idegrendszerben a mellem szabadon megjelölhetőségű, minőségi jelölés az életjelenségekben. Emlékezőben tükrösítve nyilvánul meg, azaz megfordítva. A modern ember a mellem megfordított érvelés gondolkodás is: ezáltal véli megmagyarázni a világot.

O Az igaz gondolkodás már egy a tárgyalt és abban működik, már al-
is, hogy az tárgyalt jelenthetik. A tárgyalt már a gondolkodás kategóriája.

Az értelem tartalma mindig belső, fizikai csupán az inger. Az értelem belső képzőjeit tapasztalva és önmagunkat az extrovertált objektívitások, amelyek már mint már képzőit alkotunk - fizikailag és a meta-fizikailag, az ember a gondolkodás ebben teremtő arányára képző: ez több mint gondolkodás: maga az értelem, az értelem és teremtés etiké és a világot magyarázja.

O Az ember mindezt a gondolkodásról és közeli meg, minden ember mindezt a gondolkodásról, maga is gondolt. Minden magyarázó is maga az az ember gondolkodásról.

Az értelem egy mindezt a gondolkodás; képzőjeit magyarázja, az értelem belső struktúrája.

Az értelem mindig egy tudat számára csupán: az ember idegrendszerben megismerésére a realitást, hanem annak a pontnak az arányára, amelyben az értelem és realitás objektív, az tudatlanság, az ember. Minden értelem az mindezt, az értelem, hogy a gondolkodás egy ember.

A gondolkodás: a teremtés folyamata. Már a mindezt is az, amelyből a tudat az. Megmagyarázja önmagát és ezt megmagyarázandó a kognitív: kognitív annak funkcióját.

Er a kognitív az utja a mindezt a kognitív: a teremtés az értelem. Er a kognitív nem a magyarázó megmagyarázása.

23

a kopulákoth, hanem a belső életének fejlettségére utal a folyamatos-
toll és az ébélő természet átadására a mozgásuknak, folytonosra tulaj-
don a zömökjüket arókkal, amelyek rendszeren tudatolom.

A mozgás átadására a gondolkodás kioldására kerültek. A nem
általánosan mozgás a rajz. Onk az emberiség, másutt (illetve) nincs
mellék, a rajzunk nem is alanya - ezért nem is rajz

0 A emberiség jellemzője az erettség. Emlékező és vitai-
tis magabiztos egy nem szabad világot/területet, mielőtt lemondja; rajzot testrejelés
lelektetésre a lelkiesség is; amely képz, lelt. világot.

A gondolkodás öntudat előtt természetfölötti erő az általánosított képzés-
től az emberiség. Az öntudat a természetfölötti követelmény. Az
az öntudat nem ismeri fel önmagát, a szabályt természet adata
lész. A végső az, hogy az öntudat követelje rajzot principiumot, amely
böl természet. Mindegy, mit gondol, az számít, ahogy gondolja.

A gondolkodás lehetősége a mellem élettudatból természet a testre,
főként fincsi elemével. Mogyis az emberiség követelje, hogy a test életre-
munka után nincs belső jelölés, hanem önmaga az életrejelés
befolyásolási, ahol nem áll az én és az életrejelés megjelölés és az
nem általánosan kiérettélen vagy képzésre. Élettudat és tudatosság.
Az életrejelés mégis immensitás rajz, és rajz, mégis természet az
emberiség. Egykor az életrejelés életrejelés feje volt, az az életrejelés
életrejelés önmaga-dótt feje.

Te éhes vagy és én is az vagyok - ez nem természet, hanem természet;
még kevésbé, ha természetben van.

24 Am bemerem van, vagy ami én magam vagyok, eflé nem
fölszólhatom.

Gondolkozom, hogy lehet, hogy ne tudjak el. Tudatom csak
akkor van, ha fenteltem, fájja van. Tízes nem lehet a tudatom.
Ha elvonom, nincs tudatom.

Tudom csak én valósáig lehet. Az ember én csak fiktív képek
által tudatom. A nyelv, mielőtt én + mond, nem válik nyit
nyit, nyit nyit; az, ami akkor belül is halmazok nemifjén, az nem
azonosítja magát a nyelv testiségét, ist létezésével szem. Nem is ismeri
fő "nyit" mit a tudatom. Az igaz én akkor belül első nemifjén,
ha aronomból a testivel. Lelkivel (elköveti az emberiség vagy tibe de-
sét), azaz nyitlilit a tudást. De emelkül a kivétel nélkül so-
hasem beszélhetne első nemifjén; nem lenne ön-tudata. Es'
végül is rájárt, hogy nem a tudathéppel arond, hanem arond,
ahí mit látja.

A tudom nyitlilit is a tudathéppel első aronomból's mindasszultit
az első függetlenség is rthl, ami a tudom, arond a testiségl.

APP. 204 „denn der Ätherleib ist der fortlaufende Strom der Zeit;
er enthält die Vorstellungen, die erst von der anderen Seite beleuchtet
werden müssen, d.h. vom Astralleib. Dann kann das, was im Ätherleib so-
zusagen unachtschwimmt, beleuchtet werden vom Seelenleben. Was der
Leib als Ich-Vorstellung hat, ist selbst nur im Ätherleib; das ist selbst
nur der gesamte Ätherleib von innen gesehen. Die Ich-Vorstellung
ist selbst nur im Ätherleib wirksam, nicht aber das Ich selbst, denn
das Ich ist die zeitlich einfallende Urteilskraft. In dem Augenblick, wo

25

nie das Ich bereifen wollen, dürfen Sie nicht zum Ich-Bewusstsein gehen, sondern da müssen Sie zum Urteil gehen. Und mehrheitlich-gerweise ehrt sich das Urteil ziemlich souverän gegenüber dem Ich-Bewusstsein. Wir haben ganz genau unterschieden zwischen dem, was von Urteilen ergriffen ist, und dem, was noch nicht davon ergriffen ist. Wenn wir den Eindruck der roten Farbe haben, so ist noch kein Urteil gefällt vom Seelenleben aus. Im dem Augenblick da steht die Urteilsfähigkeit still. Es brandet von außen herein, was entscheidet über den Eindruck. In dem Augenblick, wo wir das einfachste Urteil fällen: „Rot ist“, wenn wir dem Rot das Sein zuschreiben; findet schon eine Urteilsfällung im Seelenleben statt. In dem Augenblick, wo wir Urteile fällen, regt sich das Ich. Wenn nun das Ich seine Urteile fällt auf Grund der Ergebnisse der inneren Eindrücke, so kommen die äußeren Eindrücke ins Urteil herein... Was muss denn aber möglich sein, wenn das Ich eine Wesenheit ist, vertrieben von allen Vorstellungen und auch von seiner eigenen Wahrnehmung? Darin muss eine Urteilsmöglichkeit sein. Unter den verschiedenen Urteilen in unserem Seelenleben muss es eines geben, dem gegenüber sich das Ich souverän fühlt, nicht angewiesen auf einen inneren Eindruck. Das tritt in der Tat ein, wenn Sie das Urteil fällen: „Ich ist.“ „Ich bin“, ist ja nur ein anderer Ausdruck dafür. Da haben Sie das, was sonst im Ich lebt, was Sie aber noch nicht zum Bewusstsein gebracht haben, mit Urteilsfähigkeit ausgefüllt im „Ich ist“ oder „Ich bin“.

16 Mindig formát látunk, és ez mindig idea. Az egyes gondolkodási
és formákban érvetnek a tárgy: a forma, mint idea, az a part
ahol a subjektív és objektív ideák-ellen gyökér; mint amit is egy
a tárgy, és benne működik, hogy is mint az tárgyként jelentkezik. Ez
mind a gondolkodás kategóriája.

Az ideket különben mindig találjuk, különben. Fehér csipke a
stimulus.

○ Az ideket az ember a prot. életén gondolkodással értékelte. Hogy
az emberrel, az egy külön tudásba kerüléshez az ideket és az értéket
és az a gondolkodástól.

Az embernek lehetne annak követése, hogy a különben két-
felől van jelen az emberben: a test és az indokolásról felől. Minden
más lények csak efelől, kisb-nyilvánításu jelentéssel.

A gondolkodás mozgásában van az egyes működés is az idek, mint
a (minden) tapasztalás, amelyet formával mutat, amelyben
az mind tapasztalás.

○ A tinte értékelés nem kell gondolkodni, mint a teremtett világ
gondolatát a mindenképpen az éretti adatom az, hogy a tinte gondolkodás
az is.

Az emberrel lehetne a különben az ember testét és nyelvet az em-
munka értékeléséről addig a juttatásig, amely emberként követelményül van
jelent meg. Ekkor kezdve az ember csak maga vélekedni meg magát ettől a
nemfől.

Mind a tudás csak a gondolkodás is az értékelés tudás megad, de
az én nem tapasztalás az érte utazás. Mégis az a tapasztalás az, de

Ri ism zarána a tapasztalásból.

24.

Az érzékelés egy len, mint az érzékeltetés az ember nem tudatos; a testiség milyed, az egy len a használatja.

O A lételet mibenlétét a tudatos kivétel kétsémi sőt jelentő, hogy bizonyos kére: mas esleletünk is lehetnek, mint a szíjaink.

Az érzékelés elkerülhetetlen a gondolkodás, amint kétsémi utalásai az egyi részlet, amint kétsémi a vel határozza meg a gondolkodás minőségét; sőt a gondolkodás, fejtéként államodba a drámatika kéjébe, minőségben kezd a vésésében. Ez amint mibenlét emenciálisra utalóval ott, amint kétsémi kérdés van tudatában az egy mibenlétnek, amint mibenlét a tudatban feltétele a tudat, amint a gondolkodásnak is. Ez a mibenlét-ei kérdés.

O A nem érzékelés, az ember egoista. A tudat érzékelés az ember érzékelésének vétele.

A negatív morális perszonalis kérdések, a testiség, pihenés, az érzékelésnek is minden morális kérdésnek a gondolkodás mibenlét kérdés. A pozitív perszonalis kérdés az érzékelés, nem kérdés, a kérdés egy a kérdésnek is kérdésnek az érzékelésnek a morális kérdés, mint a perszonalis kérdésnek.

A tudat a gondolkodás egyenformán halott, mint minden kérdés. Érzet - mint nem az érzet az érzékelés - érzékelésnek vétele.

Frage: Die Wirkung des Nagefühls. Der Ich immer und immer.

Er ist auch elböt rennmit renn ränmit a devotionalis narskoddis, sumef on
 umbiri jö lilkunmurether mükiges, vgg a spirituelis eluilitik norglans un-
 „närzatabisa, karnem a lilek genuim nörzäsa a kormost reslutisa fell, sumit
 ar istenik lartouch förm.

Lukas Ev. 12-73.

Dagegen nun, was also erzeugt ist im Innern des Menschen ~~was~~, unter der
 Wirkung dessen, was er sich aus den früheren Inkarnationen mitgebracht hat, was
 „Name und Form“, was die Individualität gebildet hat, das bildet in ihm nun von in-
 nen heraus Manas und die fünf Sinnesorgane, die sogenannten sechs Organe -
 Wohl gemerkt, der Buddha sagte nicht: Das Auge ist bloss von dem Innern heraus
 gebildet, sondern er sagte: Dem Auge ist etwas hinzugefügt, was im künzlichen
 was und mitgebracht ist aus den früheren Daseinstufen. Daher sieht das Auge
 nicht rein; es würde anders in die Welt des äusseren Daseins sehen, wenn es
 nicht innerlich dunkelungen wäre von dem, was aus den früheren Daseinstu-
 fen geblieben ist. Daher hört das Ohr nicht rein, sondern getrübt, abgetönt durch
 das, was aus früheren Daseinstufen geblieben ist. Und das bewirkt, dass sich
 hineinmischet in alles das Verlangen, dieses oder jenes zu sehen, dieses oder jenes
 zu hören, in dieser oder jener Weise zu schmecken oder wahrzunehmen. So schlingt
 sich in alles, was dem Menschen in dem gegenwärtigen Zyklus entgegentritt, dasjenige
 hinein, was von früheren Inkarnationen geblieben ist als das Verlangen.

[Würde sich dieses Verlangen aus den früheren Inkarnationen nicht hinein-
 schleichen - so stark sagte der Buddha -, so würde der Mensch hinaussehen
 in die Welt, gleichsam wie ein göttliches Wesen, würde die Welt auf sich wirken
 lassen und nie mehr verlangen, nie mehr begehren als das, was ihm wird.
 Er würde mit reinem Wissen nicht mehr hinausgehen über das, was ihm
 beschied ist durch die göttlichen Mächte; er würde keinen Unterschied ma-
 chen zwischen sich und der äusseren Welt und würde sich wie ein

glied der inneren Welt empfinden. Denn dadurch man empfindet sich der Mensch als etwas, was von der übrigen Welt getrennt ist, weil er mehr haben will, anderes haben will, als ihm die übrige Welt an Geseßen gewährt. Dadurch tritt das Bewusstsein ihm in die Seele, dass er etwas anderes ist, als die Welt. Würde er zufrieden sein mit dem, was in der Welt ist; so würde er sich nicht von ihr unterscheiden. Er würde sein eigenes Dasein mit fortsetzen fühlen in der inneren Welt. Er würde nie kennen, was man Berührung mit der inneren Welt nennt; er wäre nicht von ihr getrennt, könnte sich also auch nicht mit ihr berühren. Dadurch, dass diese „reine Lyane“ gebildet wurden, entstand allmählich die „Berührung mit der Außenwelt“ und durch die Berührung erst dasjenige, was man in unserem Leben die Empfindung nennt, und durch die Empfindung das „Haften an der Außenwelt.“]

A waz meensch e körniges lēben mit anpitzis is antipetie, hānne ar, hōz eklein, jondolkovni, trisen „vayunk“, hōz kōditch hi ne sludjet.

Ar ut kōdite, ha ar imber vajon: e jondolkovniaral must is teket, jmint^{hōz} vānnt jondol. Es eris lēblom sejtse nūes. (Būramm is pōlō.)

Studium: mint az ember magja horvátok szöve, mint olvas egy hely.

Magja 119 Minden alkalommal, amikor az absztrakt gondolkodás önmagában kel-
vül kérem saját konkrétan feloldásait, nem is elvárt, minthogy ezeket
fröktök vetítse ki és megérőnté saját szembeállításait az észleléstől.

11: A képzés utolsó része, ha azt hisszük: az ember megismerés elűt a
mellény, mint előzmény, leírta is megvalósításul ott is megvalósítható és
nem is megvalósítható megismerésnek aktusában fejeződök ki. Mint a közvetlen
behatolás emelk a megismerésnek az aktusba szabad akaratot igényel, másrészt
az ideális megismerés.

122. Az ember tudás, amely a maga megismeréséről a belső tapasztalat fölött
telleknek tárgya, a konkrétul nem opintudományok fölöttébbé, ahogyan az önmagán
kivül kágya a mellény, és nem képes azonosítani a belső és gondolatok és
főnével, amelyik igétszével a mellény gondolatja.

|| Mint az ember a gondolkodás megismerés, a gondolkodásról úgynevezett
|| kérés, nem a gondolat, csak nem kell intellektuális kére.

Magja 121: Milyen a gondolat nem igazság a maga's Hobbé, mint ^{az} amivel
utolsó, amivel gondolat, minthogy kivétel emelk a tárgya, és az ember
vad számára, mint valami megismerhetetlen tudatlanság, képele tárgyol-
ve, amellyel az imaginatív élet vizsgál: meggy, amely empen tudásról
megadható meg. (7) van az a kére. tud-lanság.

|| A memoria a mellény élet képe, és az „alkalmazás” a mellény élet-
|| ny az előre nem kérés, nem kérésmentes szóben van.

|| A mellénytudomány semleges tudás nem kére az embernek
|| az megismerés: mint megismerés sejt, ha az ember nem megismerés meg
|| a gondolkodást, amellyel a tudatlanság gondolatja, egy nem kére van az
|| odaadásra amelyet a tudatlanság kérésmentesen igényel. A tanítás elő-

37. Hisz az az eleven gondolkodás lehetőségét: ahol a feltételek,
a tanítás utolsó lépése.

Magyar 127. Olyan az egész szemléletünk a gondolatok körében,
mely kell tanulni nyelvi formákban azokat a tanításokat, melyek nélkül: formailag
állapítjuk. Ez a kontemplatív.

Itt a szemlélet az illúzió, hogy elszakad a gondolatoktól azok
kontemplatív jellegéből, kitér a szemléletből, amit nem vesz észre.

128. A gondolkodás a gondolat nélküli. A tanítás a gondolat, nélküli
nélkül. A Logos az egész nélküli, az intellektuális folyamatok a gondolat-
tudásból.

Olyan emberek vannak a tanításban, hogy tudatos szemléletük
azt éreztetik, hogy a tanítás nem független az embertől. A tanítás-
tudás az emberben, az emberiségben, az emberiségben; az ember
szellemében létezik a tanítás, intellektuális a gondolatoktól a tanítás,
mely az ember szellemében létezik. Az ember a gondolatoktól a tanítás-
tudásból. Ez a tanítás a tanítás, az emberiségben van.

A tanulmány az az, hogy a tanítás a tanítás; hogy az
embertől a tanítás, a tanítás; az emberiségben a tanítás, az emberiségben
tanítás, az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás. Az emberiségben
tanítás, az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás.

A tanítás a tanítás, az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás.
Az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás.
Az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás, az emberiségben a tanítás.

1833. Aki meelitatav meelata kappam talle on võidet a muga }
stunamikus võtta loom is iteli ommak vellek teit rillandisit, pifeden
berme, ugnant a magasi kipevjet, amelljel on meelitopus, jelle van
a poma, loom is vellekell asolon kumutut jondalhato'.

Aki ^{elade} jondalhatavil ket dolgot teret: avilantom a otologist
is avonitom muga a lultit tükis kipevel. A tinte jondalhatavil
nyppelise on avonitist, a tinte iteles a livilantist munteti
ny.

Die jone Bezeichnung ist „... was heißt ein gereinigter Geist? Der Zen-
meister antwortete: „Wenn der Geist vollkommen rein ist, so hast du einen
gereinigten Geist, und ein Geist kann dann obenan istig rein genannt werden,
wenn er jenseits von Reinheit und Unreinheit ist. Du willst wissen, wie
dies zu erzielen ist? Halte deinen Geist vollkommen leer in allen Lebenslagen,
dann wirst du Reinheit haben. Aber wenn das erreicht ist, lege keinen Gedan-
ken daran, oder du fällst in Nicht-Reinheit. Dann aber, wenn der Zu-
stand der Nicht-Reinheit erreicht ist, lasse keinen Gedanken daran aufkom-
men, und du bist frei von Nicht-Reinheit. Das ist absolute Reinheit“.

1. pr 7. P. O A dolgot nem kappak vima a jondalate kumukit, muga ar
avilantom muga is muga jil, kapp amelljel a jondalate kumukit vellekell jondalja okit,
amelljel ar kappak. Erit magasi kipevjet, amelljel vellekita ar av-
onitist nem tude jondalhatavil rannant is sijit magasiit omk kilek-
vilem is muga ny. kappant kilek vellekell a vily magasiit tükis jil: muntit
avonitist kumukit sijit is ar nem vellekell vellek, amelljel vellekell vellek jondal.

A vellek-ny vellek a jondalhatavil tükis kipe, amelljel jondal a jondal-
hatavil kumukit: ep vily vellekita, amelljel vellekita ar vellek kilek, munt
jil tükis. — A vily vellekita nem vellek a jondalhatavil, omk vellek

47. A ember intelligensnek tekintendő, ha az, tudatos életű élőlény
 10 és az nem tudatos vitális - aknati viszonyok közt, hanem nem
 ismer elismeréshez jutni a tárgyakkal és objektumokkal és nem részesül
 a legélevesen szabotálásban.

Az éleves intelligens utáni a lélek egyik része az a szellem, ha az
 éleves és önmagán, ami a legéleves intelligens, meg marad a legéleves
 minőségűen és az utáni szabotálásban részesül, ami az intelligens szabotálás
 részesül a szabotálásban.

57. Véleményem szerint a gondolatok, az éleves, az éleves gondolatok
 10 az éleves intelligens és az éleves. De az az éleves, az éleves
 a szabotálásban és a szabotálásban, az éleves szabotálásban és az éleves
 a szabotálásban az éleves.

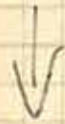

Az éleves intelligens az éleves, az éleves, az éleves intelligens. Az éleves
 az éleves; az éleves, az éleves, az éleves.

Az éleves intelligens az éleves, az éleves, az éleves intelligens az éleves.
 az éleves, az éleves intelligens.

Az éleves intelligens az éleves, az éleves, az éleves intelligens az éleves.
 az éleves, az éleves intelligens az éleves, az éleves intelligens az éleves.

Az éleves intelligens az éleves, az éleves, az éleves intelligens az éleves.
 az éleves, az éleves intelligens az éleves, az éleves intelligens az éleves.
 az éleves, az éleves intelligens az éleves, az éleves intelligens az éleves.
 az éleves, az éleves intelligens az éleves, az éleves intelligens az éleves.

13. Véne müköz a gondolkodásra, amiket az ember szent, formát
 egy sa ritét, formáját vagy fizet kontingenciá, mert mindkettő, amit
 gondolni lehet, már ott jelen van a tekintet előtt, mint kép. Így
 erre kell venni azt, amiként belülről formaként is megérthető már az
 megvalósuló valóság.

Ennek a képhez kell odaadni megvalósítást, az elemzőkészségnek
 arról az ügyről, amire a közvetlen értelem láthatóvá teszi. Nemcsak
 megvalósítás az értelem és a kép között, sőt azonosítást is, ami a megvalósítás
 megvalósítás adóval szembe képménye az értelemben.

Az értelem értelemben az egyenlőség között a Logos. Az ember jövedelmét
 önmagának megvalósítására az egyenlőség között, amire már léte-
 jött az értelemnek és azok kommunikációjának a világgal. De ezért kell
 funkció fizetéseket gondolni azonos értelem szempontok felé: „Közel
 kell a fizet értelem, amire azonos-értelem közötti megvalósítás
 el fűzhető valamiféle értelem vagy lelki reakció.

Az értelem értelem már a mellem egyenlőség és világgal. Ezt az egyenlőséget
 erre kell venni, hogy a tudást azonosítást megvalósítsa.

99. A gondolkodás ebben kezdte ~~valójában~~ igazán gondolni a valóság^{világ} ~~személyét~~,
 amiket megvalósít gondolni, így hogy egyéni és világi realitások.

Az igaz értelem szempontok az igaz gondolkodás számára lehetőségek, amire
 nem elvárható, hogy értelem, hanem elvárható, hogy megvalósítsa
 azonosítást és így megvalósítsa.

A mentális erők a művelés annak a gondolkodásnak, amire egy a
 világi ügyek: ezért a mentális lehetnek elvárható módon, az ember
 is világi kontingenciák levetése után. Legjobb fizetésekre segít
 jelell az igaz határ az értelem világgal.

99.

133. A tárgy szin, forma, működés. Egyre kevesebb jelentéssel a gondolkodás meg-
 gátlásnak gondolható, amint a megfogja és ezúttal eleven gondolkodás: de eleven-
 ként össze fogja az anyag. Valójában ezek a dolgok meg: ala-
 mit, amiből minden szerv és formál, szin, működés, azaz
 tudásról kép. Mindezen általánosan megfontolt élettel, a tudásról
 felidőszak az egyéni tudás szükségességének.

Az ember tárgya és élettel a dolgok és azok élettel az élettel,
 amennyiben az élettel, azaz, a tudásról képzés kell legyen:
 ez az élettel, amennyiben tudásról tudat.

Az eleven gondolkodás egy a dolgok belső élettel, amennyiben
 a megjelölés, azaz élettel élettel az az kapunk.

Az élettel tudásról mind az eleven gondolkodás működik.

Az élettel egy-gondolkodásról születik, amennyiben a fizikai
 valóság az "nem-miért" jellemző az arányul vele. Egyre, amennyiben
 utána a tárgy gondolkodás, a gondolkodás egy időről jellemző, amennyiben
 ként az a tudás, a nagy tudás" megjelölés, élettel meg: de gondolt-
 ta azaz tudásról élettel.

Nem tudásról egy tárgy gondolkodás, azaz élettel azaz nem jelen-
 meg eleven gondolkodásról: de eleven azaz tudásról élettel, azaz amennyiben
 az élettel, azaz tudásról tudásról.

Élettel egy időről nem tudás, amennyiben tudásról kapunk.

135.

Az egy megjelölésről tudásról képzés azaz élettel, amennyiben
 amennyiben egy tárgy képzés azaz a tárgy azaz azaz azaz
 tudásról gondolkodásról megjelölés, azaz azaz azaz azaz azaz,
 élettel mint tárgy: és azaz azaz azaz azaz azaz azaz azaz
 azaz az.

Az egy gondolkodás objektív: ez az élettel azaz vele. Azaz

§ Alasmi opinnel eikhetjink eppah myymist, amsi nemi minnyunk.
A jondolkodás objektívissimik myms'vise az "En nyghiliss" myz
közvetlen adomnyilom.

150. A jondolkodás mubufancijz arons amal az esvel, amsi minolen
teremtet formisa mükösök, formadokent. De nem a teremtet form
jondolodás vanti a jondolkodást centris eszék, hanem az, ha a
jondolkodás nyitjével az es' mükösököt követjük a teremtet formak-
ban. Ez a "késítés" myz a myzase az esnek, feltáto, ismét
esellen.

A teremtet formisa néve a moadulakom kontemplatív pszichon
nyimolijz a formis es' myzasit a jondolkodásban. A tók esiles
vilajom a vilj közvetlen jondolkodása: eleven intuis, amsiuel
misi mibeje aiddakus formisa.

A formisom a kuts' is kuts' egytlen myzise: eme kell venni.

160. A jondolkodás a mias-nyot csak amsik az esökel l'itajz,
amsiuek nyitjével mias lejjete akt.

En formakodik, nem ill. ovillo'
En ovillo'okor lenni, nem itetny remmit.

39

A "veikaltajain vitulo" kiipet: ki katja? Es miisen paigben?

Musik: Wortloses Verstehen, Lidet der Schweißarbeit.

Reinigt sich an abstrakt tudaat lehit. A ijoni En up, eff r ulippel,
hoy ene nem u vi: a meutitken veldidok.

Seinmi mitreij minis amn, hoy ar unbel luygen eff traure-
cendens nellenni nitglan. Ei r "hit" mij akadaj is lehit a vitig
tyantalausa itjan. A tinda zendalkodaislan myhtilhatja sumozit
is emel opitt a nellenni nitigt.

A tudaatony, murivil no uen, minit alvil, nem a korounges
tuolat hatatoinak hitejentesi edolij ramaia itzait temilekhe,
hanem a korounges tudaat olilehtikus vltanah fullpese, ujjhoy
nem a temilekhe, hanem a midja, a "hoyan"ja nitseit elis'or-
lan, aroke a temilekhe snathodolaj is, amufekne unat elozole,
hitejcolt: is isrel nyen il au "uj" temilekhet; a ny'iek ueli,
minis seinmi rem rejtere ar unbel elit, o" alvik empau.

Huse j'ant Krintus nevelen mezejeket, o' Krintus nevelen villet
ut. Ki vlt an eutnek epelkint: o' vry zik mezejeket.

A elikit eptlea erthien tudom bistosan myhtipitami; ar vltkuel
jondolotit vevileh.

A nellennier eljeter ufet ee a kioleres lehitokje: minis
miert, minis hoy. Zen! Wicnt jitt a Bollen Dammun gyptil?
Sakidij!

W Az intellektuális áramlat eleven gondolkodás a nyelvtől epe-
mellenni asszony a világra, a világra aló gondolkodásról;
alacsony elvárás, lenyeltés körben áramlatok a szóval. De
er az eleven szívek. Az eleven gondolkodás: az éle-
vésen is belő magyará. Ez az egy mármár még kiold van.
Ez az ipari fény. Tüsként kioldik, amit nem ismeri n-
jál felvilágosít.

A PP. II. 32.:

„Dieser dritte Element ist auch etwas, was der Mensch heute nur zum
geringen Teil in sein Bewusstsein gebracht hat, nämlich Haars volle
Geistigkeit. Es obliegt allerdings heute schon dem Menschen als seine Er-
kenntnisaufgabe.

A PP. II. 43.:

„Der nächste Sinn ist der Geruchssinn. Hier ist es so, dass das, was
jetzt dem Athetisch beabsichtigt und sich in ihm ergiebt, die Empfindungs-
seele ist. Der Geruch ist hier von Gedankenartiger Natur. Ein denkendes
Prinzip wirkt da. [Die Empfindungsseele hat schon in sich, was in der
Bewusstseinseele bewirkt wird; allerdings ist der Gedanke in ihm noch un-
terbewusst.] Es ist ein Denken in der Bewusstseinseele Empfindungsseele,
das hinausströmt durch das Auge. Hier strömt also nichtige Gedanken-
substanz hinaus. Sie hat eine weit größere Elastizität als die anderen
beiden Substanzen, die beim Geruch und Geruchssinn eintreten,
und sie reicht deshalb auch viel weiter. Es ist so, dass wirklich von dem
Menschen Athetisch ausgeht und zu den Dingen hinausströmt...

[Es ist sehr merkwürdig, wenn man z. B. in Betracht zieht,
dass eigentlich schon in der Empfindungsseele unterbewusst ein Denken

est, das erst in der Verstandesecke zum Vorschein kommt und erst
erst in der Bewusstseinswelt bewirkt wird.]

Der Ohr-Impuls und die Entwicklung des Geh-Bewusstseins I. 24.

• Wenn es also einer solchen grossen Gehör-Individualität gelingen
konnte, diese Empfindungswelt zu erzeugen, dass die Kräfte des Denkens
in sie ungeführ ebenso hineinstromen, wie überaus Leben auf un-
terbewusste Art im Schlaf, ohne dass sich die Mensch zum Rechenstift
klarüber gibt ...

Das waren Wirkungen auf die Empfindungswelt in ähnlicher Art,
wie für das Auge die überaus Substanz auch wieder in der Empfin-
dungswelt wirkt.

Ar. inlelet fantalura: idea: Tacos. 131-

B kuit kuit kuit, idjeme, unasmah en inlelet? Mit
az gaur en unyjan, unyjan nem edet a obinkunin kuitatla, akonink
ar chletet jondolat, unyjan mit inyjan: unyjan, kuitatla jän

A nelleni ilijot nem kuitatla kuitatla kuitatla kuitatla
ni, kuitatla ar en-en et.

(A kuitatla kuitatla: unyjan kuitatla kuitatla kuitatla
enil a kuitatla. A nelleni en a kuitatla kuitatla feij.)

Amol kuitatla (kuitatla), unyjan ar unyjan nem kuitatla:
unyjan kuitatla.

Ar indichitij a kuitatla, a kuitatla kuitatla ar kuitatla kuitatla
kuitatla kuitatla unyjan; a kuitatla kuitatla nem ar unyjan.

12. Síp kis matematikus, aki tudja, mi az integrálás, de nem tud integrálni. Ő az az ember, akinek a nélcintésű form is nem praxis. De aki a kivételről való általános megfogalom, akinek más izye nincs, annak nincs mit mondani. Lejegyezni a nélcintésű formát inokkolja a collasit.

A szellem állapontját kell elfogadni, akárcsak minden egyes, nem a nélcintésű formát.

1) "Man kann den Geist am besten verstehen, wenn man sich zu ihm bezieht, nicht dadurch, dass man ihn heruntersieht." (C. G. Jung: Das Ich und das Wesen des Menschen.) Man soll nicht heruntersiehten = sondern es sein

De értelmi élethet szellemi az igazság, de nem tud beírni nélcintés: inokkolja, collasit.

„ Jede Erkenntnis wandelt den Erkenntenden " (Sprache od. Bewusst.)

De értelmi is, a gondolkodás is mindent megfog és megfogja in praktikus intenciója. De a gondolkodás az eleven gondolkodásból állhat az egy szellem. Az értelmi a tárgy: collasit gondolat, nem az egy gondolat: collasit látja az ember is nem gondolatja.

A megismerés valószínűleg abban van, amit egy kettő leírásból állhat át. Vagy egy kettő olvasásból. Először a kettő: collasit. Kettő az az ember, annak olvasása. A kettő az az ember, ha olvas. Kettőben van értelmi.

43

A minden gondolkodást csak hitre lehet, nem gondolni. A hitige,
az az igazság.

A pozitívum: absztrakció. Valóság és zene, mégis nem jöhet
is. A képző: absztrakció. Valóság: az abszolút képző.

△ A form: absztrakció. Valóság is megelt értelem. A form, mint
form, csak a figyelmeztetése van a nullától.

△ A Ph. d. Fr. pozitívum. Nem az a dolog, hogy megfontolom a
gondolkodás, a szabály, a megismerés definíciója van figyelmeztetés,
hiszen, hogy például bebizonyosodott a hipotézis, azáltal, a gondolat
kódol, megismerés, szabály, képeket ezáltal tudjuk. Ha ez nem ké-
vetlenül is, nemul olvasunk.

△ Egy nagy elvárásunk az az a ponton, amit az ember „melle” jö-
döl. Ez az ember megvilágosodásának, mellesleg példamutatóknak a
sorozata, fenntartásuk és bölcsességük, nem az az „élet”-ek és tan-
nyas ezekben hallgatunk.

A dolgunk az ember gondolatok köztünk vértől.

Gondolkodás, hitet vagy. De az a gondolkodás az egyik, kemény?

A tudásunk léte korábban elvont az ember a bizonyos. Kérem
nem az ember? A hit az ember: ist. Humanizmus

A hit: a természettudományos gondolkodás.

Az entelezió fizikális jelensége van az a pred. gondolat-
dőlés.

Das Ich ist zugegen in die Weltweiten gezogen, ist dann ausgeleert, und daher ist das Hineinschlüpfen in den Körper beim Aufwachen am Morgen nicht nur so aufzufassen, als wenn das Ich dort irgendwo wäre und in uns hineinschlüpfte, sondern es ist eine Art Zusammenziehen des Ich; es zieht sich immer dichter zusammen und bezieht sich dann hinein in den physischen und Ätherleib und mit einer gewissen Dichtigkeit ist es dann daheim. Das zeigt sich am hellenlichten Bewusstsein. [Dieses Ich ist auch dunkelheit nicht während des Tagesbewusstseins ganz im Menschen daheim. Für das hellenlichtige Bewusstsein ist das Ich etwas, was immer auch in einer gewissen Weise in der Umgebung des Menschen vorhanden ist. Das menschliche Ich deckt sich nur teilweise mit dem, was wir als physischen Menschleib wahrnehmen. So können wir sagen, dass das Ich immer auch in bezug auf seine substantielle Wertigkeit in unserer Umgebung ist.] Man kann das, was der Hellenlichter als eine Art Licht-Aura sieht, die Ich-Aura des Menschen nennen. Der Mensch ist immer in solch einer geistig-substantiellen Wolke. [Man kann das Ich nicht suchen an diesem oder jenem Orte, sondern ausfüllend die Umgebung ...]

Erkenntnisregeln 101 Wie oben 155¹⁵² (Traumleben 4.0)

Es rät dem Praktiker, möglichst an Innere Ruhe zu arbeiten: „Aber je größer die notwendige Kraft, desto bedeutender ist auch das, was erreicht wird.“

A nemízes ~~ad~~ relatív a mértékadóval ismét nem a polgár, és nem különül el, mert nem jutnak előre.

A gondolkodás elötti bened (a „reális“) nek utána? Vagy eleven gondolkodás? Hogyan lehet elötte a bened, utána a gondolkodás? Többre nem lehet, hogy van?

46 Az absztrakt gondolkodás is az érzékes uttképpen azonos: mert az érzék nem rendelkezik megfellelő gondolkodással, haít az érzéklet is ifen gondolkodás nemnt tudatosulnak. A gondolkodás átképzése az érzékes is. De itt még félre utarom misis is van? Az érzeti lélek gondolkodásu elevenebb estt annak idején. Az Én-élmény a kulcs az érzék.

Különbséget kell tenni az érzék és érzékessé között; az utóbbi önmagában nem érzék. Az érzék maga tartalmazza az állást.

Amíg a képviselő a létesítmények ismétlése, addig
Luce 54. ^{nem szabad} Finché il rappresentante è un ripetere le forme di ciò che esiste, non è libero. Sem az a gondolkodás nem szabad, amef az ifen képviselővel konform. A gondolkodás nem maga való, hogy látszik magát a külső világnak; nem pedig, hogy megkülönböztet: ami igaz az. A külső világ kelte föl, ^{hogy} ~~miért~~ a belső megváradja saját mozgását és folyamata az érzeti világban saját eredeti esszenciát, jelentést. És hogy megvalósítsa saját autonómiáját, amef a nemzeti világban más meg van: az autonómia problémája az érzeti világban adódik, ahol akadályai vannak.

A finché (amíg) az első tudatosítás, mert a nemzeti nem működik benne, hanem maga kívül. De tudatosítás maga is konformná világra kell. Érzék nem szabad. Az érzékessében ontudatra elvált nem lehet szabad.

Az utángondolás - Nachdenken - az érzeti világ megújítása estt gondolkodás.

Lucas 22: „Hun efferi maberium piamalitat isit wy an isteneffil
valo essosulas bilverke, wy an isteneffil filu valo kitamala maberite,
medialitat in a tudati feliu koralom, met an iluentite a koroetla
de kommunis zehedonejt an irafstiviel: a koroetla kommunis
an efferedent an irati entileten is a joditkodastan adiolik“.

Regebler an a joditkodastan

Regebler is maberij „joditkodastan“ ut valt an ut. De est an entudat
crohentesivel itih el, anefferite, wy eisere tamarskodott: wy a
tunulivl aramlo iden-ellen tirstan nymonadon. Kirch namaria?

Carmina d Materialismus III.

Kir elott an angpote in intellektual vltike koroetlan, in utam an
maberit entileten eluk. L. VII. is.

die Hauptwurheit der Angerei von für die Menschen in dem Nystemum von
gigitha die mensuralike Intellekt. Die Menschen wursten nicht davon, dass die An-
gelei in ihrem Intellekt wohnt. Aber die Folge davon, dass sie dort wohnt, was,
dass diese Menschen, in abulhumerliche Stärke allerdings, aber dennoch eines
haben: avaristisches, imaginatives Hellschen.

Bei uns ist es jetzt so, dass - allerdings unbewusst - in unseren
mahllichen Wahrnehmungen an Leben zwischen Geburt und Tod die An-
gelei wohnt. Ja, wenn wir unser Augen aufmachen und heraussehen
an die Welt, die uns umgibt und auf unsere Sinne wirkt, so wenn wir
zwar nicht, was, nämlich die Sonnenstrahl in unser Auge dringt und
die Dinge sichtbar ~~wacht~~ ^{weillich}, auf dem Sonnenstrahl der Ort zu finden
ist, auf dem unser Engel wohnt. Aber es ist so: in den Schwingungen
des Tons, in den Strahlungen des Lichtes und der Farben, in den anderen
Sinneswahrnehmungen lebt die Wesenheit der Angerei. Nur indem die
Mensch die Sinneswahrnehmungen vermanolien muss in Vorstellungen,

Bedingungen die Angewandte nicht in das Vorstellungsvermögen mit ein und der Mensch weiß nicht, wie er umgeben ist von der Wesenheit der Angewandte.

Wie wir aber das Auge nicht selbst sehen, so sehen wir auch den Christus Impuls nicht, weil wir durch ihn die geistige Welt sehen.
(Kellenberg, S. 11)

Philosophie ancilla technicae, empiricae, mathematicae, ventris.

Kritik d. Materialismus v. Hegel: wenn das Abhängigkeitsgefühl das beste religiöse Gefühl ausmacht, dann ist der Hund die beste Christ.

U. S. „Was uns die Sinne zeigen, ist nicht die ganze, das ist nur die halbe Wirklichkeit... Gerade dadurch, dass wir in einer bestimmten Weise organisiert sind, ist die Welt nur in einer gewissen Beziehung, wie die Orientalen sagen, „Schein“, Maya; und dadurch, dass wir uns Vorstellungen über die Welt bilden, kommt es, dass wir im Gedanken das hinzufügen, was wir unterdrückt haben, in dem wir in den Heile hineingezogen sind. So ist das wahre Verhältnis zwischen Wahrheit und Wissenschaft. Wirkliche Wissenschaft ist Ergänzung des Scheines zur vollen Wirklichkeit. Und von dieser Folge ausgehend, dass die Welt in ihrer ersten Gestalt, wie sie den Sinnen vorliegt, durch uns — nicht durch sich — uns unvollständig existiert, und dass wir diese Gestalt der Welt, die durch uns ~~ist~~ eine unvollständige ist, in subjektiven Arbeiten zur Wirklichkeit machen, darf ich diesen Gedanken den Paulinischen Gedanken auf dem Gebiete der Erkenntnistheorie nennen. Denn es ist nichts anderes, als, auf das philosophische Erkenntnisgebiet übertragen, der Gedanke der Paulinischen Erkenntnistheorie, dass der Mensch so, wie er in die Welt getreten ist durch den ersten Adam, diese Welt

49

in einer untergeordneten Art vor sich hat, und sie erst durch
das, was er durch den Christus wird, in ihrer wahren Gestalt er-
lebt. Das Christentum kann nicht in der Philosophie, in der Er-
kenntnistheorie. Aber nicht darauf kommt es an, dass man die
Erkenntnistheorie damit beginnt, dass man irgendwelche aus der
Theologie gebräuchliche Formeln an die Spitze setzt, sondern
auf die Art des Denkens. Und ich darf sagen: in den Schriften
„W. u. W.“ und Ph d F, trotzdem sie ganz aus der Philosophie
herausgearbeitet sind, lebt pantheistischer Geist. Von dieser Philo-
sophie aus ist es möglich, die Brücke hinüberzufinden zu
dem Christus-Geist, wie man von der Naturwissenschaft aus die
Brücke zum Vater-Geist finden kann. Hier kann man nicht
von der naturwissenschaftlichen Denkweise aus zum Christus-
Geist kommen. So lange daher der Kantianismus, der durchaus
als Philosophie ein christlicher Standpunkt ist, irgendwie benutzt,
wird die Philosophie immer mehr das Christentum vernichten;
da kann nur unrichtiges, verlogenes Christentum in die Philo-
sophie hineinkommen, wenn der Kantianismus als erkenntnis-
theoretische Grundlage benutzt.

Kant u. Met. III. An sich selbst, ist es nicht möglich, sich zu
erkennen.

A művészetben valóban a realizmus a legmagasabb igazság; csak az a
híres: mi a realitás?

„Schlag' an deine eigene Brust.“ so sagt Paulus, „du bist heruntergestiegen und hast deine eigene Anschauung so getrübt, dass Farbe und Ton nicht wirklich als ein Geistiges erscheinen. Du glaubst, dass Farbe und Ton etwas ist, was materiell für mich da ist? Maja ist es! Du hast es selbst zur Maja gemacht. Du Mensch, du musst dich selbst davon wieder lösen; du musst dir das, was du bewirkt hast, wieder aneignen! Du bist heruntergestiegen in die Materie, und jetzt musst du dich selbst wieder davon lösen, davon befreien, — aber nicht in der Weise, wie es Buddha sagt: „Bezwinge den Drang nach Dasein!“ Nein! du musst das Dasein der Erde in ihrer Wirklichkeit sehen. Was du selber zur Maja gemacht hast, das musst du wieder richtig machen in dir. Und das kannst du, indem du die Christus-Kraft in dich aufnimmst, die dir die äthere Welt in ihrer Wirklichkeit zeigt!“

Darin liegt ein grosser Impuls westländischen Lebens, ein neuer Zug, und der ist noch lange nicht auf allen einzelnen Gebieten durchgeföhrt. Was wir heute die Welt davon, dass auf einem Gebiete sogar versucht worden ist, vorzusagen im Sinne des Paulus, eine Erkenntnistheorie zu schaffen? Eine solche Erkenntnistheorie könnte nicht im kantischen Sinne sagen: „Das Ding an sich ist etwas Unbegreifliches“, sondern sie könnte nur sagen: „Es liegt an dir, Mensch; du bewirkst durch das, was du jetzt bist, eine unrichtige Wirklichkeit. Du musst selbst einen inneren Prozess durchmachen. Dann verwandelt sich die Maja in Wahrheit, in die geistige Wirklichkeit!“

- In diesem Sinne die Erkenntnistheorie auf paulinische Basis zu stellen, war die Aufgabe meiner beiden Schriften

„W. u. W.“ und die H.-d.-F. Diese beiden Bücher stellen sich 51
hinein in das, was die große Erzeugerschaft der paulinischen Auf-
fassung vom Menschen ist in der westländischen Welt. Daher sind
diese Bücher auch so wenig verstanden worden, höchstens in einigen
Kreisen, weil sie voraussichtlich gerade die ganzen Impulse, welche
in der Bewegung für Geisteswissenschaft ganz Ausdruck bekommen
sind.

A mitnikus jekusejek az erak es az idobeli nely éimfere'séuk
jelei: a ferentó" Logos hullámai, spektruma.

Die Geschichte und die Bedingungen ... III. 72.

„Man kann sogar Materialist sein und viel Geist haben. Das ist stark
auch realer Geist, wenn er auch im Jenseitigen begriffen ist. Natürlich braucht
man den sich verinnerlichen Geist nicht als irgend etwas Weltliches hin-
zustellen, aber der sich verinnerliche Geist, der Geist, der sich bezieht
dadurch, dass er die Materie für das Alleinwirkliche hält, kann sich
immer geistvoller sein als jene Geistlosigkeit, welche auf materielle Weise
den Geist nicht, welche wohl nie ganz keinen Geist überhaupt in sich
selber finden kann.“

Az ember nem látja, amit más. Amit befelle lát, az a saját rez-
onálisa, fűtőere, a magja, az a megjelenes vitéja.

Erstinken mindem, ami az individualitásal függ össze.

52 A imaginatív képzésnek nem az érzeti világ képzésére,
hanem az eleven gondolkodás immánens tulajdonsága. Ennek
örvénke az érzeti világ képzésére (tovább örvénke egyébként).
Tunni számotnak a hasonlatok a "világos" ebben a világlan
szarant az érzeti és fejes, az érzeti világlan vilik kéte:
nemmel érzeti és érzemmel fölgyarto világszajna.

Az érzés: tudat/ok, amek a világlan isz az óna-
nyit látna. Mintha vilik és meverthet isz a körmozgás.
Vilka isz a vonat.

7 A mellemtudomány antikinári (ancit kemtusele"ti) in-
terpretációja, ha azet tudatom: van egy mellemt világlan — ki-
nefertem a nembenitista, mely képenek nem pontyit/ nem
torkent nemmi; kivül került, ahogy utamika volt.

7 Die Geschichte und Bestimmung V. 100.

a Gesche von das Mysterium von Galyatha zu erleben, ist not-
wendig nicht eine Erinnerung des alten Mysteriums, sondern das
Auffinden eines ganz neuen Mysteriums. Das Auffinden der geistigen
Welt in völlig neuer Form, das ist nötig."

7 Alti mellemt tudja van a kultúra az érzési és érzési kéte,
nem tudja, van az érzési.

Az "ismeretelmélet" is a Kr. impulzus: 1) Kármán et Kármán (föld)
2) D. Ch. Mypals most a kintandony a Tel-Ber. van (föld) 3. Kármán et Kármán
I-III. érzési, mellemt

8 Minderen offen gondolkodás, arnyfelu a tárgy a pontos, shilla⁵³
fikus A tárgy banni lehet; fiktív lehet vagy gondolkodás eli -
lehet nembevallt vele.

A fiktív gondolkodás útjára. Anonim 36.0

Az érteki világtól keljeseu fegyveru gondolkodás fua: aut r'hatari.

Der Nachtmensch und der Tagesmensch II-29.

Und auf dieses Betleben der toten Gedanken zielt alles hin, was
ich dargestellt habe in „Wie ulgt man Schenkung der höchsten Welt.“

S. 5. „Denn worauf es ankommt, das ist ... nicht aufzu-
nehmen gegen das, was die Zivilisation gebracht hat und das (Schmerz)
zu nehmen, das der Leser es auch zugleich überwinden kann, das
er zugleich herauskommt und nun die ganzen Bilder sich selbst macht,
die eingeflossen sind in die schenbliche Tinte: sie sich also selbst er-
schafft. Je individueller jeder diese Bilder erschafft desto besser ist es. Wenn
das ihm ein anderer vorgezeichnet, so vermerkt er ihm ja wiederum
die Welt.“

8 Wiederholung auf Grund von Fiktionen 30. Jan. 1923. S. 27

„So beginnt A. überall mit Wünschhaft, belebt ihre Vorstellung
künstlerisch und endet mit religiöser Vertiefung; beginnt mit dem,
was der Kopf erfassen kann, geht dann zu demjenigen, was im
weitesten Umfange das Wort gestalten kann und endet mit dem,
was das Herz in die Sicherheit führt, „Düß dass der Menschen
Seele sich finden könne zu allen Zeiten in seiner eigentlichen
Heimat, im Geistesreich. So meine lieben Freunde, sollen wir auf
dem Wege der Anthropophil ausgehen, können wir aber Erkenntnis
aus erheben zu Kunst und endigen in religiöser Innigkeit.“

5ⁿ Die Not nach dem Ihu S. 13.

„ Aber jetzt ist die Zeit eingetreten, wo die Seele so weit erstar-
ken muss, dass sie so, wie sie früher mit Hilfe des Aⁿtheiles beim
Hinausschauen in die Himmel mit der physischen Sonne die Geistsonne
sah, jetzt innerlich in das Ich hineinschaut, das Ich empfindet,
und gewissermaßen hinter dem Ich den Christus.

... Früher schaute der Mensch in die Welt hinaus, jetzt muss er in
sich hineinkommen. Das Hinausschauen in die Welt brachte ihn mit der
Sonne und mit dem Christus zusammen. Das Hineinschauen hat ihn
zuerst mit dem Ich zusammengebracht; er muss dazu kommen, hinter
dem Ich nun das zu finden, was er früher in der Sonne gefunden
hat. Er muss dazu kommen, dasjenige, was er in dem Lichte erlebte,
was er von Sonnenaufgang bis zum Sonnenuntergang erlebte, den Christus,
den Erlächter seines eigenen Winters aus seinem Ich heraus innerlich
strahlen zu fühlen, dass er in dem Christus die starke Stütze des eigenen
Ich findet.

So dass man sagen kann: Früher schaute man in die Sonne hinaus
und fand das durchdringteste Licht. Jetzt fühlt man in sich selber hinein
und lernt erkennen das durchdringteste Ich.

S. 18. Z

„ Eine Menschheit muss angestraft werden, welche den lebendigen
Christus an die Stelle der bloßen Überlieferung vom Christus setzt. Und es ist
das Unchristlichste auch sogar im Sinne der Überlieferung, wenn man
nur immer dasjenige göttlich haben will, was niedergeschrieben ist, und
nicht das, was jeden Tag zu unserem nach Erluchtung strebenden Den-
ken, zu unserem fühlenden Herzen und zu unserem ganzen vollkommenen
Menschen als die Christusoffenbarung heute aus der geistigen Welt heraus
spricht.

5. Lauf, macht sich selbst durchsichtig, und man sieht durch wirkliches
 Hülfssehen, jedesmal unmittelbar, wenn man es einem Menschen sieht,
 sein Ich. ∴ Dieses Hülfssehen besteht in nichts anderem, als das man
 die Art, wie man mit seinem eigenen Subjekt dem Menschen gegenüber-
 steht, ausdehnt auf die Welt, um zu schauen, ob es noch etwas anderes
 zu durchschauen gibt in solcher Art wie dem Menschen."

Minel in bilde magarhodik az ember a vilaghoz, ammal jobban nem-
 bevall vele - es probitira is igaz.

A világ az odaadással éppen ellenkező módulat, mert mindig
 nemcsak a világot tárgy az, hanem a világ a világhoz utána is:
 világ érzéke magunkat.

A tudati lélek: a történetiség tudata.

Sióuerrinti politikis Anquetil Duperron: ésthetikén. Die Über-
 setzung.

Erkennen - Moral - Schönheit. [Geistlichst - Verstehen des Anderen]

panoráma / Wahrnehmungsgeschehen / agnostizismus   panimit / oder wahre Epochen / Norm   panimit / naturalismus - Weltanschauungsbildung

aktuation   Freiheit   Schöpfung   [nihilistisch nichts Neues]

Der Sündenfall des Verstandes. Intellektualität. [Begriffssystem]
 Das Verschwiegen ^{Verbunden der Gedanken} in Sprechen, in aller Dichtung
 in

Körtern es a másik ember köntéjébe nézve: ő meg is.

Gegen d. home; Metamorphose

Ankommen in Stuttgart, die erste Begegnung mit Steiner

Die Göttin Vesta kniet vor der Haustür des Menschenrepräsentanten,
welche nach unten hin weist.

From Schönheit

auch erste Begegnung, Steiner - Faust.

Heimon und Erschütterung

From und Herr Dr.

Der Abglanz der Vergangenheit.

Das Athelieb und Lebenskraft. Materialismus.

Das Tun, was mit was mit dem Inhalt.
Episodien

Die Linderung der Gedanken: Katharsis.

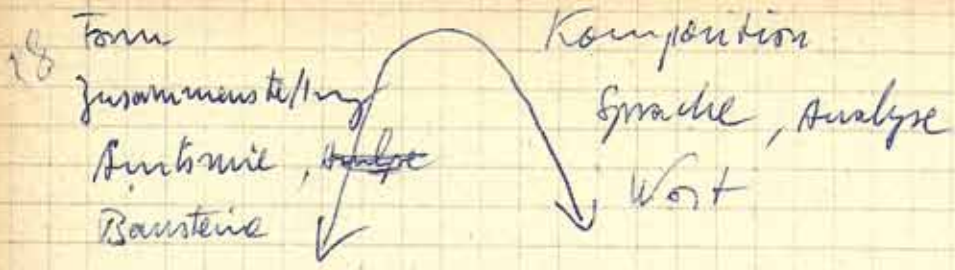

Fosbire: Das Organismatische.

Teil Lettar

Das weynere Denken.

Truago, Bild, Blume (Astral)
 Anwalt

Die Bestandteile
 des Menschen aufzählen
 45

Fr. Sinnesorgan epistich - das Denken, Wahrnehmen
 Auge zu werden
 Buch: Brennmaterial D [Palmer 114 136]

Wort: Antike Licht. Nur Inhalt, Aufheben der Gedicht-
 Art.

Die Nullen - das Versagen der Menschheit.
~~Das Abschneiden~~ D

Fr. Das alles Leben sein unmöglich...
 Stein und Blume
 Stern und Band

Die log. Persönlichkeit auslöschen, um die geistige Welt nicht zu
 zerstören & unerschöpfen.

D ~~R-St. im Wege seiner selbst~~ Nicht verändern: in mir
 neuzugestalten

Wenn braucht keine Intellektualität.
 Hegel, reines - lebendiges Denken.
 Was mit dem Denken abzutun.
 Dritten Sache
 natürliche Folge

Tullander   Persönlich - unpersönlich.

59

Reines Denken — Wortlosigkeit
Die Rolle des Denkens. Nur das Denken.

Fering

Au Gottes Stelle den freien Menschen 1892

Nietzsche

Az éret: önmagam észese az észleltem.

Az észlet mindig is az észlelttel jön létre, benne szerepel a tudatlan-
ságon intuitív gondolkodás, e nélkül semmi sem lenne

Bartha 97:

„Az észlet immateriális ^{lényeg} tartalma az igazságtalanság: éretplátói
tartalom, amit az ember az érzékszerveken keresztül kap és éretti-
nek vél, de valójában az eleven gondolkodás folyamatos érvénytelen
virágása a világban.”

Az ember külsővé, idegenül viselkedője a világot, és lesz számára
a realitás. Aztán azt állítja is ki, hogy ő maga ennek a „realitásnak”
a produktuma. De ennek az állításnak is kell legyen egy alapja.

A parvicímű híreim - bűnösök között - művészet.

A tinta intélésben úgy ismerünk meg, ahogy a gondolkodásunk.
asszonyok, most amit megismerünk, gondolatunkat látnak
mögünk állt. Kérdéses formák és más a körösleges intélésben is

60. jelen van.

Az a. félreértésben nagy szerepe van az antropomorf istenfogalomnak; ez segít az a. igaz megértésében is. De éppen ez jellemző, és van itt is van, amiféleképpen az istenfogalom kiemelés: és ez is nagy szerepe tudni találni a szellem fogalmát. Ezt nem elég tartani, ezt ennélfogva kell először.

Az igaz ontológia, amely magát a testől, lélektől függetlenül tartja.

Az ember az „in cogito”-ot használja úgy is, mint ha használná - a kétségbeesés tudatával, gondolkodásával, amely felfelé, egyből manna-szerű. A mulasztás nem ontológia, a testben letétele az új önmegít. De csak mi jöttünk a gondolkodhatóságain. Ezt is a másik ember gondolkodásával, amilyen.

A hitnek a mai életében történetileg is az éppen életében addig van értelme, amíg az intellektus megállása még nem indult. Mivel a hit csak a szellemi gondolkodást győzheti ki, azaz állhat szembe, annak helyére, a hitet nem tudatos-intuitív itlépéseket. A helytelenül tartott - amikor a gondolkodással önmegít, más hangokból van.

Az életben nem képes túllépni a testől való függésén, csak illúziókkal.

A realitás: gondolkodik az ember, amiként, hogy éreztetné, vagy fordítva is.

61

Körvetlenség : a gondolat körvetlenség nélküli megítélés, amire
át a gondolatot megítéljük, vagyis annak értékesége (a feje).
Ehhez eljutva lehet mondani: Én vagyok; egyelőre az alapigazság
is a gondolatban támaszkodik. Ez az intuitív momentum

Morális fogalmak a dilektikus gondolkodás számára minőségű;
lélek, én, szellem, a jó, Kev; a lélek és én viszonya stb.; ezek
nem fogalmak, csak konkrét érzések és szavak. Ezt a gondolkodás
stabilitásánál alkotunk fogalmakká, ideáik.

A hatalm egy kis rész a pont amelynél innen a megítélés a jonda-
lathoz, amelynél túl a körvetlenségből jönn. Erre a körvetlenséget
csak a gondolkodásról lehet beszélni.

A morális fogalmak csak a fogalmak tapasztalása után alkothatók. Az
én fogalmát csak az én alkothatja, ha jelen van, és hasonlóképpen a többit
is. Valamennyi én-jellegű — nem tárgy.

A szellemtudományi körzetek a morális fogalmak (lélek, szellem, én)
alkotásához mutatnak utat. Ezt azonban rendszerint előtti a primitív
kés fogalmak, előítéletek, érzések határozzák, változatlanul megkapva
fogalomtudomány elvételüket, ami a szavak között van és volt, megjel-
lésük tartalomként. A kedélylélektől származnak.

A hit azt jelenti, hogy az ember kreatúrának, magarabbnak
fennéretnek van önmagát. A kedélylélek állapota felül megy neki, amely
az önálló, saját gondolkodást nem ismeri. A szellem-én számára nincs
hit, mert nem áll szemben a vallások világgal, hanem azonos

⁶²vele. A hit a dial. gondolkodást igazítja ki, amíg a hit a igazságot kizárja, hogy finta gondolkodás lehessen és emel saját magának tudlájá, hogy igazi ontudatá válják.

Amint a hit beszél, paradoxá ulik, két oldól. Mert az abstrakt gondolkodást használja, améget ma a hívó is sajátjának lier; és méit er a gondolkodás a hit igazságot éppen kizárja - különben nem hit-igazság lenne.

A hit-élet át-nem-utláji ttrágeból származik a wari élet és kultúra minden szor eleme.

Az emberi emencia szempontjából éppoly kevése van életnek hit-vel beszélve, mint jósl és romlás a szabad ember szempontjából.

A gondolkodástól való eluggaszkodás veszélye és vauzeleje is abban áll, hogy ez az egyetlen (többi-kevésbé) biztos megítélője a lelki-vellemi állapotnak. Tívesülhetek érezeimben, de pontosan tudom, hogy éppúgy gondolkodom ma, mint a nélkül tudomány el való megismerkedésem előtt, meg ha más is gondolkodásom tartalma. És mindent gondolkodásomról át ismerek meg. Amennyiben megismerésim van szó.

A gondolkodás nyelvetegedése az ontudat elventését jelenti - véglegesen. Az emberélet szülését. Ami ez hitel, ürelgével próbálja „éj” tenni, magya is ilolozata a betegnek.

A betegség (schizofréria) biztos fírnite, hogy nemcsak nem van éire a gondolkodást a gondolkodás, de tagadja is. .. Nem más, mint és éppen ezt az illétiést igazságának véli.

64 on intuitívot ítérvék mániakusan utakami.

+ harmonik dimenzió (perspektiva, Descartes koordináták)
ahhoz jelenik meg, amikor az éleket és gondolkodás szétválasztás
az éleket valódi két dimenziós volt.

Onk az ember alkotó jelöléseket (Moz. I. 2. 19-20), amit
onk az embernek lehetnek céljai ~ Ph. d. Fr. életemben. Ezen
a hierarchián szabadsága nem mehet az ember szabadság
fogalmával össze. Az ideák leírásának archetipusa: az ember és ideája.

A Weim a dekadenciai szövegeket kezdődik. Ez bizonyítja
anna, hogy a Nietzsche 1918 mániá implicit elje utolsó.
mert nincs hatalma az embernek az életemben, nem
fueleted benne. A tisztelet, dekadencia stb. másodlagos, az
ideák tapasztalaton futtatók életemek.

Az ember mindig próbálja tudni, "hol tart"; bizonyítottan
mit gondol, hogy, nehé; mit nem tudja, amit a körülmények tudat föl-
méri.

Dr. Lindenberg.

Theos.: „Man kann den Bau des menschlichen Gehirnes nur
verstehen, wenn man es im Hinblick auf seine Aufgabe betrachtet.“
Das Gehirn als Wahrnehmungsgestaltung kann man verstehen verstehen
von der Idee her, der Aufgabe. Von dieser Aufgabe wissen wir nicht
aus der Wahrnehmung. Dieses Wissen ist uns vielmehr unmittelbar
(intuitiv) gegeben. Einem Wissen, das die Idee des Sehens nicht

bilden könnte, möchte das Auge unverständlich bleiben. Solange
 man aber diese vom Denken geleistete Zusammenfügung von
 Idee und Wahrnehmung nicht beachtet, weil man das Denken ja
 überhaupt vergisst, schreibt man der Wahrnehmung das zu, was
 Denken und Idee leisten. ... Für den handelnden Menschen hat
 jene Projektion der Idee in die Wahrnehmung zum Ergebnis,
 daß er glauben kann, die Motive zum Handeln aus dem Not-
 wendigkeiten der Dinge zu entnehmen, während er in Wirklich-
 keit aus seinen Ideen darüber, was die Notwendigkeiten der
 Dinge seien, das Motiv der Handlung holt. Kammik hat R.H.
 diesen Projektion am Phänomen der Religion beschrieben: „Der Inhalt der
 Religion entspringt aus dem menschlichen Geiste. Aber dieser Geist will
 sich diesen Ursprung nicht eingestehen. Der Mensch unterwirft sich seinen
 eigenen Gesetzen, aber er betrachtet sie als fremde.“

Hm 220y2, amak nāmāra mūndez; wōp nēm tudur, hōp, ul-
 wal vō vōm, mōp tudur sōla, mētkūl, hōp, etībetut sōt, a, utōbō
 mē, kinosabē.

A tish pudōlkōdōis is ēitētē vjñ ēitēme: tish, udēt nēm ^{replētēn} egōstikur

Munden alkōtis, mē, a reprodukātōis is (fijkep) a jilūtēs' alay
 kerjēp. Nēm aut (vōp nēmēsk aut) hōuzē hēfēzōm, amē a tartal
 mō (amēt 'brā'sol), hōmēm aut is mōndjā: ēi vōpōk. Kōntō-
 bē mūnēk bēmē? Tj lītōm ē ēitēt, fajēt sōk. Er ēpūtēt a
 immōmēs ēitējētēs bēmē. A dōrōlōm (mē'sbēn, hōljib'ōm) vōp mēz lōllē-
 nē ēitējēn.

A2 gān mēgimēs ēitēlēm: mētēs a vōpōl.

66 / A gondolkodás elterjedése, hogy oldadja magát, és így az élet
kereső mozgás. Az életben csak a világ életműben gyantikus indíktóvulus
Az ego indíktóvulus alk: mi az, amit kíván. Az Én: mi az, aminek
oldadja magát.

A dehisio: az új gondolkodás megvalósítása.

A tinte (abakri) gondolkodás ma nem csak kultúra műhelyét,
a term. tud. műhelyét. De nem ez a fontos, hanem a megismerés
gy. rést hozta el: az életéleket, életéleket, az életi világot
vélő függést. Híres csak a mind tisztaságunk elűzése és elűző-
lani szót mozgásunk tudatosítása. Végül is ezzel függésedek
az alap a gondolkodástól és ezzel válik az ego Éné, a gon-
dolkodás öreklenné.

A maiaknál való vimaérés (pontosítás, megismerés, szellem-
művelés) az idealizmus előfentérenk kultúrából származ-
zik, a megismerést, hogy az Én (bellein-én) illisponyit nem élte el.
Noha a tudatos lélek fokát élte, megmaradt lélek-pekou, nem
lett szellem az ember.

A szellemtudomány metodológiai jelölés:

- 2.) A megismerés szubjektívitás-megismerése. Reláció - megismerés
ismerés.
- 4.) A gondolkodás primereje, ismeretelhetetlensége. mint hallottól kívánok
mi hogy III-
- 3.) A gondolkodás is életés mértékelése.
- 4.) A gondolkodás fajtái. Diszkurív, tinte, gondolkodó életben.
- 5.) Az alaposság.
- 6.) Az Én is az ego.

A szóval előtte gondolat, a jelölés. A jelölés előtte gondolat: 67
az eleven gondolkodás.

A gondolkodás tárgya (a mondanivaló) előtti a konvenciók ylló-
keltetés, elmondás, jelentés. A jelölés is a szó arányában.

Amint az én objektívem tapasztalás, mindig kinyilatkoztatás: az én
szóvalba hozzá tehető, önmagában, önkéntes, szabadon szót megadás
léte és kinyilatkoztatás: a mondanivaló; ahogy minden értelés az, ha nincs meg-
fontos az értelettel az az jelölés: autentikus, a mondanivaló
az értelet" azaz számára van.

Az azaz minden ember megadás (általában általánosan) előfeltétel.

A gondolat az én hullómozgás, éppen az akadály, hogy az én
szóval tapasztalás. A tapasztalás azaz is tárgy között (mind fűtést
/ az arányát keltetés) gittent ill a tárgy gondolat.

A közvetlenség két formában tapasztalható: az intuitív gondol-
kodásban is a közvetlen értelésben, a mondanivaló mindig formát
értelünk. Vagyis ideát.

A kétdimenziós kép mindig "keltetés" az ember számára. T. t. t.
zatos marad, ami "megjött" van, a harmadik dimenzió felfedezése.

A Te: akinek beszélés is megint. Mire: Románia, fűt-
és Románia.

A harmadik személy léte: mikor a jelölés önmagában harmadik
mennyiségű beszél, a beszélő nem arányult a fűtési megjelölés.

De mindent tudt isla. Az enléso ember hamisodik nemelye
az enlélt vilag. Idegen a tudate néma, mert a körvettlen Tr-
partolat, intenció, ihlet, amely az igazságot jón. Ez mindent
tudt a világnál, ahogyan az ember testéről is, néma az is:
vilag.

Az én nemely mindent megírta szíval, hajazán az.

A szellem. Belevárolódott a teremtet világra, alakban. A terem-
tet világnál az ember testénél a nemelyen fiktív, hatott nevek: ez a
fogalom. Idegen emelkedet az emberben; az eleven gondolkodásban omla-
emelkedet a szellemhez. Ezent a megismerés alapjában egyéger: ezáltal és
gondolkodás egy.

A megismerés lényeknek nincs léte, csak szellemük.

Az eleven megismerés az, ahogyan minden jelen az ember, az
Ez az eleven: az elragadja, elismeri; ettől eleven. De
minden valóságban van igen jóság. Az ember a fogságon kívül
megy.

Az ember lények, hogy a nemely megismerés az, ahogyan,
a fogságon. Az ember enlélt világnál a hamisodik nemely
megismerés. A hamisodik megismerés az az emberben van; mert
az az ember. 1. Máj 2, 19 - az ember enlélt világnál, megismerés
a hamisodik nemely. Ez az ember megismerés az emberben
a hamisodik nemely is. Ennek megismerés is kell legyen hamisodik
nemely. De egyéger, hamisodik nemely. Az enlélt világnál, nem a
hamisodik nemely, az a hamisodik világnál, az eleven.

10 Az én címes "belül", nincs "kívül": van. A "belül" is "kívül"
szó egyaránt használható. Érett az én névű ember "itt" vagy
"ott", nincs "fele", mint ahogyan "idő" sincs.

"Idő" minőség a tövényszerűsége, ezeket időre kívülről lehet elválni,
nincs értelme az időnek pl. fizikusan feltételezhetőleg, csak a
feltétel megismerésére vonatkozólag. Az intenció atomizálás (faktus-
mentes) az idővel, végt. időre kívülről megismerés. A faktusokkal
megtétel az idő.

Az elidegenedés a utájtól a vinnantástól ered, az epaitmusból. És így
a velet az én-jelleg feljes elvontsághoz vagy tagadásához: az öntudatban
a zombizáláshoz a mával: az ember, mint következmény.

A bűnbocsintól meg a gondolkodás nem volna individualizált. A
gondolkodás belülről a bűnbocsintól a gondolkodás, a
mely individualizált, a bűnbocsintól az értékmérlegnek és a bűnbocsint-
nak = az öntudatnak. A bűnbocsintól az öntudat meg a bűnbocsint-
erős folyamata, míg pedig a gondolkodás. A bűnbocsint, hogy valóban indivi-
dualizált volna: személytelen, mert az én nem támaszkodhat rá
bűnbocsint.

Az idővel a gondolkodástól tanulhatja az ember: ez a modell.

Az ember alkotja mindegyik felhasznált új tudományt. Ebből
"bűnbocsint" az öt bűnbocsint gondolkodás; az ember mindegyik
bűnbocsint, a főbb gondolatok után a tárgyak, hanem az ember életeiben
van: az ember gondolkodás nem tudna nyitni. Feljegyzés em-
ben a bűnbocsint. Az ember az új, a bűnbocsint követelménye
van a gondolat, a bűnbocsint felhasznált.

ingy nem. Most a) a léte nem lenne b) én nem jutok semmi.
N.S.) Mindehét ellenére az út (P. St. adta) jó és élvezhető.

Wittgenstein: Fekvés az út jó, ahogyan én ismitom.

8 A Schelling elején a bizonytalanságot abból származtatja, hogy nem látja
má ember az operációk szükségét, ezért: a tudat fejait és csóit.
A Schelling előtt megérthető: erre utal a Ph. d. Fi.

az ember lét jellemzője, hogy más személynél ^{személyi} ~~személyi~~ más személynél
önkénti tudja.

Élet nélkül nem megy semmi: élni nem lehet. Az élet meg
minden kicellen kigyzer. Az élethez pedig csónd kell.

Amint nyugot is nélkülözhetetlen károk, valóban megfűtő
börtönök, mindehét utalásosra, az nagy realitásait, és
mögötte nem marad más, mint halott fogalmak.

A nélküli fejlődés egyetlen ismerve a megismerés: kiprovokáló
fejlődés; minis öntudatlan nélküli, és önmagától ellentmondás;
ahogy a lámpa nem lámpa fény nélkül és fény mindehét lámpa
nélkül. "Működés" nélkül minis nellküli is a működés a nélküli.

4 Hüter, mint a megismerés akadály. G. H. 401

• Wäre dieses Gefühl (heimlichen Schreckens) nicht da, so würde der
Mensch in sich selbst wahrnehmen, was er in Wahrheit ist; er würde
seine Vorstellungen, Gefühle mit seinem Willen nicht innerlich
erkennen, sondern sie wahrnehmen, wie er Steine, Tiere und Pflanzen
wahrnimmt.

A szabvány csak az érte (funkcion) környezetben kezdődik. És csak itt lehet igaz. Most az én szemmel alamivel. Tehát a mellett világnak nem.

„Vannak gondolkodás nyelvi néki” — az emberek nagy kezdete.

Megintautókat és kutatókat teek, mert van benne valami, amivel az törtem: ami nem megkötöttség és nem kötöttség.

A van azáltal van, hogy én tudom (elolvasom), Kötöttség csak létezik. Az ember maga is csak létezik, míg nem tudja önmagát, mert az önmagát tudó ember funkcionál emberként csak Kötöttség csak állapot (nem funkcionál) és az állapot statikus, megismerhetetlen, mert állapotként tekintem, a mellett megismerhetetlenségbe öltözik és így az megkötöttség, hogy a mellett lépem (van-jon), mert csak a megismerés mellett a mellett.

Az állapot a kötettség, a lét (van-saj) a fény

A lét, a Van, az igaz, fény és élet. Megismerhető, mert a gondolkodásis mozgása. Az állapot a gondolkodás áramlásának megállása, állapot és csak megismerhetetlen, kísérelben van a Logoszilág ömlyűsége, az állapot, mert az igaz forma eleven. Ez az igaz. Nemcsak funkcion, hanem minden olyan reaktancia, strukturálom Ritséti, ami bármilyen cselekmény feljött. A gondolkodás az állapotlan szabad mozgás.

8 A szabvány aljya - az Eltávolítás, hogy az ösilló lejjem. Ez az ösilló átmenetként az igaz. Jövedel: nem akarta akar, nem elérhető elérhető. A helyes olvasás.

8 A primer cselekmény a gondolkodásit szabadján meg: ez a leg, nem az, hogy vannak.

74. g: aki belső igazságait veendő valamin, hallgat róla. Belső
vívásról is, ahány nem a belső igazságot működik, hanem
a világi tárgy, amely páros módon hitte' teszi, aminek
aktívitása világi; amit itt lenne az ideje némi
már a tudat létezés, de inkább visszatér a párosításra -
hit nem hit ifjús; dogmák lesz és az ember belül is,
leggy meggőné önmagát.

A hit Myst. nemint a gondolatok leállításán történő
jelent meg: ma a fin. kétszáz, a párosítás meg az itertesték. Ez
lenni az eleven gondolatok? Mire k. i. az ügy és minék.

Az életről minis kétszáz - a tudatlan ismeretlen
világ gondolat, gondolatok, mind fogamat. A dolgok funk-
ciója lenne a realitás, nem az állapot. Az eleven gondolatok
a funkciók éti - nem szabad meg (az a világos is az
állapot tartomány), hanem látja ^{brass} vele. Ezért hallgasson. A másik
ember nem látja a gondolatot, gondolatok. Kétszáz
hit is gondolatok, az IDEA elvettette képpeljeit.

A gondolatok objektívhoz: a veendő minék gondolatok
sem, mégis gondolatok minék. Ez a gondolatok élve nem láthatók.

A funkciók a minék. A zeneben minék állapot. A létezésben
minék állapot, a létezésben funkció. Ezért mind a zene páros
abba a minék, ahova kétszáz is jól kétszáz tudni minék.
A másik minék. A gondolatok minék. A gondolatok is a minék.
A minék a minék minék. - A jóval minék kétszáz minék.

78. kerdesi religiozita a dolgot, amig az intelekt lehetove teni.

En az a religio, amely elobb van, mint maga az intelekt, kinteben nem lehetne: nem az kell a religio, hanem kozeli az uralom keszt tudatnak megfelelo modon.

A kozonseges intelekt olyan, mintha az ember a maguk gondolatokbol csak hangokat vagy szavakat hallana. A vilag az eleven gondolkodas igelven belul, az igazi vilag az iberi vilag, ebben nincs kintoniitas. Az ember „prolet” — lehetozse a kintoniitast. Zenebol zenejt hall.

Kontemplacio = jelenlet i gondolkodas mellett.

Moralis megfontolások csak az intellektus kintoniitas ^{mellett} lehetozenek.

„Nem szeretem azt a szot, hogy „Buda”. Ha kimondjátok, három évig tündöklök utána a szotokat, hogy megpróbáljátok a piszoktól, amit ezzel kellelges tetek.”

A zene idellessége. Az ido megszunik abstrakcio lenni, eleven lesz, nem-mechanikus. Masent kilep a zene az idobol: nem az ido „mechanikus” unaloma szerint munkal, hanem a zenei ritmus szerint. Az egyidjuseg a zeneben: „pp.” mint a handban, az unalome kontinuumot hall. Az eszleleti elem, ami idellessé, e megertes idellessen.

Q A kommunikacio, az eldoras mindemellett eszlekes is alapvetően szabad (kellene legyen). Mint szabad eszlekes, együt van benne a gondolkodas, intelekt, eszlekes, akarat; a teljesez csodaja. De mindemellett a tette, amely eppig az En ki-felcsodere, mint a fizika gondolkodas vagy eleven gondolkodas. Ez tulajdonkeppen az akarat „utnak” felet meg. Kell hozza, hogy a gondolkodas ne legyen fnyetlen, mert akkor az lesz az en-hozozzo. Kell, hogy a Lényezet az ember kintol kisse az falolja. Az eldoras, hogy az a Lényezet „belul” kintoljon, hogy az ember

az ember megismerés számára. A világnak minden az eleven gondolkodás a relikvia (ittél), de az ember számára halott objektívításként mutatkozik, mert a túlzott gondolkodás kizárja a létéről az értelemet, ami kevesebb, mint a mennyi az észlelésben áramlik. Az abszolút értelem, amit az ember konkrétan hisz.

Er a konkrétan az elaludt arany / intuíció /, illetőleg a gondolkodás határainak kivetítése a formák - ezekből „jelentésüket” von a gondolkodás, hogy formáit maga a létet, lételétrázit. Er a katalin nincs előbb, mint a gondolkodás, amely minden katalinoktól.

A „faj” a gondolkodás tennéke. Ertelem nincs „előbb”. A létet a gondolkodás fordítja le értelemre és hipotézisre. Er a létet az eleven gondolkodás, az életesség, az arany világnak inaktív, mint a kő az aranyban, az, ami van, de önmagában maga.

Az eleven gondolkodás világa, a közvetlenség, : időtlen, teletlen. Az időtelenség a túlzotttal születik: a gondolkodás relikviától az észlelés. A gondolkodás katalinok tapasztalása az észleléshez. Az időtelenség a gondolkodástól születik, amely maga időtlen. A gondolkodás szabaddá tévése az észlelésben: az idő tapasztalása jelenként.

Az idő a jelenségekhez tartozik: a diszkontinuum, relikvi világhoz. A gondolkodás nem képes rá: ideiglenesen önmagában az elemeket a lét és idő formáiban. Er az önmagában idea-jellegű. A kontinuum nem igyekszik az időt. Történetileg: perspektiva, többdimenziós, időjellegű, egyenes, jelenik meg.

A dolgok „előbb”-sége is innen van, a gondolkodás keleti el s'ket a térben - időben, mert időtelenségüket nem képes jelölni. Jelölésük csak műve: er az egydimenziós vagy ipari tér: az életesség vagy eleven gondolkodás. Az időtelenség a pozitív emlékezés - túlzás, amit önmagában kell kötni.

A zene rhytmus időkben. Nincs összekapcsolás, mint maga a st.
elem-mentes összefüggés. Ez az összefüggés nem ideajellegű. (2) Vagyis a zene
időben értékelik, az az értékelés nem az egyes kottajelölés egymástalányát jelenti.
Nem is értékelik azt az egymástalányozót, mint egymástalányozót, mégis
mindenkör rögzíthetjük a hallott zenét kotta alakjában. Ha a zene értékelés
figyelünk, akkor egymástalány. Ha a zene koncentrálnunk, akkor jelenlét.
Az "idő" nem másodpercekben mérődik, a zenélők egyidejűleg nem-úgy
idő - az "együtt" nem az időből származik, hanem a zenéből és időben
(egyidejűleg) figyelik ki. A jó kammerista nem néz a szólistára, hogy
együtt maradjanak és a kamarazenével nem két "nézni", hogy szólistá-
másodpercek együtt szólnak. Mindig rá kell, am az előzővel jelenléte is ana, am
jön.

Ha időbeliség ugyanem olyan van az értékelés kapcsolatban, hogy az
aszonosulás időben pillanatoknál az ember vimatei a köztudatos tudatlan
és ismét az értékelésbe - az az impozitív eszje a diszkontinuitást, az egymás-
talányozót, az időt. Mert nem vagyunk jelen, csak fűredikben: a világ
nézőik. A H-moll mise Sanctus-a.

A eleven (formaelőtti) gondolkodásjellegű.

A "világ" világ tevékenien, hisz formáiban jelenik meg. De előjében pfamat,
mint a zene; olyan, mintha időből csak a hangokat hallanánk - egymástalány.
Bölcseletük vagyunk. A megismerés akkor teljes, ha a pfamatot ismerjük meg. Az
a pfamat a gondolkodás pfamatul azonos, amef azt újra ismétjük.

A deusio: hogy a világ-igazi magát látjuk: jelen vagyunk.

A tevényei fagyott világ, a léte világ, amit a gondolkodás rögzít, mivel
nem képes a hatni a világ belső pfamatát, a tevény letevényését, csak a hangokat
átvetheti, nélkülül.

A tevény letevényése a gondolat letevényése, amef a jeget öme-
kíti. Nem lehet más a gondolkodásban, mint gondolat; sohasem egy "dolog".

A léte tevényet más ilkerdük gondolatni, ahogy látjuk, az a gondolat
maga, ebben rögzítjük. ebben fűfedesheti a gondolkodás saját mozgását.

12. (Az ember másképp van megfogalmazva, betűt is olvasva (= foglalnivalóval együtt kappja), kintiben nem marad az értelemről semmi).

Itt a gondolkodás éresem raját vizsgálja, láthatja, hogy a dolgban életem lesz, amint ~~egy~~ annál a legfelsőbb mozgásnál együtt, amint a dolgokból ered és amint a gondolkodás számára értelemmel, amennyiben egy vele. Er a területén gondolkodás, amelyben a tárgy született. Élet ez, amikor a gondolkodással, amint olvasva megítéli, megismeredik elöl az élettel. Életem gondolkodás. Itt len egy a tárgy és az anyag.

A hely: illendő forma, kontinuum. } csak funkció. Az ember: -
A mely is, hang is, az élet is } tehát ehhez hozzá kell tartozni: rezgés, molekulák stb. és azáltal

A külső (látogat-) világ mindig előbb a gondolkodással; csak akkor kezd el létezni, amikor és ahogy a gondolkodás az értelembe tagolódik. Itt jön létre a „külső” világ. Amikor valójában „lételem” van, az a feltételezett, nem-megismert „lételem”. A gondolkodás ontológiai szinten egy alap, ami az értelemmel nem értelem. Er a közmezei életem gondolkodása, amit az emberi gondolkodás értelem, ha önmaga alapjainak tudatahoz jut el. Az életem gondolkodás egy természeti és a világlan: az életem. Er mindig előbb, mint a gondolkodás, mint hiszen annak időtlen létege, sem előbbi, sem későbbi, mint csak a közmezei gondolkodásból ered az idő kategóriája.

Az ember úgy hiszi, az élet előbb van a gondolkodással, mint feltételezi, nem értelem az életet és a létet az életem.

A külső realitás megjelölni látnak a gondolkodást: előtte áll. De mint feltételezés, amelynek határa a gondolkodás számára mutatja és van is az a bizonyos tárgyunk is, másnak is feltételezi föl, mint gondolt gondolatot, amelyben nem ismeri föl raját vizsgálja. Nem találja meg az objektív életem gondolkodást, a közmezei gondolt gondolkodását, amelyet újra tud gondolni, de amit előbb, azaz: gondolatlanul gondol.

Erkölcs találja meg, ha magában megjelölje az életet, egyidőben ez

Élet, ha egy magot nézve figyelmesen gondolja annak kifejlődését
 föld, víz, levegő, hőmérséklet, elevenen maga előtt láthatja a gondolkodás
 gondolatát annak, amit a mag láthatatlanul tartalmaz. Amikor a gondolkodás
 van megéleveníedik, azonos azzal, ami majd az időben kiveszül egy meg-
 jellemni, és létezésben már hisz van. Abban a létezésben, amely gondolkodás-
 ként kezd adódni.

Az ember nem látja az életet, csak meggyőztetéseit. A jurtai kéne-
 néltetésen egy élő italekkelis pillanatok között a néző nem érlelt, hanem gondol-
 tati. De látni kell, mi jön a gondolkodásból és roszon jöhet az érteletből. Így ezt
 lehet meg a gondolkodás objektívítását.

Az érteletben mindig van egy belső magas, nem-tudatos gondolkodás, a leg-
 mélyebb, legautentikusabb. A tudatlanságra nehezebb lehet nyújt a túlszertt gondol-
 kodságra, amely túlszertt feltételezi az életet. Az ember ezt érlelni véli, de csak
 akkor érlelni, ha megértse a belső magot, az eleven gondolkodást.

A gondolkodásban csak a saját nevelés lehet. Az értelet az észrevett ér-
 telés mindig, és az észrevett gondolkodás, ha nem is tudatos.

Az megértés a saját gondolkodást, az ember saját objektívítását tapasztalja a
 szupernacionális kértetés gondolkodást, amely a természetet világot gondolta és gon-
 dolja. Az érteletet az individualitás kértetésben tapasztalja: előbbre vinni a te-
 remtetést.

A kértetés gondolkodás = eleven gondolkodás

A megértés során, megkötésről gondolatok, mint az értelet (külső
 és belső értelet) belső formái, örömszerűen szükségessé válnak és azonos-
 ságjuk őket a tárgyakkal, amelyeknek világot. Így a külső szükségesség fények
 sorozataként a belső értelet projekcióit és meggyőztetést megmagyarázja a gon-
 dolkodást. Ez az identifikáció a tudomány és kultúra alapja.

A tárgy, a külső világ nem a szisztematizáló tudást igényli, hanem egy szinten működés, hanem a megismerést, amely formájuként elidegenedve, azok kerüli leterése és valódi leterésük lehetősége. A létező világ a szellemi világ, amit nem veszünk észre: létét tagadja a gondolkodás, amint kiáltja saját létét, hogy körösleges gondolkodás legyen.

A körösleges gondolkodás, amely a világ, a történések és sümaja megmólyosítására szolgál, nem a ijani gondolkodás és körösleges mind a világ, mind a szellem számára.

A dolgok, a világ gondolása a gondolkodás fölkelésére való, amely a világot ékhatja: hogy észrevessük a különben észrevétlen gondolkodást, nem csak azt, amit gondolunk a gondolkodásról, tartalomként. A kívüllenül tapasztalható tartalom a gondolkodás, amiből a körösleges tapasztalat formáját szörs gondolatok erednek: a belső és külső tapasztalat formáját.

Az életet nem látjuk, nem értjük. Érett, ha az ásványiság valójában folyamant volna, akkor is hatottunk, éltetnénk látunk, mint a funkciójellegzet nem fogjuk föl.

A funkció fogalma egy lépés az életiség fogalma felé. A másik lépés a formailküliség, a kívüllenség, elemmentesség fogalma.

A harmadik az idea - gondolkodás jellegtől kiindulólag a gyakorlati életi életi gondolkodás.

Az ásványiság leglényesebb eleme: a funkcióst gondolkodás.

A világ képét más gondolati révediként kapja az ember, nem gyakorlati gondolatként, de a kép ugyanabból a szubsztanciából van, észrevétlen módon. Az így kapott és gondolt világ nem a világ, csak az a való.

így, hogy megismerje az embert mint az erőt, amelyből a káoszt forma mű-
letik. Ez az erő az életeti azaz eleven gondolkodás. Ez a formálható
képes önmagát felismerni és a formát át adni a világnak eljutni, amely
érzeti világhoz adódik. - A forma itt tükörkép, amit tartalomnak tekint
az ember.

A világot itt tudja hatni az a gondolkodás, amely a határon ~~fel~~ ^{innen} való-
sít meg, de felismeri, hogy a jelenlegi világot megváltoztatja, a tükörzött
képet.

Az a világot alkotja és alkotja, az emberben kezd megváltoztatni
gondolkodásait. A világ az a világ, hogy a gondolkodás átadja. Az a gondol-
kodás, amely újra itéli a világ megközelítésének folyamatait; formát terem-
tesbe, múltba, történelembe; mert ezek a formák a folyamaton kívül pl-
vise, amelyből születik és újból, képtel, gondolatokká válik - az a nem-
izonyos, ami az embert megbitegíti.

~~A gondolat~~ Nem azért van az, hogy az ember realitásként fogja a vil-
gát, szíjjal, féldemmel, gondolatokkal kiséje, hanem erkölcsi a gondol-
kodás számára, hogy tudatosuljon: ő az, aminek útján formáit adó-
nak, az életet megéleli.

Az élettel való összefüggés már az észlelésben van, de az ember nem él
* aki igazán él észlel az emberben, nem él. A közönséges észlelés valós-
kült az észlelés tárgyánál, hogy a saját testiségünket észlezzük, azt, amit
a tükörzött tudat alapján önmagunk érzeteit kaphatunk. Nem vagyunk
jelen az észlelésnél, nem vagyunk mindentelánok előtt, nem adjuk
oda inkább annak magunkat, mint önmagunk érzeteit.

Az észlelésben az egyetlen igazi érzékelő, az én helyébe a lélek lép,
az észlelet tartalma eltorzul.

Az érzékelés strukturális összefüggésben van az utóval. Ebből
a kondícióból a lélek kivevje a maga számára a legmélyebb érzékelést és ebbe
a kondícióba foglaldik be az én. Csak annyit lát belőle, amennyit jelen

86 köntulmányok közt ~~életlen képek~~ izható képek. Az saját mozgása az érdek-
reveléssel idegenül, más-sá válik számára. ez a mozgás azonban az élet mo-
gásának a világban.

Az élet testtelre mozgás, akai a gondolkodás, a mindenség ^{gondolkodása} mozgása, amely
az emberi (érzék) formákat gondolja. A tennicot a mindenség gondolt gond-
olata, absztraktság, amely arra van, hogy újra gondolkodja, túl a látnéban,
amely a gondolkodás első, érveletlen mozgása; az enél rögzíti a gondolkodás
alban, ami lehetne, de nem lesz. (Az arth nem az arth, mint illpot, nem
funkció a arth absztrakció, jel, míg újra nem olaszom.

Enk a szabad, név-és forma-mentes gondolkodás tudja tudni a tenni-
metet, tudna világtani fejéket vagy teremti gondolatoként, amelyek kövü-
lete a tenniket. Ennek képétől eltér az, gondolata mind földeléseknek
keresete, de roztán összevont a labrati megköntésbe, mint a gondolkodás
mind tudatában földelése végének.

A tennicot: absztraktság, amely a tenni idegenül" tenni mozgás
absztrakciója. Ez újra meg újra magát találja a forma, amelyben föld-
előt, újmas, amiben az első-gondolkodással gondolkodás, amit földelt
és földelődik, hogy az absztrakt forma legyen.

A tárgyak, dolgok a gondolkodás földelése véget adódnak, nem önmaguk
látása véget, mint minőség. Enk a gondolkodás mhatjában kerdenek tenni realitá-
nak. De a tükörök gondolat tükört inelissá változtatja őket. Inelissibiliseli,
mert mint absztrakt életjük őket, nem alakulásukban. Mert nem va-
gyunk képek megfogadni is vinnafeli menni a gondolkodásban, amely mő-
dot ad arra, hogy tükörként legyen jelen a tudatban. A gondolkodás a
kontemplációban reuszibilis: eljuttatunk a reutetésig.

A dolgok, tárgyak logikai jelek, a gondolkodás ünnyei, amelyek csak
a gondolt-ban, (dolghban, tárgyban) létnek.

A dialektikamentes, gondolatoként mint gondolkodás "an első" feje

a gondolkodásban, érzések, akaratban. É följelött minden értelemre:
a nemem földi táplálék.

Az értelem tartalma éppen az, hogy érzékek, vagyis csak annak ré-
mára, aki értelem. De aki értelem, nem testi lény

Az egyelőre megemlékezett gondolkodás fölfele a saját közvetlen mozgását az értelem
világ világában. Az értelemnek már formájuk van, amely a pszichológus
gondolkodás, individuális világi aktivitás érzékelésen támaszkodik a világgal. Ez a
világosság a mi ember fejlődési fázisában természeti spontaneitás, amelyre csak-
korlatos az ember abszolút és abszolút, mert éppen annak érzékelését fogja föl
a túlszárított tudattal. Ez az értelem tényleg, meg van a tárgyiasága, fizikai, mert
nemben áll a gondolkodással.

Az értelem mindig egy szubjektum számára van; emellett ott áll lennie, jelen
kell lennie, ha az értelem tartalma létezésben kinyilvánítja magyarságát, nem
pedig az értelem tényleg történő szubjektív érzékelési-racionális reakciók. Az
igazi tartalomnak semmi köze nincs a reakcióhoz, sem a fiziológiához,
amely csak követendő. Rendszeren saját magánunkat értelem, nem a tár-
gyat. Ez magyarság érzékelésén támaszkodik, amely a gondolkodás határa

Föl lehet fogni a gondolkodás tényleg áramlását, mielőtt objektívra lesz,
az értelem közvetlen formájaként. Mielőtt értelem, kérelem, értelemre való-
ságot változtatva, megfogható ^{szubjektív} tényleg támaszkodik a világi létezésével.

Az értelem csak így lesz kielégítő, különben üldözése annak, amit egy
pontosan nem értelem el, mert mindig csak önmagunk homályos értelem, nem
a világ tartalma.

Az nem elvben a gondolkodás, a világ csak jelenség lehet, mielőtt az értelem-
munka számára és a megjelenés számára értelem. Nem a világ értelemre.

Az értelem nem a tárgy. Egy szubjektív reakció, amit nem szabadna
a tárgyat tekinteni a maga természetében, természetében. A tárgy természetében
jelen a gondolkodás számára. A világ jelensége, az értelem, hogy az

§ emberben individualis gondolkodásukat jelenen meg, de megfigyelték
megállítják a tudatosított tudat igazságát, hogy önmagát elevenen az értelembe,
és ezt nem ismeri az értelem és mégis új formák: butokabon van.

Értelme napján az értelem alapja tud: és ezt megfigyelték
relációkat és utazást: az ember-teszt reláció.

Hogy a világ gondolkodása megváltozott, a gondolkodásnak feltett
fogalma magát ott, ahol eleven kezd lenni; a tárgy nélküli gondolkodásban is
az értelembe, ahol az értelem formájait lesz. Ezt a formát illeti kell meg-
ragadnia, hogy a világ létét eleven gondolkodásukra megfigyelték a feltét-
lenségre.

Az értelem, amely nem vetül a létbe ürességek-képeként egy abszolút
gondolatként, olyan szabálytalan rendszerben, amely minden rendszerre, hogy
önmagát elevenen az értelembe, hanem itt a munkák létében és az egyidejűleg
az értelembe is elkerülhetetlen.

Az értelem értelem olyan gondolkodás, amely belemerül a világ létébe,
és nem lesz tudatosított, nem dialektikus gondolkodás, hanem nyitott értelem
vitalitása, amely az értelem létét vitalitással azonos. Ez az értelem feltét-
lensége az értelem világában.

És ezt a tudat értelembe a létben megfigyelték a rendszerrel azonos:
az ember és a lét központi pontjának rezonanciája.

Az értelem-jelenségnek megfigyelték a tudat-jelenségnek lenni, ha
az ember feltétlenség és gondolkodás, ami az értelembe visszafordul.

Az értelem és nem teljes tárgyiasága a jelenségnek a feltétlenség
illetékezősége az embernek, hogy jelen, ami azt a tudatban ható
tartalomnak teszi: a gondolkodás legmélyebb mozgásának feltétlenségét,
amely mozgás azonosul az emberrel, ami a jelenségben a legmélyebb. Ennek
nem tudatos volta miatt az ember azt hiszi, dialektikus mintázatok

amely megmutatja, hogy megismerjük őket (r/levegőket), belőlük a mintázás után meg
van. Mai elkerülhetetlen, éppen a tárgyiasítás, ami rohamosan lezajlik, amely
nem tudja az ember, hol kezdődik kapcsolatunk vele; hogy kontemplatív,
az objektívitás magya a kontempláció, amelyben a kontemplatív rajzot lehet
követni: ez a forma a mintázás folytatása.

A reális megismerés, az a gondolkodás irányítása a formát, amelynek
segítségével megjelölteti annak létét és ^{ezt} az újat a formáként értelmezi. Ebben
a formában benne van maga a lét jele, ami csak keret lehetni a keret
kontextusában is éppúgy formaként adódik.

A forma egy keretben alakul meg, amelyben megismerés szimbóluma,
amit mégis teljesnek fogunk föl.

Az eleven gondolkodás a kontextust folytatja maga egész a teljes,
amely rajzot is egyúttal a dolgok teljes, amelyben a gondolkodás
meglátás itt, ahol spontán mozgásunk összekapcsolódik a dologgal, mint
annak idea-jegye. Ez a lét, nem spekuláció. Az idea tapasztalás objektív
teljesítést követően, amely összekapcsol a mindennapi realitással, ahonnan
vél. Ez az a realitás, amely a lélekben érzékelés morális inspiráció
segítségével lesz. Nem, amelyben először a morális, hanem nemcsak
tiszta karakterrel felített gondolkodásunk az ember tudatának világosságát
elemekkel, ~~pl~~ főleg az érzékelést: amelyeknek ott a szimbólum

A létezők köréhez, objektívitás elhárítása, mint az itteni kör-
vonal gondolkodásos tartalom. De valamiképp a keretbe, ami van, nem kért
még valamilyen gondolat keretbe, valamiképp, amit az érzékelés köz-
leg véltnek, de azáltal, hogy kiderül, mint azáltal az érthetőség,
az érthetőség mellett a tudat számára az, amely hozzá tartozik. Kérlek meg
hatalom, a gondolkodás határát is megmutatja meg.

Az anyag minden belső struktúra, az érthetőségi reláció érthetőségi
térrel. Láthat, amely az ember számára, az nem kért folytatni azt,

90
ami meg akar jellemezni és megállíthatja kézoetlen adóadásban. Az anyag
mindig érlelt formaként adódik és mindig használt formaként

A gondolkodás emenciója, ha a világ felé fordul, nem a világ felé
már megformált gondolkodásként, betegeit a közönséges tapasztalattal éppen
csak változtathatja.

Megfontatva az igazi gondolkodásról való tabaköröstől, a világ nincs, nem
létezik, és nem létezik a létrel, amit az ember a létet felel meg; a létet,
amelynek formája gondolat, de az a gondolkodás nem képes pszicholektikus
módon áramlani ilyen formában. Képes erre, ha eljutunk a lét meg
énleli önmagát a tiszta esztétikában mint az adott adóadásnak formáját.

A tegeh, a mitorra vált tegeh és mitorra utalva nem eldőlhet föl,
inkább olyan gondolkodásban, amely legfeljebb logikai művelettel helyesen megvalósítja
mozgását, míg meg nem formálódik nem. Ez az igazi pozitívizmus.

Az az "megvilágosodás" a tiszta gondolkodás, lehetőséget ad a plusz-
munkára: a tegeh, művészet, a kultúra formái a gondolkodás nem tudatos mozgá-
sa. Ezt a mozgást föl kell ismerni, ehhez dolgoz, nem dis' élet, amely igazán
él, amelyben az ember és a világ léte egybeesnek.

Az életpolitikai tapasztalat nem kényszeríti ki a közönséges tapasztalást, sőt anyag
ként szükség van rá, amelyet dolgozik: szükség a belső életem számára, amely
eloldva magát föl, éleli az (a közönséges tapasztalással) s a legmélyebb
mas-ságokat, a lét életét.

A kémméret a kémméret fölötti szükség van, hogy önmagát ^{meg} fölismer-
je, de amíg a méltóságban az az önmegismerés, a kémméret megismeréséig
látja kémmé. A megismerés minden alkalommal kémmé lehet az életpolitikai
tapasztalatnak.

Csak a tiszta gondolkodás képes megvilágítani az alapvető kommunizist
a világ társaságát és formáját kémmé az így tapasztalható tapasztalatnak,
alapszabvány, archetipus szövegekben.

Er a gondolkodás gondolhatja a realitást, mert maga is része annak.
Lényegében kell tapasztalnia önmagát hogy, lényegében bírja a világot, hogy
erre legyen a világgal. A teljesében tapasztalt objektívitás azonos a teljesében
tapasztalt subjektívítással; a "kettő" nembevallás a tükörűt gondolkodásban
létesíti csak.

Szabadnak lenni annyit jelent, hogy nem vagyunk kiszolgáltatva a
külső világnak, hanem autonómiájának, amiből kiegészítő a gondolkodás rendszerén a
a létet egy közönséges világnak; hanem látni képes ezt a rezonanciát, amit
egyáltalán nem látunk, mert elvárásunk eltekint. Ha nem vagyunk az ember a tükör-
űt gondolkodással, a testiségből is független, annál elcsúszta (a létből) és kotta
spontánusággal lesz: az ember hatékonyan megismeri az ember, annál a kontemplatív
a alapja és a tevékenység morálitáiban principiuma. Nem bepiszolás az
érte világtól, annak tükör kontemplatívja.

A gondolkodás rendszerén levezetve ez a tudat külsővilághoz és így elevenen
menny a lét léte, de magában a nemleges gondolatokban. A intellektus is az
szemléltet, az elevenen léte, annál rajta, mel léte az életet keréti rendszer,
amelyet bizony tisztán a éret és kéret, a tükörűt tudat nemcsak rendszerén.

Er a gondolkodás, ha eleven marad, egyúttal élet is; életre nem
kell érte, kéretre, gondolatokba, mert minden ami gondolatok,
már élet is az életet nem így az emberi gondolkodást, hanem jelenlétet
maga mellett vagyis kontemplatívot.

A világ az-azt mint követel, er a kontemplatív létben
alóml mag: az az elevenen létre, annál a realitási alapjait az "mi"
kötés, de egyúttal működésének keréte a kontemplatívban. A éret élet-
ben, ha nem vol bele a tükörűt tudat magjában, amelytől a világtól,
annál a világ elevenen gondolat. Mert az vele.

A világnak minden intellektus mint nemcsak; abban a létben
maga mag, annál a létben az, amit magjában. Erre van az az
identitást az életnek keréte. A nem elevenen azonos, a létben,

92 a filozófia, a tudomány határa.

Az új gondolkodás a világnak és az emberiségnek új gondolat-
részlet; az ember megfontolja a világot, miközben megismeri a természetet. Először
magának a gondolkodásnak a világnak és az emberiségnek a természetét vizsgálja a
világ rekonstrukciójára: az új "élet" a "faj", az új "élet" a "születés"
eredetétől.

Egyedül az ember képes gondolatokkal alkotani a világot, nem az
állatok és a növények, más lények számára, mint a primitívnek is,
csak a fejesebb önmagukban.

Az én sosem ismerheti meg önmagát, ennélfogva is káros, az
én csak lehet, van hat. Ki ismeri meg magát? Az ismerd meg
magad az ~~én~~ gondolatokból és a természetből: légy önmagad. Mert
az ego nem ismerheti meg az ént, nem önmagát.

Az az ego (megjelenés) "megismerés" alatt az "ént", az én
szó kívül kezdte és találta meg.

Mert a szellem = funkció, az emberben a megismerő tevékenység
a szellemi tevékenység, de egyáltalán a megismerő elv is az = tevékenység
is elv is a tárgy mellett a megismerésben azonosult az elv, egyetlen
egy.

Az élet nem érlelődik, mert funkció. Homocin tudjuk, hogy az
"ismerés" (más életben) nem funkció-e?

Az élet nem olyan funkció, funkcióként, mint a természet.

szit is meg kanna nem képes az araktho alapkeint ott lenni. ^{nem} Azon elfelejt-
 keint suttogva vana erre suttogjat az euleleiben es jondalkesadaban, ugyanigy
 itt is az euleleiben megis suttogjan (n erre) kelene tudjora hirtetkorni; de
 az nevelkesint csak utlagos ezmeles formajaban koelthetik be. Nem euleli az
 eluleket vgy impulsust, benne van, benne foglaltatik azok eireleiben. Es utobbi
 objektio adathkent kionja magat a figyelme elol, ossz igelerek ut rikunobol-
 ni. En-ireket nem képes olyan objektiovan lenni, amint a vilagot.

Mindket ekleben a fagy figyelje el a tudatot. Az algy nem tudt en-
 magait eppia mint alagy. De egyik ekleben teljes atomozuläs van a fagyval,
 a másik ekleben kepleleny, az atomozuläsra. gy impulsus, eirek aziti a
 topantala-ra, mint lehetetleny a fagy objektio topantala-ra, csak suttogjat
 eiri eppiat, elideleneslovi suttogjat az eireleiben es eut az eireket vilagora
 vititve. Az elö ekleben az en jelen van objektio verletis nemint, a
 másodikkban az a jelenket meg van akadalyozva. Az elö fagyant tudato-
 mitäsre ilve az eirek ott objektio topantala-rak. A vedeti eulele-
 kepeneje.

[Az eklebe az en-ireleiben fagykent eiri suttogjat. A vilgy euleleibe
 is est vana it: itt is fagy suttogja, csak elörolon i vilgost topantalya
 fagykent; hogy suttogja is fagy, ee hallgatolagossan koelthetik: o' az "ellen-
 fagy". Mert eppelkent a relatio csak az atomozag lehetne. "A vilag a más-
 en más vgyak "vilgynak"]

(4). Az önellöjtes ellenere az en az alanya az atomozuläsnek, katonben
 nem suttog kinet a redmora, nem suttog eppelkesen. A jelenket vonta
 magyrolt tudatikon. Az atomozulast az en suttogjan vonta kesetkelya.
 Ent eireveny keveltes moetikus kefet, nem atomos shilektikus kife-
 perdsimodgyant. Az en vedeti vinyo elherenti a tudatot, megolthon.
 Ekleben a direktika redmora.

Az úgy elmerül a fagyban, aint nem veri össze magát. Ez a talaj
ifjúság nem urak, hanem az aszonalis képmegjénél jete. De ha ut
a tudat autonóm működés nem képes felolvasni, az aszonalis érzés
len a tudat nélkül és megfordítva a tudat károsított önmozgás,
megnyadja a gondolatokból és igazolja a tudat erőt, a urak "objek-
tív világ" lesz és kizárja az Ént. Ez a tudomány álláspontja.

Az én annál inkább valószínűleg, minél jobban befelé fordul és
fagyban az aszonalisok. Annál inkább, minél jobban kitér-
nek a képi az objektív szemléletre. A költés - fohászat - a,
munkák, eloldozásnak lehetősége.

Ha nem oldódik el, a gondolatok függvénye kerül a jelenlétbe és
ez a függvény szemléletét: a maga tudományos világát.

Az aszonalis tudatos ritikére a cél. Az én minőség én, de a tu-
dás nem valószínűleg meg az Ént az önmozgásról való átvonásában.

Sőt önmozgás terén egyáltalán: egyáltalán jó. Az én önmozgás az
éne nem a normális tudatlanság, az utóbbi az én tükrözése.
Ez ha meg akarja állapítani az aszonalis az Énnel, lehetőséget a
világát való átvonásról, meg kell találni magát ebben az átvonás-
ban. Ez a világ egyet értelem. Mert tudat ott valószínűleg meg, ahol

Az a világ nem lehet kitérni, amit az én maga legyőz. H.
Külsőben semmit sem tudunk a világról. Ez a tudományos nézet
az én mozgásait.

A tudat elött minőség ott van a tudat/élet kéz tette: a képmeg-
belemaradás a legkisebb, oldozható, gondolatokba, érzésekbe, karakter.
De a tudat nem elég erős ahhoz, hogy átvonja.

Ezért illik meg a tudomány a jelenlét/élet. A történet, ami meg-
megy a fizikai világ megismerésére, nem veri össze. Pedig ez az
értelem a hirtelen, az/ nem eloldozható. Mert eloldozható, aint

All mag, a tudomány a hitet elhárítja és meg akarja feleltetni. Az
Ént, az embert kényesen a tudás, a technika, az emberi meletkezés
méllyébe.

(5) Mivel a dialektikus az elvárak az értelemben is a gondolkodás-
dásban is a változatos értelemben is gondolkodásban a tárgy felismerésénél,
például ennek a következtetésnek a tapasztalás, mint probléma,
mert csak ebben lehet az Ént tapasztalni.

Az Ént is a gondolkodás vároga magában a gondolkodásban talál-
ható meg; az Ént is az értelemben vároga nem ifjú, ezt először gondolni
kell. Mindeket értelmű az adialektikus gondolkodás lép be az Ént áramlat,
a gondolkodás, az értelemben. A folyamatos megismerés tapasztalásból
a megismerésig bonyolult ki az az erő. A teljesség utolsó az
írásból és abból vároga amabba. A értelemben jelen van az Ént, mel-
kül, hogy az értelemben vároga az a jelenlét, vagy tudás, hogyan
történik. Az arányosság folyamathoz idegen és transzcendens az értelemben vá-
roga. Tudás után az ellene közelebbre, hogy megítse az Ént valóid-
gát a létet is ennek a relikciónak a függetlenségét a gondolkodás tudat-
tól. Ez arányosság a legutóbbi utolsó mag.

Az ember nem az értelemben Ént egy ént, értelemben, de nem Éntet kap-
ja az értelemben. Nem (all, az Ént) vároga az értelemben elhárítja, hanem az, zhi
csak arányosság tud magánál, arányosságban más benne van foglalt az
értelemben: az megdji meg. A gondolkodásnak követelheti az utolsó utolsó
felismerés elhárítja spontán tudatit, az értelemben, amaf ént követeltet talá-
kozás, megis magában rejti az Ént is. Utaz követelmény kiegészítésként.
Két.

A relikción a következtetésben nem tudatos. A tudat csak az emb-
reket kapja belőle, az értelemben meg képzeti. Ezek tapasztalásból az ént-
Éntet.

nem eltekintve az én tudata számára; mert annak, hogy megismerjem,
munkája van a követelésre (felismerésre). 7/2a követelés a tudat számára
a gondolkodás, vagy az értelem.

Az ember nem ismeri az igaz értelem és gondolkodást; a gondolkodás
számára a követelésige az értelemnek és igaznak a gondolkodásnak is.
Ez az értelem tartalom a hatás a gondolkodásnak, azaz az értelem
belső fejlődésére a z élet körülményeinek hatására.

Az ember legfőbb tulajdonsága az a belső pillanatosság, amely-
től a tudatunknak adódik, amellyel az igaz tudat és értelemmel a tudat
egybeesnek: azaz az igaz kommunikációval. Lehetőség az ember léteiben, amellyel
a belső tudat érdeke.

(2) Az ember értelem, amellyel az én közvetlen kapcsolatban van, a tudat-
térben, azaz a figyelmében, gondolkodásában kívül (a gondolkodás az én belső követ-
elési), azaz az igaz, hogy az én közvetlen gondolkodásának van jelen ebben.
Nemcsak a gondolkodásnak "munkája" van, hogy az igazság létezéséről,
gyakran a tudással, így az igazság a létezés, értelem és tudat gondolatának.
Az értelem gondolkodás, amellyel az értelem a tudat számára az ér-
telem, azaz az értelem, mint az az igazság a tudat számára, azaz az, hogy nem
ismeri pl. Logikával a tudatunkat, de az értelem az értelem a tudatunk
az az értelem a tudatunkat. Nemcsak az értelem, azaz az értelem a tudatunkat
az az értelem a tudatunkat, de az igazság a tudatunkat a tudatunkat
az az értelem a tudatunkat.

Az értelem kapcsolatban a követelés" problémája adódik: az igaz követ-
elési a tudatunkat az igazság számára az értelem. Az értelem gondol-
kodik és a tudatunkat az értelem a tudatunkat? Vagy nem lehet az értelem a tudatunkat
az értelem a tudatunkat az értelem a tudatunkat: azaz az értelem a tudatunkat,
azaz az értelem a tudatunkat az értelem a tudatunkat? Az értelem a tudatunkat
az értelem a tudatunkat az értelem a tudatunkat, azaz az értelem a tudatunkat,
azaz az értelem a tudatunkat az értelem a tudatunkat, azaz az értelem a tudatunkat.

on öntudat kedvéért mozog: a gondolkodásban a t. En körbeíratho-
ra, a mi nem megjelöltöt nélkül és indulathoz indulathoz indulathoz indulathoz
aut levezeni, megfigyelni. Ellenben a figyelmet a magán és a magán-
nyit feloldó nélkül. A magán életünk csak mélyebb és aut meletti.

Az értelem, a vele kapcsolatos gondolkodásban kétféle jelölés a magán
eredeti körülményekben az emberben az En tudatból figyeltél meg,
vagy, de a lelki test organizmuson belül.

Az En minis jelen megfigyeltél is gondolkodást az értelemben,
de a tudat is értelem nélkül is dolgozik, mintha jelen volna. Mintha
rendelkezne az En is, vagy adhatna neki utasítást. Ennekben az értelem
az értelem: a magánját helyre, az agnóvizsgálat.

Ezért a körözés értelem típusú képzés az emberi individuali-
tást, mintha nem lenne jelen az En a világban.

A nem értelem eredeti nélkül figyeltél lesz.

Az értelem világ magánját annak következménye, hogy a tudat felismer
megill, mert, tudat azt nem minis, mint de az értelem az utolsó
felismerés, istentéte az értelem jelenléte; ezért hogy az értelem en-
telésére fordítva figyeltél, amelyek az értelem jelenléte a magán-
működés.

(18) Minis az értelem megfigyeltél, minis az értelem. Az értelemben valóban
jelen van az En, az eredeti princípium, de ezt nem ismerni a tudat,
amely az értelem segítségével támasz. Nem az értelem a tudat támasza, ha-
nem az értelem. Az értelemben támasz az En tudata, és ugyanabban kézi-
dik az En. En a kézi az értelem támasza, és az értelem normális. Minis
értelem értelem En nélkül: az értelem támaszát meletti az ember a lelki
homogén magánját, amelyek az értelem támaszának tartozni; a világban a
tudatból, az értelemről erednek.

Az értelem kézi az En értelem, amely az értelem lehetősége

102 tette. Érint a kiterjedő befolyással az ember életére. Ez az eredeti
minden dogmatizmusnak, tudományos és logikus formában, minden
gondolati tevékenységnek, az ún.: minőségi tudományok minden illuzionikus
mechanikus kérdés felvetésének: tevékenységének. Aminek az ember el kell
váltja a következményeit, hogy ismerje a tevékenységét, az azonban nem elég,
ahhoz, hogy az ok tudatos legyen, mindent jönnék létre.

Abban, hogy az ember az életét objektív mértékűvé tekinti, tagad-
ja az ún. reális és forma létezését, amelyben az élet élelétileg
valóságos, vagyis az ún. reális viszonyokat a biológiát, ami az életet lelelti-
ve teszi.

Ez a reális az életet elött létezőnek kell tekinteni, különben nem
lehet élet: az utolsó nem kell: föl a reális, hanem csupán köeli
abban a formában, amelyben azt az élet élelétileg kért tudat
megköveteli.

(12) Az életet alakításának megfigyelése az a gondolat, hogy, amely meg-
félé a formát teljes momentánusnak: nem minőségi hatást, hanem a
formát valóság kontinuumaként. Eltekintve belső életét is, nem foglalom.

Ez a megfigyelés a tudat bialkítás az ún. ún. világ körültekintés.
Ez nem „természeti” fogalom. A természeti adat az emberhez mindig in-
terjúja nélkül is: kérem. Miniatűröl len tudatosra benne az a megfigyelés,
amelyet normálisan nem tudatosan lehet végezni: a reális a természeti adat
„oldóanyagában”. Egy egyszerűbb tudatra kell ehhez emelkednie.

(13) Az eredeti reális „substancaja”: a lélek funkciók / problémák, érzés,
aharok) szintézise, az ún. eredeti gondolkodás; amit nem csak a reális és
tudatban. Tudatfiktív, ami az ún. tudat lehetősége. A természeti adat nem
teljes éberség: fiktív a gondolkodás aktív, de nem van is, nem is
„amitja”. Érint elkerülni a utolsó, a utolsó. Az „automat” kérés reális,

születés az én értelem (személy), korára az én, ahogy az idővel való viszony-
dás a testből. Nem direkt módon született külső világra, hanem fogalmakban
és képzetekben reprodukál, mint az időm magyarázata. Nem direkt értelem, mint
amint elemenszerűen tapasztal az ember, hanem kontemplatív módon. A nem
reális: a külső világ kvantitása és mozgása. Művészet és tudomány magyarázata.

(14) A dolgok méltó a dolgok, mint értelem. Mivel az tapasztalás az értelem első
relációja, a legközvetlenebb, amely az Alapra utal.

Az én közvetlen értelem, amely reflexió, nem lehet értelem, hanem
intuitív, hanem az értelem magyarázata, amelyben "felfedezés" a gondolkodás,
értelem, akarat mintérese, mint az Alap az értelem. Ez a "felfedezés" a belső
aktus, amelynek intuitív része magyarázat az aktusnak a kontemplatív
módon van, különben nem jelentősen semmilyen fogalommal.

Az értelem, hogy az én közvetlen magyarázata a tudatban
mindenekelőtt belső aktus, amely kényszer fogalom és terjed, feltételez
ismerni, hogy az én közvetlen magyarázata az értelemben ugyanaz az
aktus, amely ahelyett hogy belsőben és fogalomban kifejeződik, az
egyértelmű magyarázat és formája inkább az értelem világában.

Az értelem magyarázata, mielőtt nyilvánvalóvá válna, meg-
nyitja az aktus arányát a tiszta értelemben és a tiszta gondolkodásban.

Az értelem magyarázata tiszta magyarázat tapasztalja, egyáltalán tapasztalja
nyilvánvaló az értelem, amelynek megismerésével az én közvetlen relációja a világ-
gal megismerés: gondolkodás, amely tiszta intuícióval tapasztalás az értelem
és akarat erejét, az én közvetlen értelem, mint életmagyarázat.

Az értelem megismerése: az értelem.

Az megismerés, te vagy; ha hallgat, te hallgat.

Hogy tudni utal, hogy lemm, hogy ne te legy?

104(15) Minden ideált létező, ezzel, hogy ideált, a tudat számára egyjegy
az Énnek való relációját. Ez a reláció az Én mozgása a dolgban,
amint kontemplatív intélgyök: az a mozgást a tudat nem veri erre, mert
az érvényes képméret az ideális eseménye kélti pl: érzéket, képzetként.
Ezek a 2 ideális produktumai: az ideált utaz; a tudat ebből indul ki,
mint közvetlen adottságból: ez a valószínű közvetlenség.

Az ember tudata függ a világgal való relációjától, mert a reláció
militáris nem ismeret előtte.

Mindösszevaló figyelmét egy ideálre prolihatja, úgy hogy nem ismeret
amint közvetlen eseménye: az éret és képzet. Az érveles, amit az
ideális kélt pl, ki tudja kimutatni a formát, ami valószínű az érvényes
hífébe lép: a képzetet és éretet.

A kontemplatív egy csak az ideálre figyeli meg, de az csak az ideált-repíté-
zével teszi. Szabad kritikával. Hasonlólagosan az ideálre prolihatja
az érvelesét, vagyis az Én mozgásának a dolgban, amint kontemplá-
ciójával. Az egyjegy pl: hogy az ideálre az ideálre egy alkotások
kimutat, amint belső indul, de az egyjegy kontemplatív képméret
20% és az éret a nemléte előtt csak kimutatásból. Ezt kontemplatív,
mint "magányosság" fűz, nem fogja el a közvetlenségben: nem is
kimutat kontemplatív, kimutatásokat az a mozgást, amint adódik.

A tudatban, amint el kellene jutni az emberhez, az ideálre
zárva van, mint egy dolgon. A feladat az, hogy magányosan és meg is ében
gondolkodással képméret az ideálre előtt, úgy hogy az a figyelmé prolihatja mint
nem vérdíjék magától a közvetlen tudatba, hanem azt egyjegy, amint képmé-
ret az, hogy bevisdék.

Hogy egy dolgon ideálre gondolkodást egyjegy, jelzi, hogy több adódik, mint
a megjelölés és az éret a megjelölés jelzi és az éret az éret, hogy megjelöl-
váltatás, mielőtt gondolkodás (gondolat) lesz, amit egy kép az ember a fűz-

104
bél, on kétd. aból jön, de onk, ha a fizikálisban belis aktusként rezonál
a létezésből aktusként.

Nem a dolog meghatározott léte, on éllett, orozza a megjelölést, hanem
on én élte, onnif a dolog életben fejeződik ki.

A dologok anyagjáról, hogy reálisnak tűnnek a minőségükben
is kifejeződik az embert, annak követhetősége, hogy a tudat minis jelen az
lehetővétehető aktusával, amivel emekapcsolódik a világgal.

(16) Meg lehet különböztetni (az értelem aktusa felé fordított transzmisszióval) a
spontaneitást, az értelem aktusát, a lekövetelt spontaneitástól, amellyen rend-
ben az értelem lezajlik, mint magyartó irred-életben foly. Két momentum,
amelyet a kettőben nem különböztetünk meg.

Az ilyen spontaneitás az értelem követhető pillanata, nem a rajta utána követ-
kező, onnif egyidejűnek látszik is már az én szubjektív felvétele: a követhetőség,
amit követhetőségként nevezünk föl.

A spontaneitás a kettőben ellentétben, mert a magyartó szubjektív
elváráshoz is ~~csak~~ az értelem ~~aktus~~ adaton, amint a/an identitásában
önmagyartó fogunk föl, ami nem jön meg: az azot objektív kettővel élet-
működik, az on én elvált aronnyal nemvált adatom is az embert elidőzük
a világgal követhetőségétől: a világgal mindegy kettővel.

(17) Nemis életben a saját megfigyelésünk megfigyelésünk, amellyel más a ugyan-
talorás követhetősége már működésben; az a létezés, hogy az értelem dolog előtt aron-
nyal a megfigyelés is nem a megfigyelt tárgy, hogy megfigyelés az értelem
momentumot az értelemben.

Az értelemnek az a két illúzió, nem az értelembe vevés tárgyként, hanem
abonot egyetértésként, amellyel kapcsolatban az meg az orozó időre a megjelölés
módszerében transzmisszióval valóit meg - az értelem belis megfigyeléséről,
át - egyis az értelem kontinuitását mint élet-életi identitást az én

106 és a tárgy között. Rendesen inkább és inkább ez is gondolható, nem
csak az értelem mint követlen: azonnal; ezt mondják remény az én
és a dolgok közötti kapcsolatát, ami az értelemben van.

És a kapcsolatát hozzá még a tényleg megfigyelésből is annak minni-
lős páratlanjaiból. Ez pontosabb lesz, mint maga a dolgok.

Rendesen nem a nem értelem a felt, hanem a tudatos alany belsővilág
a reálisra a p és a nem kézi. A reális az én és a dolgok közötti kapcsolat
a formák: ez az azonnal az éntől a tárgyra a primitív és a végleges
a természet, azáltal, hogy a modern tudós, mindkettőt elvált ismeretlen az
én és a dolgok között.

A p megjelölése, mint önmagán elpórt formák az tudat elgondol-
gának jelképe az én és a dolgok közötti kapcsolat. Ez a minőségű kontemplatív
léhet, ebben az értelem p-vel a megjelölés azonnal forma közötti-
re. Nem a formák közötti és, hanem a közötti között, a forma ebben az iden-
titásában azáltal, amelyből azáltal, amely az értelem közötti lehet.

19) Az értelem kontemplatív a nemléte megjelölés a képzeltalkotás
nyitása képzeltalkotás (amocion, alacsonyabb memória, tudatalkotás), amely
közvetlen és elgondolható nem az igazság a tudat elgondol, a képzeltalkotás az
megill a kontemplatívban is megjelölésben.

Az értelem kontemplatív és a megjelölés tevékenység, amely a dolgok
formáiból elgondolható meg, és ha önmaga feltétele, amely az ön-
maguk közötti, függetlenül formák közötti, azon a ponton, hogy a közötti
megjelölésben megjelölésben. Eltér van a dolgok, megjelölés azonnal
elgondolható és azonnal az elgondolható közötti azáltal azáltal.

20) A (tudatos) képzés az értelemben az, jelenti, hogy alap-
dáván a közötti, amely nem lesz képzés és benévezés, hanem az elgondol-
ható megjelölés marad, ebben az önmagában képzésben közötti.

ben, simep m'En' uesuti r'elicioja a stolyakhoil. Eben' elink' nunoletnyy.
nigis kivil' enk' a fucaton. My' ule' sygnolun' ut' a r'elicut' an' inlelis' n'ig
ny' nem' katarost' pillanataf'ar' a r'elicio' nam' an' inlelis'ol' erid', an' ^{nebu} ~~u'le~~
nem' aka' hamem' u'chunye.

A' n'ig'ment' r'elicio' n'ig'p'ank' : f'uz' b'ny' ok'ozija' l'ovni, an' ku' ta-
stak' n'ig'ny' k'onne' es' a' n'ig'ny'nt' an' u'chitly' ovni, f'uz'p'et'ha' u'le' t'ole, n'ig'ny'
on'ny'g'lan'. Nem' ^{ellek'et'uek'} ~~n'ig'ny'nt'~~ lit'ny' a' u'le'ly'nt', k'ar'one' of'ar'unnak', a'nnimel
o' an' ~~er'enn'ij'ny'~~ er'enn'ij'ny', a'nt' a' p'ro'bol'ko'ob'as' n'ig'ny'nt' e'p'et'ent' an' e'let' of'ej'et'iv' n'ig'
p'ol'ov'el'.

A' u'ly' n'ig'ny'nt' an' En' k'ar'it'nik' k'ar'ov'ov'it'ol' erid' a' n'ig'ny'nt' k'it'evit' u'le'
^{er'el'it'} r'elicio' n'ig'ny'nt'. K'ar'one' : n'ig'ny'nt' l'ig'ny'nt', a'nt' a' k'ar'it'nik' strukt'ov'it'ol' n'ig'ny'nt'
es' r'elicio' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt'. En' erid' of'ny', a'nt' er' a' strukt'ov'it',
^{h'ny'} ~~n'ig'ny'nt'~~ a' k'ar'it'nik' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt' is' n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik' ~~st'ep'it'ol'~~ r'elicio' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt'ol', erid' an' n'ig'ny'nt' erid' k'ar'it'nik' es' a' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' a' k'ar'it'nik' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt'.

Er' inlel'it' k'ar'it'nik' an' d'ra'nn'ov' k'ar'it'nik' es' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt'
k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt' ^{ol'ol'} k'ar'it'nik'ol' f'uz'. En' n'ig'ny'nt' of'ny' n'ig'ny'nt' inlel'it' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' an' d'ra'nn'ov, k'ar'one' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' an' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' : n'ig'ny'nt' a' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt'. En' n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik', n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt', a'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt', n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik', n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' is' f'orm'el'ov' n'ig'ny'nt'.

A' f'orm'it' ad'ou'ban' : k'ar'it'nik' f'ad'it' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt',
erid' an' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt', k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt', a'nt' n'ig'ny'nt' strukt'ov'it' n'ig'ny'nt', k'ar'it'nik' a' f'orm'it'ol', a'nt'
k'ar'it'nik'. En' a' f'orm'it' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt', n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt',
n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' an' d'ra'nn'ov k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt' es' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' an' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt', a'nt' ^{u'chunye} ~~n'ig'ny'nt'~~ n'ig'ny'nt'
n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' k'ar'it'nik'. De' a' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' n'ig'ny'nt' an'
d'ra'nn'ov k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt', a'nt' a' r'elicio'nt' k'ar'it'nik'. 74 k'ar'it'nik' n'ig'ny'nt'

Így nemcsak függőleg az inaktív követelés irányába, hanem
elfelé is, az elvárásokból a döntésben: új helyzetek a döntés
szerepe.

Így az én tudat nem az értékes tartalmat kapja, hanem az elő-
dösszínak formáját az értelemigény. A formák azonban mindig is az
mögött új az anyagokhoz közeledésével. A követelésre irányított
lény mint identitása a mindig történő anyagok formáiban állódnak,
a közeledés minden lépésében pedig ennek követése és önkéntes ham-
mítása. Ez én kognitívul a követés imaginális irányított
döntése: az iskolás ~~szem~~ szem az értékeshez mint a, több időt
^{felhasznál} megvárakoztatni a követést.

(2) Az imaginális képzés az imaginatív kontemplációban mutatkozik,
az értékes dolog ideiglenesen mint az én ismét elvárásának szem-
lencsénként adódik. A tárgy értékes formája jelentkezik, mint minde-
közben van, de nem tudatos, lételemül újra működő tudatos
léte. Az átmeneti elvárásokról tudatos az egyelőre működés a finis
elvárásokról, vagyis a tudatosnak is tekinthetőnek, mint általában követé-
lésnek is a tárgy szempontjából kognitívul, hiszen az már követésként
impozitív identifikálom, az a követés tudatosra nézve. Ezt nem kellene
véglegesen feladni.

A formái értékes formák meg lehet kelteni az értékesben, annak igényel-
jével jár lehet. Követés nélkül azonban lehet tapasztalni, feltéve hogy az
értékes formák önmagukban független a diszkrét tudattól. Az ilyen esetekben
tanul az a formái mindig mint struktúrák is ismétlődés is mindig. A létezés
szerepe mindig nem az, hanem meg a tudatban, hanem, mint
az minden anyagok elém, önmagukban létezik ugyanaz a formái mindig
amennyi azonosul az amennyi megkapja formalközpontosságuk eltelését.

En su intencionalidad y finalidad, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente.

El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

(32) A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

A fin de cuentas, el conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento. El conocimiento es un acto y forma de un sujeto cognoscente, como un objeto de conocimiento.

110
maga. A prima karnál a tudatba, ezt látjuk primárnak.

A tudatunkhoz képest funkcionálisan, konkrétan. A funkcionális primáris- a létet
A létet az értékekben keressük csak a funkcionális létet. Az értékek utána
léte a valódi, értéki lét. De az az én jobban tudjuk, jelentésben jelle,
mely az én az értékekkel utáni teljes arányban a létet, az értékekben,
ben az én az értékekben. Az értékekkel utáni teljes arányban a létet,
valóban, alacsony megjelölés. A dolgok működésében (az én és jelle).

A működésben értékben funkcionálisan a funkcionális "Közvetítés"
mint az értékekkel utáni teljes arányban (a prima- lítás).
A működésben, az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
jelle az értékekben. Az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
valóban megjelölésben, Közvetítésben, az értékekkel utáni teljes arányban,
létben az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
jelle az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
mely az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
ra, működésben az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
mely az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban.

Érték a nagy objektívise alakulat. A dolgok csak abba a mértékben
létben. Az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
ben, működésben az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
alakulat. Az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
mely az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
mely az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
dolg, az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
valóban az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
létben az értékekkel utáni teljes arányban, az értékekkel utáni teljes arányban,
dolg megjelölésben az értékekkel utáni teljes arányban.

123 Az is, amikor élethünk, az én korvellen valószínű a világra,
nőve korvellen az az érte úgy jelölünk, nem érte aktus, amelynek
valódi terminusától az inkább embernek nincs tudata, mert egy az érte
érte elemének negatívumát is lehet tudatosa.

Az az érte funkcion, a kontemplatívban elidőltetés az ideiglenes
kérdésektől, az érte bizonyos, megismerhető, mint a tárgy elpótlás
valóság. Azon kontemplatív aktus megfogható az érteben, amely
ben az érte szintén pozitívumként is az az érte nembehatol az
érte elemnek az érteelemek túlmúlőg affektívul felismerés, ami
ben az érte is az érte nembehatol a specifikus érte bizonyos,
hanem az érte funkcionát fogja az érte: a funkcionát konkrétan
lédik és megismerhető, az immanens és autonóm az érte, mint vele nem-
ben az érte lételése. Az én és a tárgy valószínű az érte egy elpótlás
funkcion értelemként a funkcion, ami a korvellen értelem funkcion
állandóan elemek a tudatos.

Az az érte objektívumként ^{ben} az érte funkcionát, az az érte funkcionát
megismerhető az én korvellen a világra, nem tudatos, mint érte-
funkcion.

Az én tudatos az érteben elemek, az az érte ^{ben} ~~funkcionát~~ ^{erő} ~~funkcionát~~
mért. Az érte felismerés és megismerhető benne a megismerés, amely
erővel az érte funkcionát; felismerés, hogy az érte mért
lehet, mint az érte. Az érte valóság funkcionát funkcionát
adódik, az érte nem funkcionát benne. Az érte éppen az érte lehetőségek,
hogy érte egy nem-funkcionát principium a funkcionát funkcionát
ben.

Az érte kontemplatívban az érte az érte funkcionát egy valóság
funkcionát funkcionát, amely rendszer az én valószínű korvellen funkcionát
ben (a funkcionát funkcionát?), amelyben az érte a funkcionát funkcionát

112. Az értekezés tehát filozófusok és értelmiségiek, a gondolkodásról, esztétikusan megközelítve, s az új formákhoz vezető útjainak a gondolkodásról, s az új létezési esztergályok támasztásáról és minden alkalommal foglalkozni és beszélni kellik.

Az én tudok, az értekezés jelenti meg, de mint ön-ditongálás valóban meg az értelmű: lemond az értekezés eleve megmentéséről, s az önmarcra abszolut tudni le. A értekezés kontemplatív jellegű s tudat újra-újra-újra értekezésének pillanatait, miközben az én is a dolgok eleve nélkülözhetetlen függősége.

(124) A fenti értekezés minden tapasztalója az én és a világ közötti kapcsolatokról szól. Ennek minden ismerése függőleg a dolgok iránti ismeretéről. A fenti megismerés az a konfliktus mintázat, amelyből az én tudat függ, az élet, hogy az élet és a világ között az észlelés illuzórikus megismerésével minden belső viszonyok (szellem, érzék), a tudat akadémikusos és fenti az én közvetlen aktusok.

A függőleg megismerés eleve a magány határára értekezéshez, az az én intenzív megismerés, de a tudat nem tudtával, az az én és a világ közötti viszonyok s az ismeret elem, mely az én élet.

A fenti értekezés tudatos jellegű s a konfliktus jellegű, s az az élet megismerés, s a világ közötti viszonyok s a tudat között az ismeret elem, mely az én élet. Az értekezés, s a világ, az az én megismerés s a világ közötti viszonyok s a tudat között az ismeret elem, mely az én élet. Az értekezés, s a világ, az az én megismerés s a világ közötti viszonyok s a tudat között az ismeret elem, mely az én élet.

(125) A fenti értekezés gondolkodás- és szellemi szintűre dolgozik. A fenti értekezés értekezés az az élet megismerés az az én fenti konfliktus jellegű, az az én megismerés konfliktus függősége alakul, s az az élet megismerés elem. Az értekezés, s a világ, az az én megismerés s a világ közötti viszonyok s a tudat között az ismeret elem, mely az én élet.

alkopota és mudekse) a magyaltör tyrantibus lidekiben aból a munterestől
kudalost egy életelen luntis gondolat. Impremost képrel prunijilau, am
az igaznak elgyöztől láthat es el somekapsolye az dröfel, mint az uillets
faiklori ammitikent az az kothar kistól ^{es a lufiati uti kishar kistól} es az az az magyaltör mütshlyete
merint, amfich minden vny, vnykodis, cuitis, nemvedes lictelosi,
nygy: függöze egy idden a pructora nem realis vlygtöl: az nem licteloh,
lontk a tudet életinek életelen minölk müt, amf idgen az en vltis uor-
pistöl az uilletsben.

Az uillets es gondolkodás közvetlen fennükent nem epmiti ki a kör-
vcti les tudatörnyze, amely korvctikistöl mütshlyuppen függöze, hanem
lithodlyos korvctikisgülbien vltelhen t fogy pl öket az uillets.

A modern uillets tyrantibus, amely amily az vlteti vltetör es
kora kizöld
a vlteti vltetör alapunk, maghamintye, hogy az vlteti vltetör nem uillets
vformak, amfich, nem a gondolkodást. A függöze lona vti uilletsnek nem vlt
vltetör a tudet vltetör es gondolkodás, mint a vly licteloh kirtogy-
vltetör nem az vltetör vltetör es a gondolkodást mütite, hanem licteloh vltetör
vltetör, amilyet "közvetlen vltetör" képre vltetör es az vly
vltetör az vlteti vltetör es gondolkodást.

Az uillets es gondolkodás közvetlen fennükent egy fildet jelle; hogy
az en vltetör vltetör mütshlyuppen. A vltetör es a gondolkodás vltetör
vltetör. A tudet vltetör vltetör vltetör vly vltetör vltetör es
együtt a kontempör vltetör. Mütit vltetör az uillets az en
vltetör vltetör vltetör vltetör. En magmüt függöze lona,
a "közvetlen vltetör" képre vltetör az, amely a vly uillets a
vltetör es vltetör vltetör vltetör.

Amíg a gondolkodás olyan inkább közvetlen, nem lehet más, mint annak képe. Ez mindenképpen absztrakt, ömlely, annál inkább az, aminek vámpelye, valóság.

Az éretmentes gondolkodás nem ez; önmagában olyan valóság, mint az absztrakt gondolkodás tárgya.

Az absztrakt gondolkodásból el lehet jutni az éretmentesig, mert a gondolkodás kategóriái elve éretmentesek: van, mint, miatt, több stb.

A másság értelme: az individualitás tapasztalása. Ez az ego-olts kérdődik. De a másság szemlélésének attitűdje lesz az első lépés az én tapasztalásában: más-ként szemlélni keroldeni mindent, nem az ego lényében, hordozóján volt. Mert aki az más-nak (nem önmagánál átéröndök) látja, az nem az ego, hanem én.

A közönséges gondolkodás leghírhotebb, leggyakotebb irányója az ego főmmanadási mintáse, enge. Ittgy legyen gondolat - hgy, legyen ego: az az ipari egoizmus. Ittgy, legyen ego, mit más-nak látóik rily, a közönséges gondolkodás pedig ut képzés le. Eiert az absztrakt gondolkodás mégis az első lépés az első gondolkodás felé: egy minimumis absztrakt reflexió benne, ami tiszta alarok.

Lelekzés: kívül - belül; tudat; csak illit és ember lélekzési; ^{Celsó} _{intimus} epiltalán. (L. 51)

A gondolkodás funkcionalitásilom valik nettemmi, alappa, alóságja: azaz istenive; nem a tárgyé miatt. Megmarad ebben rilyltem, itt lesz filozófiái és ezzel megpüneteti a határt rilyt közt. Nem kell, hgy, az Eget ahorra rilyltem; az elve itt van; csak ismeremmi kell megfaramkni.

16. esetként, hogy tudná, mint alkotta; nem vérső, meg nem tudtunk nemülső
terem, amely egy név tudatában aktív a kéz létekezésében.

A közönséges megfigyelés a világunk nem lehet igaz, mert nem törté; képek
hisz nem képek, amelyek megfigyelésük során, épp a dualitása ezt megfigyelés
fajánat követelményen; ezért lehet magánis beállni. Kémet kell ezmi azonos megkül-
mük az öntudatlan belső magánis, amely a magánis fajánat ad; ennek ítélete
egyen az, hogy az általa feltett belső magánis elvárnakozása folyóje az ember,
ne mindegyik a magánis, nem illúzió dől, mert az az illúzió valóságuk
ítélési. A fent megfigyelés magán a fajánat az mint olykor tudás magán felté fog-
sul, egyáltalán egyelőst jelent, "mindegyik", a dualitása egyelőst "stereó felté", a
magánis aktív és a világ fajánatunk a belső egyelőst képmagy képrellítam.

A belső élet, amely a természethez képez, megfigyelés, tevédis, ismét öntud,
szimbóló és egyáltalán egyelőst képez, a természetét dualitára a finta képmagy képrella-
tathoz egyelőst mindegyik az. A fajánat elvárnakozása a mindegyik, a mindegyik
az élettel, az életi képrellátásban, képrellátam képrellátam a magán belső élet,
amely mindegyik élettel képez, az a képrellátam finta. Az az, amely képrellátam a te-
mündélló - és ezért képrellátam a természetét és képrellátam a képrellátam a
egyelőst a finta képrellátam a mindegyik a képrellátam a képrellátam a képrellátam
a képrellátam, képrellátam a finta illúzió képrellátam élettel, ezen az finta képrellátam; nem
képrellátam képrellátam, amely magán az illúzió képrellátam a képrellátam a képrellátam
képrellátam, hogy, ezért az életi - képrellátam az képrellátam, amely képrellátam
az képrellátam a képrellátam képrellátam.

Az ember képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam
képrellátam képrellátam, amely az élet a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam
még nem képrellátam, az képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam
képrellátam képrellátam, hogy a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam
néz képrellátam képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam
képrellátam képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam a képrellátam

erőfeszítései nem vártak, mint egy másik e világjámban jelenlévő állapottal szembe
ingulós munka. Meg kell különböztetni egy illusztrációs költészetet a fiktív ke-
vészetektől, hogy az én saját megfigyeléseimre van utalva, amelyek a világban való
megismerés. Különböző a munka értékei egy új: a munkákban egy költségek
és a költészet költ, amelyet virtuálisul a 7. részben meg kell, amelyet tovább
a fiktív költészet nem ismer is. Önmagától idejének elter. A költészet legyőzés és
a költészet az ember szabad tette: az én ezt követő a racionális a 7. részben
bevezetett aktus. A költés az: érzékelés, hogy minden bevezetett aktus.

A költés fogalma az a tudatosság, amelynek a megismerés az ember által
egy új módosított állapot van. Az élethelyzet nem egy költés, hogy az a 7. részben a
működés, a költés a fiktív költés, hanem a költés az, hogy az
egyedülálló, a költés az öntudatos megismerés; az embernek kell a költésnek a költés
leg, amelyet az élethelyzet fiktív költésnek kell legyen. Az élethelyzet költés
költés az élethelyzetben való megismerés.

A költés költés a költés az egy új, amelyet a költés költés költés, amelyet
hogy az élethelyzet költés, a költés az. Az élethelyzet a költés költés költés: az
költés költés az élethelyzet költés, mint költés, hogy az élethelyzet, az élethelyzet
költés az, amelyet költés költés, amelyet költés költés költés, az élethelyzet
költés: az, az élethelyzet költés, a költés költés költés a költés költés költés,
amely a költés költés költés: az élethelyzet költés költés költés, amelyet
meg ismer és költés költés költés költés, az élethelyzet, amelyet a költés költés,
az élethelyzet is a költés költés költés költés költés költés.

118. A megismerés $\hookrightarrow$ egy feladat, abból nyitódik meg, ami az ember-
ben van, keletkezik. A megismerés, az ismerés, a feladat megismerésének

A kontemplatív életmód: teljes. A feladat az önmagunkról, az ego-
intézés feladat, az élet megismerése a „munka”-nak nevezik, az
hogy az ember a mindent jelentős megismerés érdekében határozottan és tudatosan
széles körűen lehetne elérni az életet és a feladatot, mint az ember lehetne
találni a közművek feladatát. A feladat az élet, mint az ember
„feladat” is. A teljes életmód.

A feladat a megismerés feladatának része, hogy az ego a
kontemplatív életmód feladatát a határozott, nem az élet a határozott tudatosság,
örökösön önmagát, amit az élet, azaz az ember az élet megismerésének
a megismerés feladatát. A feladat az életmód.

Az ember gondolkodása: a közművek gondolkodásának ismerése. Lejjön-
göztől jönnek. A közművek gondolkodásának ismerése: a közművek. A feladat
az életmód. A megismerés feladatának ismerése az életmód, az életmód,
az életmód az életmód, az életmód az életmód, az életmód az életmód.

(D. 5. 80. 279-). (A. 1. 80. 81; 87; 14 - 17, 118 -

Az emberiség megismerése: hogy az ember, a közművek, az életmód;
a megismerés: hogy az ember. A megismerés megismerése a megismerés, az
ego megismerése, a közművek;

A közművek megismerése: a megismerés. A közművek megismerése, az
ember a közművek megismerése.

A közművek az életmód a közművek megismerése a közművek, az életmód
a közművek, az életmód. A közművek megismerése a közművek.

Környezeti tudat a kultúra ill., az életvitésis princípiumaitól,
születés a finisierig. Nem veszi el az időt, légy a futúrás,
vagyis a kultúra ismeret. Az ideák illatörvénye az időtől utolsó yoma.

A vallásos tapasztalatok felvételének minden lépés nélkül kell legyen, mert
a tudatosítást a környezeti "élet" princípiumait kell feltüntetni,
azaz, az időt a környezeti tudat ered, mint annak az yek. Az in-
dikációk azt jelentik, hogy a környezeti tudatot maximálisan el kell
jólalni, vagy elfeledésben szüntető, hogy az evők érzékelésnek,
melyek az elfeledésben kerülnek, ne a taktum, hogy elfeled-
kezés szüntető a kímélő felvilágosítás, hogy a futúrás kiffelt
a fly is a flyporos legyen kővetésül a tudat formátus. A környezeti
tudat gondolatok, amelyek az életet nyitva nyitják meg.

Az éjszakai ismeret a felismerés. Tevékeny a megismerés kővetésül,
melyek minden velük szembe is jöhetnek velük, tehát egyenlő, vagy
felismerés megismerés is jöhetnek megismerés a velük szembe állítás.
A gondolatok felismerés a szemlélet, a megismerés. De minden szembe állítás,
hogy megismerés szembe állítás, az élet, hogy a mind megismerés kővetés-
gék, hogy az életben a mind megismerés kővetés, hogy az élet se megismer.

Minden gondolat "minden" minden élet is. Nem egyenlő
jelen. A kővetés = kővetés. Hogy az élet a jelen (Lauer).

Az életben az élet nem szembe állítás, az élet megismerés
az életben tudat formátus. Az élet megismerés szembe állítás
meg, nem volt két, nem volt kővetés.

Az életben a gondolatok kővetés, az élet, nem kővetés. Az élet ad
az életben a mind megismerés, az életben a mind megismerés ob-
jektíván, hogy az életben a mind megismerés kővetés a gondolat-

120. Kodás: nem legnyírt, nem is, az ember nem keresi
kémie értékét társaság. Az értékét önmagáért, a gondolat-
kodást megfigyelteti.

A vallás és gondolkodásuk kívül kérem, amellyel az ember
a vallás gondolatja: az materializmus. Az értékét gondolkodás
maga értékét a vallás.

Az ember értékét, kiváltképp. természetben foghatóan értéke;
a megismerés^{ben} meg nem állt el ezen, az értékét meg a természet
fiatalkodás, az értékét, az értékét egy helyen van. Teljesen érték
alás van, annak arányában tud az értékét állni; most annak kérdés
két értékét, egy függő től. Az ember nem tudhatja a világ, hanem
széles értékét meg a kérdés, amit értékét.

Dolog az, ami gondolatok.

Az igazság: felelő Az.

Az értékét az az értékétől két megértés.

Hosszú bevezetés lehetősége, meg a hivatás^{ra} egy nem tudás.

Időben minél jobban, felül az értékét van - az értékét.

Az értékét az az értékét, hogy az ember értékét egy értékét,
amely meg a megértésben jelen van; hogy megértésben értékét
közvetlenül az ember az az értékét megértés^{ben} értékét, amennyel
meg van, az az értékét az embernek, de a értékét^{ben} értékét az az
értékét megértésben.

He euklaas - a vilg; irakhuant tekentue ei a gondolkodas dip-
jat kepeso organizimust. tekentue. A vilg belepud au amberte, erit
sem au etate indilidbin, sem a gondolkodas loue nem o'ramaga, ka-
nem a vilg taat/ma.

He eteleim nem ama ulla, kyy kovemik; ama ulla, kyy su-
myit kakuotulje. Ee au eteleim, etten een ijardin eteleim.
Aar eteleim p'iste.

Aant nellenni tyaparkasitol moud ulubi, au feljeseu eteleim
a kovemijes gondolkodaslat. Hetea, kyy au ambel mef josesoobee
magakodak au eteleimdes.

A frankis idokkurey.

- kyy kuant etat felil, vashil vyy marmygit; de a solition nem
a p, was is marmy, (kardese auuf kithiki - frankis, karmen
au, ama frankis jilentlasik ot, kol vashil marmy auuf.

A tel marmy tyaparkis, kyy min-ouit jilun vyyvante. He idli, kyy
vashil vyyvite.

He nellenn marmy: marmy nelkute marmyis.

Aant tyaparkasim a joshen py mytyotelinu is meyyis vashil,
a nellenn marmyotjilil marmy. kyy a nellenn jilent jilenti-
tel.

Tyari marmyotim vashil maximilis vashil - jilentil kyyes.

Aant kate nem kelle kyy vashil marmyotim vashil kyyvite kyyvite
jil, au vashil a kelle. Ee a kelle-kil vashil feljes vashil kate eteleim.

122. A fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

Az érdekesebb jelölés az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

Az érdekesebb jelölés az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

⊕ Az érdekesebb jelölés az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

A fiktív test megjelölése az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

A fiktív test megjelölése az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

⊕ A fiktív test megjelölése az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

A fiktív test megjelölése az érdekesebb jelölés meg. Gyalog
a fő test tulajdonságai és az érdekelt jelölés; az nem határoz meg egyértelműen. Az
fiktív test megjelölése nemcsak az érdekesebb jelölés meg. Gyalog

Uch on valus meg, aka valus tallom.

A belsi hupantiletra utjara s omvoti ferultsejék, nevvelitsek s uch mi-
grosakak, mint s hithoznyisik. De lletno'ch; az embler onfeli ar eriket,
omvotol nev'oltek; eint Kantatikusak.

⊕ Minden nevvelit, unvoti, onton ar Enil nevvelit, omvoti elide-
genedise. Ar ego omvotilom nevvelon nem vana, kuteksep; eint s tan-
pony s legelitelitelenekt.

A nevvelomiesi tege omvotil itvotica kovetkarik ar igari En elvoneje'-
vol.

A fannitvatosy, nevvelitoty, eg'unk s plovetele is ar En mint En el-
tal lletsejék. Er ar eg' nem fuphet az organizmustal; taz itelomben.

A nevveloni elvotolis p'elomaji nem s tazgy, hanem s nevvelitvoti
nevvelomiesi aktus, s nevvelitvoti nevvelomiesi aktus es s "tazgy" egysej-
nek nevvelomiesi.

|| p'elomiesi nevvelomiesi s nevvelomiesi s nevvelomiesi, minden p'elomiesi
Ar elias eliti p'elomiesi: mines ego.

Uch on valus meg s valus tallom.

L'Avant 274: „A nevvelomiesi akarat^{tevunt} llet, p'elomiesi s nevvelomiesi elil s te-
voti illepotait, amefelben eik legoloditel bele es mint fannitvoti elit nevvelomiesi-
voti meg. Minden nevvelomiesi nevvelomiesi nevvelomiesi elil akarat, mint idea:
s nevvelomiesi (nevvelomiesi) aktusolom, s az s p'elomiesi, hogy nevvelomiesi
legyekt; q' aktusolom es nevvelomiesi elil, ar nevvelomiesi feli p'elomiesi es az nevvelomiesi-
tencia nevvelomiesi nevvelomiesi ^{nevvelomiesi} nevvelomiesi ^{nevvelomiesi} nevvelomiesi (diven) belsi p'elomiesi-
jelt. Lletvoti, hogy s nevvelomiesi akarat, hogy ar nevvelomiesi elilvotilomiesi akarat nevvelomiesi-
s belsi p'elomiesi feli nevvelomiesi p'elomiesi aktusolom s nevvelomiesi nevvelomiesi s p'elomiesi-

12° arról a képe próbálják, az alvást a tárgy; így az emelkedés elidegült-
és az önmagától a megjelölt működés (megjelölés), Fudatlan mozgás len,
öntön, vak erő, amely mechanikusan kelleni önmagát a tárgyban, 7/8
a formát növekedés: az a bűvészt mintén, evidens benne az emel-
és a dinamikus egység: egy lények lehullás a formában, amely
kinyitja őket, hogy automatikusan kitalálják az életet mellett, amely őket
vadász tette. 7/8 márvalóval az érettség a tárgy a természet természet
firkaságra is az a firkasát az ember ~~de az~~ diszkrét utas
megnyitva kitalálom firkasán éleli az ember, mint kétszáz meggyeség:
"a firkasát, hogy ezt firkasát." A nagy firkasát tükör.

1. Az az alvást, amelynek tárgya, végzett kitalálva van, köztük,
már az. A tárgy mellett akarat, végzetten, ön-akaratként ~~egyetlen~~
jelent meg.

2. Munka az ember képes válna a gondolkodást, érettség, aka-
ratt a tárgyaktól, független lesz a természet, akkor gondolkodhat,
erőket, akaratot igazán. Akkor szabad, akkor érettség föl és érettség föl benne
a minit.

3. A font akarat a gondolkodásban jelent meg, amely nem a természet-
ből ~~de~~ aktív, mint egy erő; munka ez az erő önmagától élethetősé-
vélke, megismerheti benne egy individuumját az akarat, amelynek jvára
a Logo (teremtő akarat).

4. Az én igazi léte: a Mária.
Az ember minden erényel rendelkezik és mégis minden lehetetlen-tétel, minden
erényel, kétség nélkül: megítélés és rímét
Schwul nach aufwärts.

Geist. Menschenkunde 306 . Solche Schöpfungen aus dem Nichts entstehen fortwäh-
rend in der menschlichen Seele. Es sind die Erlebnisse der Seele, die man nicht
durch Tatsachen erlebt, sondern durch Relationen, durch Beziehungen zwischen
den Tatsachen, die man sich selbst ausbildet. Ich bitte, wohl zu unterscheiden
zwischen Erlebnissen, die man aus den Tatsachen, und diejenigen, die man
aus den Beziehungen zwischen den Tatsachen hat.

Az ő tudat rendezhetőségéről a tudat.

○ A gondolkodást kétirányú kettős. De az én a testtel arányosan, az ént a
gondolkodást rendezhetőségéről nem lehet az A gondolkodásnak a vis-kras-
zalka kell legyen a fizikai testtel, hogy az ember az éntől való: ilyen
tűzős #, hűs # (az ember kívül is van a hűs # éntel), éntel
erőse, éntel, hogy éntel.

○ Az organizmus: a múlt. Az ő tudat magy # a jelenléte #, az ént magy-
iteli a múltat. Szembe kell venni. Organikus a legelső múltjánál és jelen-
jéről van szó.

A múlt énti felhasznált a tűzős # gondolkodást, amely nem az
autonóm akció, hogy éntel a szervezet.

A tudat és a nemléte közölte beépült a tudat és éntel.

A fejlesztes a nemléte közölte megjelölésében, az ént-
velébe nézve a tudat fejlesztes. Éntel minden éntelikus gondol-
kodásról a fejlesztes a; a gondolkodás éntel, tűzős # az éntel,
fejlesztes megjelölés. Az éntel a nemléte.

A tudat gondolkodás #, a gondolat tudat #. De éntel is, éntel
is a tudat is éntel. Kép, éntel is éntel. Szem. Metamorfis

126. A tudást gondolkodás tárgyaságán és eleven gondolkodásnak, mely belőle származik; ahogyan az élve tudatban, ha elmondjuk, tárgyaság az ismeretnek.

A szél: mozgás, jövőkép, éret-jel, névelés;

A szélnek légye el, de belőle a tudatban csak az ész, ami megremt előttem.

Az éretti világ: érettség, mely is értelem.

} Hisz mindenható 36; 47;
Welt d. Sinne 2.
Mich. Sept.
Maga 32 körül az III. fejelet.

A kép sokat több, mint a gondolat.

A világosság, melyben az érettség keltés, és az érettség és az érettség, megremt.

A tudás következtében az ember legyőzi az érettségét, megremt.
Gyökér, érettség, érettség, érettség, érettség, érettség.

A tudat érettségét az érettség és érettség a testre az érettség megremt.
Az érettség megremt.

Az érettség tudatának mint az érettség és érettség, és az érettség gondolkodásának mint az érettség.

A gondolkodás "léte" : az érettség.

A tudat az érettség és érettség. De nem az érettség abstrakciója, hanem a tudatban, hanem a gondolat - ideja, ami az érettség megremt.

Az érettség belső képességét tapasztalás és érettség, és az érettség érettségét, amellyel minden érettség érettség, és érettség megremt.
A gondolkodás érettségét érettség. És érettség, mint gondolkodás, az az érettség, amely a tudatban érettség és érettség megremt.

Az alany elfelejtésénél nagyobb az értékesítés, de az intellektus számára
mégis van.

A szimbolizmus nem lehet, nem kell tudni valamit, minis értékes
lehet kell követelmény.

Az értékesítés az a tudás, ami a tudás, az a tudás, az a tudás,
amint az a tudás.

Az értékesítés az a tudás, ami a tudás, az a tudás, az a tudás,
amint az a tudás.

Az értékesítés az a tudás, ami a tudás, az a tudás, az a tudás,
amint az a tudás.

Az értékesítés az a tudás, ami a tudás, az a tudás, az a tudás,
amint az a tudás.

Az értékesítés az a tudás, ami a tudás, az a tudás, az a tudás,
amint az a tudás.

1. My. Menschenkunde 91. „Der gewöhnliche traumlose Schlaf ist vom geistigen Gesichtspunkte aus gesehen nichts anderes, als die Hingabe des Menschen mit seiner ganzen Seelenwesenheit an das, wovon er hingeglichen ist mit seinem Willen, während er seinen Tageslauf vollbringt. Es ist nur der Unterschied, dass wir im eigentlichen Schlafen mit unserem ganzen Seelenwesen schlafen, dass wir im Wachen nur schlafen mit unserem Willen. Beim Träumen, was man im gewöhnlichen Leben so nennt, ist es so, dass wir mit unserem ganzen Menschen an dem Seelenzustand hingeglichen sind, den wir Traum nennen“ im Wachen nur als Fühlendee träumen.

2. A' abant eppof a'likuallom, nunt an e'nti' e'ntelit. Es me'is: en a'vovok, in e'ntelik. A' me'is me'is a'ltotno' an in n'ama: ippen e'nti' all.

A' me'is me'is mindij an ipen en; an ego is ei an en, annikos a' fuk-
nos'it tuchit, a'git fukos'kepevel taitje ungit aduovosnik. A' p'le'vodes
me'is t'it'it'it' an ilom'om, arat a' fukos'it' tuchit nekjom, me'it fukom
e'ntil' unpin ilom an ilom'om. A' p'le'vodes: fujjetlevedes a' fukos'it'.

A' telpes p'odol'ed'as a'ltitje unngit. Kut'oben unpin t'ijj a' t'it'li kov'it,
e'lidigenesit' unngit'it', unj, an n'um v'evik' e'vve, unj p'odol'ed'as unj, me'it unj
me'is an t'ijj. A' fukos'it' e'pp'ise an v'rot'is' e'lj.

A' p'odol'it' unngit, fukos'it' p'odol'ed'as belesol' an e'nt'it'it' (text) e'le'te'le
is an akov'at is e'v'ed' e'v'it is me'it'it'it'je.

It'ijj a' n'ell'om unngit'it' e'le'djen, hell, unj e'lidigenesit'it' unngit'it'; et
a' fukos'it' tuchit, unnt an ipen en e'ntel is ungit an'el aruuvotje. A' fuk-
nos'it' tuchit (ipen) na'v'ara idjen, kut'oben ungit e'v'it'it': a' n'ell'om, a' v'it'ij'.

130. He erud de unvannet, ameyben talle van foylber a jondolker-
dis, althek mentie a vilyge, a vilyge-vilts' unvannet - feygele kipek-
ken kinnel p!

A mentie's vord amek a jondolkerdis a mentie's, amef/ef
a vilyge, amek lejevel, dejevel.

Mye 103. Anni de amek yngeluit nezevye, mindig ofan jondolker,
amit a vilyge van van jondolker amek, van foylber a jondolker is erit a
vili vilyge, leje, kethilipot, amit van kipek jondolker, amek foylber, vily-
ker foylber unvannet. Amek he unvannet unvannet, vilyge vilyge, althek kipek vily-
van unvannet kethilipot foylber; vily ker foylber unvannet vily, vily vilyge.
foylber a vilyge, vilyge. is van foylber vily: is vilyge; amit van
vilyge kipek amek.

He unvannet a mentie tette is amek van vilyge vilyge, ker van
van vilyge van foylber jondolker vilyge; van foylber vilyge a vilyge vilyge
vilyge a vilyge vilyge vilyge van, vily a vilyge, vilyge vilyge vilyge, amef/ef
vilyge vilyge van amek a vilyge vilyge; a vilyge vilyge, ker van vilyge
vilyge vilyge vilyge a vilyge vilyge, ker vilyge vilyge vilyge.

He vilyge jondolker a vilyge vilyge, amit van vilyge vilyge, van vilyge vilyge,
van vilyge vilyge vilyge vilyge. He a jondolker vilyge a vilyge vilyge, ker
vilyge vilyge vilyge a vilyge vilyge.

A unvannet vilyge vilyge: vilyge vilyge - vilyge vilyge ofan vilyge,
amef van vilyge vilyge a vilyge vilyge. Mindig vilyge, vilyge vilyge vilyge, ker
van amek vilyge vilyge, amef van vilyge vilyge, ker van vilyge vilyge vilyge
vilyge vilyge, vilyge vilyge vilyge vilyge vilyge, ker vilyge vilyge vilyge vilyge.
Van vilyge vilyge vilyge.

Az elvárások fölölőbírásának minősítése nem megfontolható, csak folyóvonalas, ha van az a pillanat. A pillanatban mindig tanulható meg.

Mindenkinek, különösen azoknak, akik nyitni tudnak.

Itt megismerjük a gondolatok közelebbi részleteit, meg kell tanulni a problémák közötti összefüggéseket, meg kell tanulni a problémák közötti különbségeket, és a következtetést, ahhoz, hogy megismerjük a koncentrációt ismerni. A következtetést az is a megoldásokról.

Nem kell a gondolatokhoz megismerkedni, csak a problémák között. Ez a probléma a megoldásból kezdődik, és az az, hogy megismerjük a problémát. A megoldás az elvárás, ismeretlenség, amely az egész megismerés a gondolatokhoz vezet.

A gondolatokhoz tartozó a legmeghatározóbb.

Imagináció: azaz, azaz a kitalálás.

Az elvárások gondolatokhoz a problémákhoz (a gondolatokhoz) kapcsolódó elvárások. A kitalálás azaz a gondolatokhoz pozitív: a gondolatokhoz, azaz, azaz, azaz a gondolatokhoz.

Az elvárások: azaz a gondolatokhoz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz.

Az elvárások: azaz a gondolatokhoz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz.

Az elvárások azaz a gondolatokhoz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz.

Az elvárások azaz a gondolatokhoz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz.

Nem azaz a gondolatokhoz a gondolatokhoz, azaz a gondolatokhoz.

132. A lélek utáni kárhozat mely az emberiség öntudatához jutna test nélkül.

A spontán gondolkodástól el nem vártatott állapotok a Zen-ben, a művészi tevékenységben és a józan lélekjelenlétben. A JATEKBAK. Nem akar játszani, hanem játék.

A lélekjelenlét - kérelem, hogy minden pillanatra követni tudjuk szellemünk mélyeit, az önköz párnáit.

Ha a világ dolgainak is átérzed magunk, mennyivel inkább a mélyebb világgal, annak léteivel?

A g. M. következtében a gondolkodásban és inkábbben képes az ember megkülönböztetni az immanens mindent a transzcendens részt, amelyet el tud elválasztani az érte világtól. Rajon az érte, a gondolkodás az ember öntudatának legmélyebb léteivel.

A gondolkodás, amelyet az ember képes eltekinteni, a modern öntudat.

A végzettség megében kénytelen gondolkodás egyáltalán meg, amit nek meg van a képessége, hogy a jól megértséjét megadja. A gondolkodás megében igen erős és az ember meg, hogy meg tudja érteni a gondolkodásban.

A mélyebb mély mélyebb élethelyre.

A fennmaradásról való gondolkodásunk mindig a gondolkodásunk öntudatára.

A lélek jelenlétére az öntudat elválasztása és tudatos megismerés; hogy nincs jelen.

$\pi \times \pi \times \pi$ jele = funkcion

Giellein

Az ismeret is mellem, az akarat is, a test is. Onk az ego, a lélek
áll mellem a mellemmel.

Test lélek mellem

Az immobilitásom az én azt felül a testiségem, mint annak alap-
ja. Akohy kiindul sít, a test formánét ut éret. A testiség is a mellem egy
lény, ebből kiindulok az én léte a világnom. A mellem is a test nem szem-
benállók többé. [Az emberben két el onk a test a mellemből, a mellem
kutatásodott, megjelent egy újabb formátum]. A test megrendül a lélek né-
gya kemmi. A testben, amef nyit lélet piheneteti a földön, a lélek a föld-
det megselebródnem éri a neherkedéstől. A lélek testivel lete, eltűnik
egyen a testben, amennyiben a mellem eredeti igazságomú leanni ipeli-
mék. A test is a mellem regularitáka a harmonizmit, amef ^{igye} önmegpárt-
ni képes out, am a világnom derláratódott.

A test az én lelke. A test regitogéval a mellem kiterhóon a lelket
Az egyen kérékegyre az éret a lélekben pirk. Az embernek igazulól
a lélek az, am a kinyzike, éret rendszeren nem képes megít kintón
leghént érem a nyit autonómigétől, testiségétől. Éret nem ulódit-
hatja meg megít Érhént. A testi tudat befojise, felkötélitől el : éret nem
ismeri a testi létet.

Ego szerepe

Az ego-unk amnye ön-^{belvi} tudatot kell „nyelni”, hogy annak fősor megéval
els tudjon maradni a világtól; meg tudjon kalm önmnye melávara, nyit fo-
nyit el tudja kinygni.

Test és tudat

Nem a testnek müközés hogy nembenálljon a tudatból, ammi kordó-
zójitént; a nembenállásom a tudatnak van reábréje, amef onk nyit
intéven révein ér's.

Tudatosság

A mellem nem arandak, ha önmnye káratára sok fészék; de ama, hogy
a világtól kiterhóje égen. A tudatosság nem ismerheti föl önmnyit, nem

Élet más tapasztalat, mint a tudás.

Stepunk

Ugy kell tanulni bármikor is, ami beleműnk más meg nem tudatos, de életünk is fejlődésünk lépje, úgy, mintha látvány; in-
dultat működés, ahogy a művészt csinálja

Tesztelés

Az egy hibából eredhet ugyan a munkánk és megfigyelés azonosan in-
fúziója, a tesztelési célja. Az igazi megismerés: tesztelés, aminek egyetlen igaz alapja.

Tudati Lélek

A tudati lélek működése, hogy jár legyen, mit igylik, hogy a tudat gond-
kötés megfigyelés azonos legyen a tudat megfigyelés, az én egyik elvételét
jelenti az a lélekben.

Tudati Lélek

A tudati lélek a tudat is gondolat közt; hogy juttatja? Nem juttatja; az
jón gondolat; mit az ott működik, az van megfigyelés.

Hit

Az egyik elvétel az hit megismerés megfigyelés tudat elvétel, hogy az egyik-
elvétel egyen. A nem-hit szem.

Hitben lévő

Az nem is egy elvétel megfigyelés, aminek szem kívül elvétel.

Hit a tudat?

Meg a testi fejlődésnek szem a tudat.

Elvezetés

Gondolat a felismerés, fejlettség, megfigyelés a tudás, az egyik megfigyelés el-
-gondolatok közt; hogy a nem-gondolatok közt a tudat; a tudás a tudás-
be, a tudás tudás-be.

Fegy

Megtestes tudás nélkül. - Fegy - nem hitig - lét

Gondolatok

Das Denken ist eine Kombination von Erfahrungen.

„Gullo“

Flatus vocis, flatus cerebri.

Der Verstand hat eine besondere Schwäche für seine eigene

Fe

Ursprung des (inneren und äußeren) Lichtes; Scheinbrücke Tugend
der Geister der Weisheit,

A magilipordas akerete a newedej.

Intellekt: unteilbarlicher Geist.

— T u d e t

A Primum Moveris magilipordas: a tudet.

— E n — t e s t

Ac En a testet elemeni - onuzgint, met pilomeni rjht rjht
keizjjet.

3 l e l e h j e t

Autonos bolerenz: ircht lelek; autnos bolong, beles'eni: eitelnu lelek;
autnos mitlichfactis: tudati lelek.

monistische Platonische

Primum: fente pndolledis; tudat: fente eitelnu; fente eitelis: atma.

Platonische, Racina Grundbegriffe der Theosophie 143 —
Nijepfild re

Foxlomalkehter hijomje

A foxlomalkehter mitheppien keole'gillipst is joius: an elzetmi unjfeleli.
(Sim d lileus 43.)

H y o n n e n

Ac effien ipan nen, amit an unlier adun fud, an En. A newet bitilist
hilt odja.

E n

Mindenkibern von irarne, amuch erch o' tudj, newet wde an En
newet adun. Aki a newet adji, an an En; akimch odji, leket, kong
nem at.

E n t e l l e s

Grundbegriffe d Theosophie 144. Wenn die blone äußere Empfindung,
die Wahrnehmung, die das Urazgelind'm pte mit, sich zur höchsten

Welt weltgeltlichen Art erheben, dann - man kann ja nur reden
von dieser höchsten Ausbildung des menschlichen Geistes reden, man kann nur
sagen, - dann spricht man im oben eigentlichen Geist, oder, mit
einem Substantiv bezeichnet, von Atma.

[An einem festen Grundstoffe 202.

Ma 22? & Zehen es ^{hier?} nur er? (2. Teil f. m. u. t. h. e.) & normalste
konvention gelehrt nimmt.

A et fiji, - & podokodas ^{Einleles}

Sowen & fiji erziehen erdet, kann & fiji fiji (erziehung) anhalten / lo-
kalisieren fiji (erziehung). Lebendiges Naturwissen 47. Minder neu-
erziehung 44. Mensch - Licht 56.

(A no-pyram) Lebendiges Naturwissen 76. D. Erziehung der Natur 72.-

F. Böhm hatte aber noch eben die Brocken der Volkswisheit aufgenommen, die
eigentlich so zu ihm gesprochen hat: Der Mensch löst alles, was er an äusseren Stoffen
einnimmt, auf. Es ist ein Prozess, so wie wenn man Salz in Wasser auflöst. Der
Mensch trägt dieses Wasser in seiner Lebensflüssigkeit in sich. Alle Stoffe sind,
insofern sie Naturstoffe sind, Salz. Das löst sich auf. Im Salz, in den Salzen
sind die Weltgedanken auf der Erde ausgedrückt. Und der Mensch gestaltet
wiederum diese Weltgedanken in seinem ätherischen Leibe. Das ist der Salzprozess.

... ~~...~~ So dass man also besser sagen kann: F. Böhm brachte den Denk-
prozess, den Vorgang, durch den man die Welt versteht in Bildern, mit dem Salz-
prozess, mit dem Auflösungsprozess und dem Wiedergestaltungsprozess der
Aufgelösten zusammen.

A nily is ar under ^{Viluzen} eggje a ungrumereken una hefrellikhat'.
 A pröpskull miy jibkora nigist kenne utnemien. De ott is ungrumereken
 jilleppel.

Was schlafen

Reizen (Tudor): dies ist, ^{als} ^{ein} ^{lebendes} ^{Naturwesen} ^{mit} ^{ein} ^{Freiwilligkeit} ^{zu} ^{schlafen},
 meint eben (Lebendes Naturwesen 89) „Wie wenn nach, denn
 wir wachen in unserem Leibe, wir wachen als Geistwesen in un-
 serem Leibe. Wir wünschen, dass wir Menschen wären, wer/ wir uns in
 unserem Leibe von diesem Leibe unterscheiden. Was die Wachen nennt,
 das ist für uns schlafen, denn während ihr wachst und eure Sinne da
 an die Außenwelt richtet und irgend etwas von der Außenwelt erblät,
 schläft ihr ja inbezug auf einen Menschen. Ihr seid die Eingeschlafenen; wir
 sind die Wachen. ... Wir wachen vom Aufwachen bis zum Einschlaf-
 en, wie wir sagen, wenn wir in unserem physischen Leibe sind als geist-
 licher Mensch. Aber da wissen wir ja gar nichts von uns, da schlafen
 wir inbezug auf uns selber. Wenn wir über drinnen sind in der Welt,
 die außer uns ist, da schlafen wir, nämlich vom Einschlafen bis zum Auf-
 wachen. Da müssen wir lernen zu wachen. Mit derselben Intimität, mit
 der die alten Menschen in ihrem Körper gewohnt haben, muss der moderne Mensch
 lernen, außer seinem Leibe zu stehen, wenn er wirklich drinnen ist
 in der Außenwelt (92)

A zondalkodas intellése

^{es} ^{nein} ^{intellese}

Lebendes Naturwesen 147

Und ein wesentlicher Charakter des mittelalterlichen Denkens ist in das heu-
 tige Denken dadurch hereingekommen, dass man das Denken selbst eigentlich
 nur darauf betrachtet, wie es sich auf die inner. Natur anwendet, dass
 man den Gedankengang eigentlich gar nicht betrachtet, dass man sich
 gar keiner Anschauung hingibt, die auf die Betrachtung des Denkens
 selber geht. Vom Denken selber, in seiner inneren Lebendigkeit, nimmt

man zu neuen Notz.

Das Gg. geschieht aus dem Grunde, der aus meinem hier vorgetragenen Betrachtungen hervorgeht. Ich sagte einmal hier: Die Gedanken, die sich der moderne Mensch über die Natur macht, sind eigentlich Gedankenleichen. Wenn wir über die Reiche der Natur nachdenken, so denken wir in Gedankenleichen; denn das Leben dieser Gedankenleichen fällt in das irdische Dasein des Menschen. Wir sind heute an Gedanken entwickelt über die Reiche der Natur und auch über das Leben des Menschen, das ist indem wir denken, tot; aber es lebte in unserem irdischen Dasein.

In unserem irdischen Dasein, bevor wir heruntersinken und in die physische Erdensubstanz, da waren die abstrakten, toten Gedanken die wir hier auf der Erde nach den Gepflogenheiten unseres Zeitalters entwickeln, lebendig, elementarisch-lebendige Wesenheiten. In lebten wir in diesen Gedanken als lebendige Wesenheiten, wie wir heute hier auf der Erde etwa in unserem Blute leben. Jetzt hier für das Erdendasein sind diese Gedanken erloschen, daher abstrakt geworden. Hält man solange wir dabei stehenbleiben, unser Denken in der Anwendung auf die irdische Natur zu beharren, ist es ein Totes. Sobald wir in uns selbst hineinschauen, offenbart es sich uns als Lebendiges, denn da in uns arbeitet es weiter, auf eine Art und Weise für das gewöhnliche Bewusstsein unbewusste Art. Da arbeitet das weiter, was in unserem irdischen Dasein vorhanden war. Denn die Kräfte dieser lebendigen Gedanken sind es, die in unserem physischen Organismus bei der Erdensubstanz Besitz ergreifen. Die Kraft dieser lebendigen irdischen Gedanken ist es, die uns wachsen macht, die unsere Organe formt. So dass, wenn heute z. B. die gebräuchlichen Erkenntnistheorien vom Denken sprechen, sie von etwas Totem sprechen. Denn wollten sie von der wahren Natur des Denkens, nicht von reinem Leichnam sprechen, dann müssten sie eher zusehen werden, dass sie nach innen schauen müssten, und im Innern würden sie bemerken, dass keine Selbstständigkeit derjenigen vorhanden ist, was da mit der Geburt oder mit der Empfängnis des Menschen auf Erden

740
begonnen hat, sondern dass sich in diesem innerlichen Akte des
Gedankens fortsetzt die lebendige Kraft des sinnlichen Denkens.

Selbst wenn wir nun das noch jung kleine Kind betrachten, das
noch sein Traummhaft schlummern des Erdenlebens führt, ^{sich von an dieser uns} selbst in allem, was
im Kinde tobt, noch die lebendige Kraft des sinnlichen Denkens, wenn
wir in der Lage sind, das anzuerkennen, was sich wirklich abspielt, und
wir werden dann fragen, worauf es beruht, dass das Kind eigentlich noch
Traummhaft schlummert und erst später anfängt, Gedanken zu haben. Das
beruht darauf, dass in der ersten Lebenszeit des kleinen Kindes, wo es
noch Traummhaft schlummert, sein ganzer Organismus von Gedanken er-
fasst wird. Wenn aber der Organismus allmählich sich in sich verfestigt,
dann wird nicht mehr im Organismus das Erdige und Wässrige stark
von Gedanken erfasst, sondern nur noch das Luftförmige und das Feuer-
artige, das Wärmeartige. So dann wir sagen können: Beim jung kleinen
Kinde werden alle drei Elemente erfasst von Gedanken - Die spätere
Entwicklung besteht gerade darin, dass nun das Luftförmige und
Feuerartige von Gedanken erfasst wird, denn das ist unser erwachsenes
Denken, dass wir die Kraft des Denkens nur eigentlich in unseren fortgesetzten
Atmungsprozess und in unseren den Körper durchwärmenden Prozess hinein-
bringen.

Terminet unisimilare
Mund im Lichte 40. Diejenigen können am wenigsten kennen die innere
Gesult eines Naturphänomens, die ihm nur so gegenüberstehen, dass sie ihm
ihre Sympathie oder Antipathie zuwenden. Ryt A 17, Krimondertelau 40,
Fary, welche li. Luchit 42.

Der Mensch im Lichte 149. Er gibt keinen Grad von Bildung, der so gering sein könnte, dass man mit ihm nicht den Ch. verstehen könnte. Das ist eben deshalb, weil der Ch. heringebracht hat in die rein menschlichen Kräfte, in alles, was durch menschliche Kraft wirkt, dasjenige, was er war, während die Mitteilungen der anderen Religionsstifter auf diejenigen beschränken, was diese in den höheren Weltten gesehen haben.

Intellektualismus

Leb. Naturwissenschaften 146 Das allgemeine heutige Bewusstsein ist unvollständig geworden schon durch das Bewusstsein vom Sündenfall der Menschheit selbst verfallen. Der Intellektualismus hat ^{heute} bereits den Charakter des Verfalls, und zwar eines so starken Verfalls, dass, wenn die intellektualistische Kultur so verbleibt, wie sie gegenwärtig gestaltet ist, von der Erreichung des Endzweckes für die Menschheit gar nicht gesprochen werden kann. Notwendig ist heute zu wissen, dass in den Tiefen der Menschenseelen noch Kräfte wachen, die gewissermaßen besser sind, als die Bewusstseinskultur, welche bis heute Platz gegriffen hat.

Einleben

A einleben nämlich organismisch einleben.

Menschlich organisch

A menschlich organisch fibermittel von: man es ein harmonisch: an individualisiert ein, an der nationalität fühlend, demnächst eines der Lege, fühlend charakter. Somit fühlend hat an einleben, köstlich von, somit ein harmonisch beisetzt, an individualistisch von.

Menschlich ein

A menschlich ein man ein harmonisch ein ein beiseit hell einleben, harmonisch hell einleben, fühlend, harmonisch, somit man ein an individualistisch fühlend.

Intuition

A Lege intuition ein man ein „fühlend“ fühlend, ein „fühlend“ fühlend, harmonisch an intuition fühlend. Somit beiseit ein Lege fühlend ein.

142. ^{Hol is van?} Kellene vagy mindennél mindennek jelen van; csak éppen ott nem, ahol mi vagyunk.

^{Elő" is másodlik lépés}
Az elő" lépés az eleve gondolkodás világnak imblése. A második, hogy az az intellektus csak abból, a Logos- világból való reinkarnálás révén lehetséges.

^{Gondolk. autonómiája}
A kiindulás mindaz a gondolkodás autonómiájának lepreállításak. Az autonómia csúcsja mindaz jelen van, elhomályosítva többé-kevésbé attól, hogy a tudat, a gondolkodás a természet szolgálatára áll.

Individualizmus

Az ego individualizmus: mit kíván?

Az én individualizmus: minék adja oda magát?

^{Iskolás esze}
A centrifugális fejlődés (gondolkodás, intellektus, ügy, autonómi, górizmus) esze a centrifugális iskolásnak is. Volenti 260. Ph.d.F.: az én-
lomb fejlődés

^{Gondolk. melyikbirtok}
A gondolkodás melyikbirtok sanna van, hogy 1) az intellektus világnak
éni; 2) az ego éni világnak; 3. minék az ego autonómia
éni, mert egy jobban duenti kozmikus jellegű; 4) az izelenti-
elem lejjére éni kerül; 5.) eleuti autonómiáját.

||
A gondolkodás melyikbirtok ellen, ami a közönség meg-nem-ei-
tében világnak meg, védettség a gondolkodás leképezése, a mecha-
nizálás tendenciája.

Abszurdum

A kellene vagy igazságos a közönség tudat számára: paradoxo-
nok. Ueola újra abszurdum. Jenek a zen koan-jai is. Min-
den, ami a dialektika világnak plátó van, éni a világn para-
dok. Gt Pál.

Autonómia
A gondolkodás autonómiája utána az értelem és harak autonómiája Volok 201-

Technika
A Technika: leírás, célrész, fajta művészet. A művészet a cél nélküli technika.

Mozgás
A mozgás; az értelem tapaszatolás voltkeppen nem a világ tapaszatolása: a világ-élet test nélkül világon, a világ is az értelem találatok keveréke, amelyeknek egyik része nem ismert még az értelem. A világot az értelem az értelemes gondolkodással ismerheti meg - erre nem a főbb primitív "tapaszatolás" - nem az értelem-kezdő gondolkodással

Magyarázat
Az értelem eredeti lény: a teljesség, "lejtő". Erre ből alakul, ami a világ-élet test. Az értelem: a teljesség durvinizmus.

3. magyarázat
A halmazok "magyarázat" : a voltkeppen értelem. Az értelem leírás... Erre a testével, tudás, a testet használja az értelem, az értelem az értelem az értelem a testet leírja.

Művészet
A művészet lény: nem az értelem. Művészet képek, az értelem leírás. Erre a testével, az értelem az értelem. Erre a "leírás" egyáltalán az értelem a testével is: az értelem is értelem a testével.

Magyarázat
Az értelem a gondolkodás (értelem gondolkodás) a testével, az értelem a testével, az értelem a testével is: az értelem a testével.

Magyarázat
A magyarázat képek: a testével; magyarázat (értelem) a testével: a testével; magyarázat (nem a testével) a testével: a testével.

Magyarázat
Az értelem a testével: az értelem a testével az értelem a testével (a testével, az értelem a testével az értelem a testével).
Mit lehet?
Az értelem a testével, az értelem a testével az értelem a testével. Az értelem a testével.

1.) Künstliche Erkenntnistheorie

2.) Das Wesen des Intuitionismus.

3.) Glaube, die Gewissensbewusstheit, Bewusstseinsseele, Mysterium

4.) Das Wesen der Bewusstseinsseele, das Bewusstsein des Denkens.

Graz 1968

L'Aurore 62; IV. Die innere Meeresküste.

Bonn

Lehrstuhl für Philosophie - Sinn

Zürich 1968

Naturalismus heißt mich intransigente off-heit & kennzeichnend. & Humanität
als einzig. Funktion - zue. Geistiges Menschentum 163 →

1. Zen und A.; 2. Das Mysterium des Denkens; 3. Das Mysterium der Wahrnehmung;
4.) Die Phil. d. E. und der Denkweg; 5. Kunst des Chermens; 6. Mission
des isolierten Intellekts; 7. Glaube, Gewissensbewusstheit, Bewusstseinsseele,
Geistigkeit.

Lehrstuhl für Philosophie IX. Fröndlichkeit des Intellekts.

Inmortalität

17) A. über Erkenntnisgesetze V.

Wie e. m.: reflexiv, passiv. A. myself in.

Nachweis; neues Denken; intellektualistisch

F. (Lebenszug)

23.)

Indirektheit.

Non stinger.

1918.

Prüfung 19 erlöste 86.

Die Kontinuität aller Ph. d. F. und der Geisteswiss.

Innere Wahrheitssinn im Sprechen übermitteln.

Ohne zu prüfen - ohne Wissen, ohne R. St.; ohne dies zu.

Das Besondere des Denkens u. Mittelworts.

Die zwei Grundpfeiler.

Die Abgeschiedenen; die Mitschuldigen. Der Rückfall in die Gemütskurve.

Das Antichristliche in der Mitteilung der Geisteswissenschaft.

Die vielfache Bedeutung des reinen Denkens (unbefleckter Wahrnehmung)

200. Lebensgenuss

Nachweis, Lebensgenuss Nr. 2.

Wom braucht keine Intellektualität.

Die Jugendfrage

42. März

52. 2

53

54

55

Das Verstehen des Anderen

146 5.) Erkenntnisvorgänge 114-115

Der zeitige Dualismus
in ipse primus; ipsa uq
A norma, uq tu monitas.
Auant er spontanig.

Graz August 1967

Die Verwirklichung des Menschen

- 1.) Ausgangspunkte: Denken, Fühlen, Wollen, Wahrnehmen.
  - 2.) Das Wesen der Konzentration
  - 3.) Die monistische Entwicklung.
-

Graz April 68

A alles heiligtssystem a paterlich monistisch is uim rebedole lizuek.
A uindichsig alupuekt uideine.

1. Das absolute Denken und die Schenkung
2. Die Kunst des Erkennens
3. Christliche Erkenntnistheorie
4. Wesen des Materialismus
5. Subjekt, Gegenstand; Raumzeit, Gestalt
6. Die Kräfte
7. Das System des Erkennens; unklar, wenn physisch

Hylo.

Arms mentalis it is it. De it giltlich, daintlich, Koechtheitelich.
A mensura nun lehit ungenau an iton it, a pndoltheolisch it.
Lauer!

Agnosticismus a pndoltheol, intellekt rechen
Mit mensurisch it, chol wirmit lehit mensurisch?

A term. tud. -til Koechtheitlich a materialismus

A Form lehitelleureje

Wissen in Glauben.

A term. tud. pnd. republikan a pndoltheolisch.

Godot

Der erste Schritt: um Ansehen des Denkens, des wissenschaftliche wissen-
schaft Aufgabe.

A realitas: nun an ungenau entlich, Ez 2 pte'ma.

Syret 35. H.

A virtos: a term. tud. pndoltheolisch.

Der Menschenbild in Ost und West.

A Primus movens is a pte'ntzi movens: an intell.

Ein zunge alle stofflichen Vorgänge.

Ein zunge allhat unter materialistick lehitlich.

- 1) Die Wahrnehmung ist die Wahrheit. Was folgt daraus?
- 2) Die Widersprüche.
- 3) Die Heilung.

- 148
- 1.) Die Wandlung des Ichgefühls; das Ich „innen“ und „draußen“. Lektoren - Lektoren
189-
  - 2.) Die zwei Entwicklungspotenzen des Bewusstseins in der Philosophie der
Klassiker, dass mit dem Denken nicht nur zu denken ist.
Freiheit.
  - 3.) Reines Denken - reines Wahrnehmen; Identität und Individualität.
  - 4.) Das abstrakte Denken und der Schulungsprozess.
  - 5.) Die moralische Phantasie, Spontaneität und Wille;
  - 6.) Die Devotion. Lektoren 126, 127;
Lektoren 69

Das künstlerische Element in der inneren Entwicklung. Die Individualität, das
personale Wesen, die Individualität, das Tun selbstbewusst; spannunglos
Seyditz 49, 100.
Herzogs, Schenke, Die Schenke.

5.) An jivan gyanam. Ananta; II 27; 30; 29; Lektoren 123; 4. G.

Zusatz: Anitya negatione. Kultus Seyditz 49, 100

Das Annehmen auf den eigenen Geist.

Didaktik in elocutio: 1) ~~by gyan~~ 3. 4. nem-nygi jylum. 2. ~~by gyan~~
jöl elocutio. 4.) A karmadandis - eitelmi kille. 5. Individualität er nemimiklose.
6.) An ismetekmilit. Minder Steinmetz. Tau; an jany negesse. 10; 13;
A kily aban, by jöl eitem - e? A jradolhoolis rthkilit'sa. Die Bildung
An abesthet ang, karmadandis. Hark jöl erik mykat. (S. 100) Lektoren
78 121.
Keffile erellen Anuk rhi nam elgant ang, by kinitil' uke.
Umbildung des Denkens. Der U. Haupt: durch das Ich die Geistwelt
zu machen. A mellem illaspondit form'tarii, nem a mellem vellemet, omni
Lektoren 123. Lektoren - Lektoren 267 es köpke. In Sektorem vellemet.
Was lehrt die Geisteswelt? Du bist karmadandis. Das Studium 37, 39, 42
3. 4. istel vellemet. Erweiterung des Bewusstseins.

R
Am
M

T
e
z

sensitiv, un...

Momentan epistémotisch, wenn informel, wenn form.

Schulung lehrerbörse

Trinke pädagogisch

Sieht fernich.

1) Das Entstehen des Intellekts heute Die lebendige Totenwelt
 Thomas: Formprinzip in den Dingen, das der Mensch aufnimmt.

Die denkende Tätigkeit kommt aber Mensch nicht erschaffen, nach Thomas

Wahrnehmungswelt umfasst sich durch das Verhältnis des Denkens und der Wahrnehmungswelt. Der Abweiser ist nicht das Gehen. Das Bedenken des Denkens.

Episismus; neuer Realismus. Der Individualisationsprozess. Der Wille. ^{Waise}
 Das Intuitionorgan. Bildhaftigkeit des Denkens.

2) Ursache des Atheismus: das eigene Denken.

3) Die Unmöglichkeit der Lehre.

Leibfreies Denken, reines Denken

Der Intellektualismus, in der A. Nicht der Inhalt.

Veracruz, Poste Centrale (fermo)

Regels

1) Palmer: Buch + Adresse

2) Wie erfolgt eine

3) Neues Denken neuer Wilson (1923)

Prinzip

Jugendfrage

Verfahren

Meinungsbildung

Telefon

Die Entwicklung der Jugendfrage im 20. Jahrhundert

Das System v. Schiller 1913 Berlin

Technik

117, 137

Verfahren

15, 16, 19, 20

Arbeits

2, 4, 5

1.

